ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ

ΕΙΔΥΛΛΙΑ, ΤΟΥΤΕΣΤΙ ΜΙ-
ΚΡΑ ΠΟΙΗΜΑΤΑ ΕΞ ΚΑΙ
ΤΡΙΑΚΟΝΤΑ.

τοῦ αὐτοῦ ἐπιγράμματα ἐννεακαίδεκα.
τοῦ αὐτοῦ Πέλεκυς καὶ Πτερύγιον.

THEOCRITI IDYLLIA, HOC EST
PARVA POEMATA XXXVI.

Eiusdem epigrammata XIX.
Eiusdem Bipennis & Ala.

VENETIIS *apud Salamandram.*
M D XXXIX.

LABANVS TORINVS DIVINÆ INdolis puero Policarpo Cratandro. S. D.

TYpographicam quidem artem diuino quodã munere in hunc terrarũ orbem cœlitus manasse quis nõ uideat, suauissime mi Polycarpe, nisi pleriq; istorum qui typis excudunt libros, uel stupiditate quadam inopiaq; iudicij, pessimos autores pro optimis imprimendos susciperent: uel lucri, cuius odor est bonus ex re qualibet, auiditate (canis enim à corio nũquam absterrebitur uncto) cum primas tenere putarent, unde quamplurimum operæprecii rediturum sperarent. Magnæ quippe parti magis arridet nihil, quàm unde, quod non leue scelus est, citra bonis literis euehendis studium, suis detur scriniis consulere. Id quod cũ res ipsa, tum illi nescio qui non tantũ nugacissimi, sed etiam perniciosissimi codices, qui in hoc, tã quã internecino literatorũ bello, nõnũquã ἀνώνυμοι, sæpius fictis titulis in lucẽ emittuntur, clamitant. Cæterũ quemadmodũ in rebus etiam optimis accidere solet, ita & in hac quoq; arte contingere conspicimus, ut quod ad unicũ studiorũ usũm diuinitus sit datũ, id abutentiũ uitio in quàm dirũ uergat exitiũ. Duplici itaq; nomine mihi cõmendandus uidetur parens ille tuus, immortale Chalcographorũ decus: Primũ, quòd pro sua singulari industria, excussoq; iudicio eos cõ primis scriptores selegit, qui ad uerã eruditionẽ, & synceram pietatẽ iuxtà cõferũt. Deinde quòd ingenuo quodã in politiores literas affectu conatus suos oẽs, omnia uitæ studia semper

huc destinarit, non ut suis priuatim scriniis consuleret, sed uti patrię, publicisq; studiis nostris quamplurimum prodesset. In hoc unũ pro uirili incumbens, ut autores classicos, antiquos & ethographos, quàemunctissimè excusos in lumen ædat. Quo quidem instituto Theocriti τὰ εἰδύλλια, hoc est opuscula publicaturus, cõmunem studiosorũ potius utilitatem, quàm priuatũ cõmodũ spectans, de eo qui gnauiter istum autorem (quẽ uidebatur occultiss. & emunctiss. naris, pluribus neuis defœdatũ, quàm fuerit olim Thersites ille Homericus) incudi reddere, imò excolere posset, sadulo dispexit. Vbi uero carnes, ut aiunt, habere nequiret, Tarichũ æqui boniq; faciebat. Nam nobis eã prouinciam suis flagitiis iniũxit: quam tandẽ suscepimus, partim ut animo parentis morẽ gereremus: partim, ut paulisper à seriis & grauioribus iatriæ studiis, animi gratia in amœniora Musarũ uireta diuerteremus. Tua ad hæc causa, et ob hanc quidẽ maximè, succisiuis et paucis admodũ horis Theocritum à confessis aliquot mendis uindicauimus, quibusdã uerò, & bene multis, fidẽ nostrã noluimus interponere: sunt enim quæ Oedipo coniectore egeant nonnulla. Castigatiorem tamen quàm hactenus prodire liquebit iis, qui exemplaria conferre non dedignabuntur. Gestiebã autem te Polycarpe mellitiss. strena quapiã Saturnali pro felici ineuntis anni auspicio salutare. Quem morẽ priscis, ut solemnem, ita & minimè ignobilem fuisse, tũ historiographorum, tum poetarum monumenta testãtur. De alieno ergo liberalis, chartaceum quo te enixe oblectaturũ confido, ἀποφόρητον mitto. Promerentur aũt longè præstantiora tuæ dotes: præter enim quàm quod

suauiss. morum facilitate, & modestia quadam inaudita, ingenioq; nō uulgari præditus es, miro quoq; flagras in utrāq; literaturam, qua neminem æqualium non superas, ardore: & ut semel dicam, remis uelisq; eò contendis, quod nomine præfers. Nihil *enimuero tibi, ut reor, persuasius, quàm progenitores tuos sedulò dispexisse, quodnam statim in lucē ædito inderent nomen, cuius uel compellatio filiolū ad uirtutes, probitatem, & uitam deniq; omnibus numeris frugigeram inflammaret.* Animaduertebant *enim, id olim non sapientibus modò hominibus, uerum ipsi etiā* Deo Opt. Max. *curæ fuisse.* Siquidem Mariæ *semper uirgini, assertorē humani generis concepturæ,* εἶπε ὁ ἄγγελος, καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰησοῦν. Et *paucis ante mensibus* Zachariæ *sacerdoti:* ἡ γυνή σου Ἐλισάβετ γεννήσει υἱόν σοι, καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰωάννην. Optimè *igitur à patre tuo factum censeo, quum diuo* Polycarpo *uoluit te esse cognomen, quò, si illius per omnia fores æmulus, uerè id esses quod audis,* πολύκαρπος. Atq; *utinam quemadmodum id abs te bonis, ut dicitur, quibus inchoatum cernimus, sic melioribus pergas, et optimis ad unguem absoluas.* Ita *fiet mi* Polycarpe, *ut & eum quem nomine refers, ornamentis exprimas, & maiorum, quorum spes omnis in te uno est posita, expectationi etiamdum in herba existenti, nō solum respondens, sed eam sicuti pulcherrimè uincas, ita non sine dedecore fallere queas, & toti deniq; literariæ reipub. non mediocrem adferas utilitatem.* Nos *tibi quoq; sponte currēti, eclogis hisce consecratis, ueluti calcaria addere affectamus, quò uolas alacrius, maximè cum eam ætatulam attigeris, qua haud alia continget, ad Musarum fores reserandas, felicior.* Vale.

Γένος Θεοκρίτου.

Θεόκριτος ὁ τῶν βουκολικῶν ποιητὴς, συρρακούσιος ἦν τὸ γένος. πατρὸς σιμιχίδου, ὡς αὐτός φησι· Σιμιχίδα πᾷ δὴ τὺ μεσαμέριον πόδας ἕλκεις; ἔνιοι δὲ τὸ σιμιχίδα, ἐπώνυμον εἶναι λέγουσι. δοκεῖ γὰρ σιμός τις τὴν πρόσοψιν εἶναι. πατέρα δὲ ἐσχηκέναι πραξαγόραν, καὶ μητέρα φιλίναν. ἀκουστὴς δὲ γέγονε φιλιτάδου, καὶ Ἀσκληπιάδου, ὡς μνημονεύει. ἤκμασε δὲ κατὰ τὸν πτολεμαῖον, τὸν ἐπικληθέντα λαγωόν. περὶ δὲ τὴν τῶν βουκολικῶν ποίησιν εὐφυὴς γενόμενος, πολλῆς δόξης ἐν τούτων ἐπέτυχε. κατὰ γοῦν τινὰς μόσχος καλούμενος Θεόκριτος ἐπεκρίθη.

Περὶ τοῦ ποῦ καὶ πῶς εὑρέθη τὰ βουκολικά.

Τὰ βουκολικά φασιν ἐν λακεδαίμονι εὑρεθῆναι, καὶ περισσῶς προκοπῆς τυχεῖν. τῶν γὰρ περσικῶν ἐνεστώτων ἔτι καὶ φόβῳ πᾶσαν τὴν ἑλλάδα ταρασσόντων. ἐνέστη καὶ ἑορτὴ ἀρτέμιδος καρυάτιδος. τῶν δὲ παρθένων ἀποκεκρυμμένων διὰ τὴν ἐκ τοῦ πολέμου ταραχὴν, ἀγροῖκοί τινες εἰσελθόντες εἰς τὸ ἱερὸν, ἰδίαις ᾠδαῖς τὴν ἄρτεμιν ὕμνησαν. τῆς δὲ τούτων μούσης ἀρεσκούσης γενομένης, παρέμεινε τὸ ἔθος καὶ ἐφυλάχθη. ἄλλοι δὲ τοῦτον τὸν τρόπον ἐν τυνδαρίδι τῆς σικελίας ἀχθῆναι λέγουσι τὰ βουκολικά. Ὀρέστῃ γὰρ ἐκκομίζοντι τὸ τῆς ἀρτέμιδος ξόανον, ἐκ ταύρων τῆς σκυθίας. χρησμὸς ἐξέπεσεν, ἐν ἑπτὰ ποταμοῖς ἐκ μιᾶς πηγῆς ῥέουσιν, ἀπολούσασθαι. ὁ δὲ πορευθεὶς εἰς ῥήγιον τῆς ἰταλίας, τὸ ἄγος ἀπενίψατο ἐν τοῖς λεγομένοις διαχώροις πο

ταμοῖς ἔπειτα εἰς τὴν τυνδαρίδα τῆς σικελίας ἦλθον. οἱ δὲ ἐπιχώριοι τὴν θεὸν ἰδίοις ᾄσμασιν καθυμνήσαντες, ἔθει τὴν πρώτην παρέδωκαν εὕρεσιν.

Περὶ διαφορᾶς τῶν βουκολικῶν.

Τὰ βουκολικὰ ἔχει διαφορὰν τὴν, τὴν τῶν ποιημάτων ἐπιγραφήν. καὶ γὰρ αἰπολικὰ ἐστὶ καὶ ποιμενικά, καὶ μικτά. τὴν μέντοι ἀπὸ τῶν βοῶν εἴληφεν ἐπιγραφήν, ὡς ἀρειστεύοντος τοῦ ζώου. διὸ καὶ βουκολικὰ εἴρηται πάντα λέγεται δὲ βουκόλος, παρὰ τὸ τὰς βόας ἐλαύνειν, ἢ ἀπὸ τοῦ τὰς βόας κωλύειν ἀπημαγελώσας. ἢ τῶν βοῶν κορεῖν καὶ ἐπιμελεῖσθαι, ῥοπῇ τοῦ ἀμεταβόλου εἰς ἀμετάβολον. ᾄδειν δὲ φασὶν αὐτοὺς ἄρτον ἐξηρτημένοις, θηρίων ὑπὸ ἐν αὐτῷ τύποις ἔχοντα, καὶ πήραν πανσπερμίας ἀνάπλεων, καὶ οἶνον ἐν αἰγίῳ ἀσκῷ σπονδὴν νέμοντας τοῖς ὑπαντῶσι. στεφανόντε περικεῖσθαι, καὶ κέρατα ἐλάφων προσκεῖσθαι, καὶ μετὰ χεῖρας ἔχειν λαγωβόλον. τὸν δὲ νικήσαντα, λαμβάνειν τὸν τοῦ νενικημένου ἄρτον. κἀκεῖνον μὲν, ἐπὶ τῆς τῶν συρρακουσίων μένειν πόλεως. τοὺς δὲ νενικημένους εἰς τὰς περιοικίδας χωρεῖν, ἀγείραντας ἑαυτοῖς τὰς τροφάς. ᾄδειν δὲ καὶ ἄλλα τινά, παιδιᾶς καὶ γέλωτος ἐχόμενα. καὶ εὐφημοῦντας ἐπιλέγειν. δέξαι τὰν ἀγαθὰν τύχαν. δέξαι τὰν ὑγίειαν, ἃν φερόμεθα παρὰ τῆς θεοῦ. ἃν ἐκαλέσατο τήνα.

Περὶ τῆς τῶν βουκολικῶν ἐπιγραφῆς.

Εἰδύλλιον λέγεται, ὅτι εἶδός ἐστιν, ὁ ποιόν ἐστι λόγος ὑποκορειστικῶς δὲ εἴρηται εἰδύλλιον.

Περὶ τῶν τῆς ποιήσεως χαρακτήρων.

Πᾶσα ποίησις τρεῖς ἔχει χαρακτῆρας· διηγηματικὸν, δραματικὸν, καὶ μικτόν. τὸ δὲ βουκολικὸν ποίημα, μίγμα ἐστὶ παντὸς εἴδους, καθάπερ συγκεκραμένον. διὸ καὶ χαριέστατον, τῇ ποικιλίᾳ τῆς φράσεως, μᾶλλον δὲ κράσεως. ποτὲ μὲν συγκείμενον ἐκ διηγηματικοῦ, ποτὲ δὲ ἐκ δραματικοῦ· ποτὲ δὲ ἐκ μικτοῦ· ἤγουν διηγηματικοῦ καὶ δραματικοῦ. ὅτε δὲ ὡς ἂν τύχῃ. ἐς ὅσον δ' οἷόν τε δεῖ αὕτη ἡ ποίησις τὰ τῶν ἀγροίκων ἤθη ἐκμάσσεται, τερπνῶς πάνυ, τῇ τῆς ἀγροικίας σκυθρωποὺς τὸν βίον χαρακτηρίζουσα. ἐκπέφευγε δὲ καὶ τὸ ἄγαν ἁδρὸν καὶ ὑπέρογκον τῆς ποιήσεως.

Ὑπόθεσις τοῦ πρώτου εἰδυλλίου,

Ἐν τούτῳ τῷ εἰδυλλίῳ διαλέγονται πρὸς ἀλλήλους Θύρσις ποιμὴν καὶ αἰπόλος. ἤτοι Μενάλκας, ἢ καὶ Κομάτας. ἀγνοεῖται δὲ τὸ τοῦ αἰπόλου ὄνομα.

ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ

ΘΥΡΣΙΣ Η ΩΔΗ, ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ.

Θύρσις.

Αδύ τι τὸ ψιθύρισμα καὶ ἁ πίτυς αἰπόλε τῆνα,
ἁ ποτὶ ταῖς παγαῖσι μελίσδεται. ἁδὺ δὲ καὶ τὺ
συρίσδες. μετὰ πᾶνα τὸ δεύτερον ἆθλον ἀποισῇ.
αἴ κα τῆνος ἕλῃ κεραὸν τράγον, αἶγα τὺ λαψῇ.
αἴ κα δ' αἶγα λάβῃ τῆνος γέρας, ἐς τὲ καταρρεῖ
ἁ χίμαρος. χιμάρω δὲ καλὸν κρῆς ἔστε κ' ἀμέλξῃς.
αἰ. ἅδιον ὦ ποιμὰν τὸ τεὸν μέλος ἢ τὸ καταχὲς
τῆν' ἀπὸ τᾶς πέτρας καταλείβεται ὑψόθεν ὕδωρ.
αἴ κα ταὶ μῶσαι τὰν οἴιδα δῶρον ἄγωνται,
ἄρνα τὺ σακίταν λαψῇ γέρας, αἰ δέ κ' ἀρέσκῃ
τήναις ἄρνα λαβεῖν, τὺ δὲ τὰς ὄϊν ὕστερον ἀξεῖς.
θύρ. λῇς ποτὶ τᾶν νυμφᾶν, λῇς αἰπόλε τῇδε καθίξας ἀπὸ τοῦ λέω
ὡς τὸ κάταντες τοῦτο γεώλοφον αἵ τε μυρῖκαι
συρίσδεν, τὰς δ' αἶγας ἐγὼν ἐν τῷδε νομευσῶ.
αἰ. οὐ θέμις ὦ ποιμὰν τὸ μεσαμβρινὸν, οὐ θέμις ἄμμιν
συρίσδεν, τὸν πᾶνα δεδοίκαμες. ἦ γὰρ ἀπ' ἄγρας
τανίκα κεκμακὼς ἀμπαύεται, ἐντί γε πικρός.

πυρναίαις σταφυλαῖσι καλὸν βέβριθεν ἀλωά.
τὰν, ὀλίγος τις κῶρος ἐφ' αἱμασιαῖσι φυλάσσει
ἥμενος. ἀμφὶ δέ μιν, δύ' ἀλώπεκες. ἁ μὲν, ἀν' ὄρχως
φοιτᾷ, σινομένα τὰν τρώξιμον. ἁ δ', ἐπὶ πήραν
πάντα δόλον τεύχοισα, τὸ παιδίον οὐ πρὶν ἀνάσειν
* καί φατὶ, πρὶν ἢ ἀκράτιστον ἐπὶ ξηροῖσι * καθίξῃ.
θίξεν. αὐτὰρ ὅγ' ἀνθερίκεσσι καλὰν πλέκει ἀκριδοθήραν,
σχοίνῳ ἐφαρμόσδων. μέλεται δέ οἱ οὔτε τι πήρης,
οὔτε φυτῶν τοσσῆνον, ὅσον περὶ πλέγματι γαθεῖ.
πάντα δ' ἀμφὶ δέπας περιπέπταται ὑγρὸς ἄκανθος
αἰπολικόν τι θάημα τέρας κε τὺ θυμὸν ἀτύξαι.
τῶ μὲν, ἐγὼ πορθμεῖ καλυδωνίῳ αἶγά τ' ἔδωκα..
ὦνον, καὶ τυρόεντα μέγαν λευκοῖο γάλακτος.
οὐδέ τί πω ποτὶ χεῖλος ἐμὸν θίγεν, ἀλλ' ἔτι κεῖται
ἄχραντον. τῷ, καί τοι μάλα πρόφρων ἀρεσαίμαν.
αἴ κέν μοι τὺ φίλος τὸν ἐφίμερον ὕμνον ἀείσῃς.
κοὔ τοι τοι φθονέω. πόταγ' ὦ 'γαθέ. τὰν γὰρ ἀοιδὰν
οὔ τί πω ἐς ἀΐδαν γε τὸν ἐκλελάθοντα φυλαξεῖς.
θύρ. ἄρχετε βουκολικᾶς μῶσαι φίλαι ἄρχετ' ἀοιδᾶς.
*ὅδ' θύρσις *ὅδ' ὡ ξ αἴτνας καὶ θύρσιδος ἁδ' ἁ φωνά.
ὅξ πᾷ ποκ' ἄρ' ἦσθ' ὅκα δάφνις ἐτάκετο πᾷ ποκα νύμφαι
ἢ κατὰ πηνειῶ καλὰ τέμπεα, ἢ κατὰ πίνδω;
οὐ γὰρ δὴ ποταμοῖο μέγαν ῥόον εἴχετ' ἀνάπω,
οὐδ' αἴτνας σκοπιὰν, οὐδ' ἄκιδος ἱερὸν ὕδωρ.
ἄρχετε βουκολικᾶς μῶσαι φίλαι ἄρχετ' ἀοιδᾶς.
τῆνον μὰν θῶες, τῆνον λύκοι ὠρύσαντο,
τῆνον χὡ κ' δρυμοῖο λέων ἀνέκλαυσε θανόντα.
ἄρχετε βουκολικᾶς μῶσαι φίλαι, ἄρχετ' ἀοιδᾶς.

πολλαί οἱ πὰρ ποσσὶ βόες, πολλοὶ δέ τε ταῦροι,
πολλαὶ δ᾽ αὖ δαμάλαι καὶ πόρτιες ὠδύραντο.
ἄρχετε βουκολικᾶς μῶσαι φίλαι ἄρχετ᾽ ἀοιδᾶς
ἦνθ᾽ ἑρμᾶς πράτιστος ἀπ᾽ οὔρεος, εἶπε δὲ δάφνι,
τίς τυ κατατρύχει. τίνος ὦ᾽ γαθὲ τόσον ἔρασαι;
ἄρχετε βουκολικᾶς μῶσαι φίλαι ἄρχετ᾽ ἀοιδᾶς.
ἦνθον τοὶ βοῦται, τοὶ ποιμένες, ὠ᾽πόλοι ἦνθον
πάντες ἀνηρώτων τί πάθοι κακόν. ἦνθ᾽ ὁ πρίαπος
κἤφα, δάφνι τάλαν, τί τυ τάκεαι. ἁ δέ τε κώρα
πᾶσαν ἀνὰ κράνας πάντ᾽ ἄλσεα ποσσὶ φορεῖται
ἄρχετε βουκολικᾶς μῶσαι φίλαι, ἄρχετ᾽ ἀοιδᾶς.
ζατεῦσ᾽, δύσερώς τις ἄγαν· καὶ ἀμήχανος ἐσσί.
βούτας μὲν ἐλέγευ, νῦν δ᾽ αἰπόλῳ ἀνδρὶ ἔοικας.
ὠ᾽πόλος ὅκκ᾽ ἐσορῇ τὰς μηκάδας, οἷα βατεῦνται,
τάκεται ὀφθαλμὼς, ὅτι οὐ τράγος αὐτὸς ἔφυτο.
ἄρχετε βουκολικᾶς μῶσαι φίλαι, ἄρχετ᾽ ἀοιδᾶς.
καὶ τύ δ᾽ ἐπεὶ κ᾽ ἐσορῇς τὰς παρθένος οἷα γελῶντι,
τάκεαι ὀφθαλμὼς ὅτι οὐ μετὰ ταῖσι χορεύεις.
τὼς δ᾽ οὐδὲν ποτελέξαθ᾽ ὁ βουκόλος, ἀλλὰ τὸν αὐτῷ
ἄνυε πικρὸν ἔρωτα, καὶ ἐς τέλος ἄνυε μοίρας.
ἄρχετε βουκολικᾶς μῶσαι φίλαι ἄρχετ᾽ ἀοιδᾶς.
ἦνθέ γε μὰν ἁδεῖα καὶ ἡ κύπρις γελάοισα.
λάθρη μὲν γελάοισα, βαρὺν δ᾽ ἀνὰ θυμὸν ἔχοισα
κἤπε τύ θην τὸν ἔρωτα κατεύχεο δάφνι λυγιξεῖν;
ἆρ᾽ οὐκ αὐτὸς ἔρωτος ὑπ᾽ ἀργαλέου ἐλυγίχθης;
ἄρχετε βουκολικᾶς μῶσαι φίλαι ἄρχετ᾽ ἀοιδᾶς.
τὰν δ᾽ ἄρα χ᾽ ὡ δάφνις ποταμείβετο· κύπρι βαρεῖα,
κύπρι νεμεσσατὰ, κύπρι θνατοῖσιν ἀπεχθής.

ἤδη γὰρ φράσδει πάνθ' ἅλιος ἄμμι δεδύκειν;
δάφνις κἠν ἀΐδα κακὸν ἔσσεται ἄλγος ἔρωτος.
ἄρχετε βωκολικᾶς μῶσαι φίλαι ἄρχετ' ἀοιδᾶς.
γ' οὐ λέγεται τὰν κύπριν ὁ βωκόλος ἕρπε ποτ' ἴδαν,
ἕρπε ποτ' ἀγχίσην. τηνεὶ δρύες, ὧδε κύπειρος.
ὧδε καλὸν βομβεῦντι ποτὶ σμάνεσσι μέλισσαι.
ἄρχετε βωκολικᾶς μῶσαι φίλαι ἄρχετ' ἀοιδᾶς.
ὡραῖος χ' ὤδωνις, ἐπεὶ καὶ μᾶλα νομεύει,
*πάν καὶ πτῶκας βάλλει, καὶ θηρία *τ' ἄλλα διώκει.
τα ἄρχετε βωκολικᾶς μῶσαι φίλαι ἄρχετ' ἀοιδᾶς.
αὖτις ὅπως στάσῃ διομήδεος ἆσσον ἰοῖσα
καὶ λέγε τὸν βώταν νικῶ δάφνιν, ἀλλὰ μάχευ μοι.
ἄρχετε βωκολικᾶς μῶσαι φίλαι ἄρχετ' ἀοιδᾶς.
ὦ λύκοι, ὦ θῶες, ὦ ἀν' ὤρεα φωλάδες ἄρκτοι,
χαίρεθ' ὁ βωκόλος ὔμμιν ἐγὼ δάφνις οὐκέτ' ἀν' ὕλαν,
οὐκέτ' ἀνὰ δρυμώς, οὐκ ἄλσεα. χαῖρ' ἀρέθοισα
καὶ ποταμοὶ, τοὶ χεῖτε καλὸν κατὰ θύμβριδος ὕδωρ.
ἄρχετε βωκολικᾶς μῶσαι φίλαι ἄρχετ' ἀοιδᾶς
δάφνις ἐγὼν ὅδε τῆνος ὁ τὰς βόας ὧδε νομεύων
δάφνις ὁ τὼς ταύρως καὶ πόρτιας ὧδε ποτίσδων.
ἄρχετε βωκολικᾶς μῶσαι φίλαι ἄρχετ' ἀοιδᾶς.
ὦ πὰν πὰν, εἴτ' ἐσσὶ κατ' ὤρεα μακρὰ λυκαίω,
εἴτε τύγ' ἀμφιπολεῖς μέγα μαίναλον, ἔνθ' ἐπὶ νᾶσον
τὰν σικελὰν, ἑλίκας δὲ λίπε ῥίον, αἰπύ τε σᾶμα
τῆνο λυκαονίδαο, τὸ καὶ μακάρεσσιν ἀγαστόν.
λήγετε βωκολικᾶς μῶσαι ἴτε λήγετ' ἀοιδᾶς.
ἔνθ' ὦναξ. καὶ τάνδε φέρ' εὐπάκτοιο μελίπνουν
ἐκ κηρῶ σύριγγα καλὰν περὶ χεῖλος ἑλικτάν.

ἦ γὰρ ἐγὼν ὑπ᾽ ἔρωτος ἐς ἅδαν ἕλκομαι ἤδη.
λήγετε βουκολικᾶς μῶσαι ἴτε λήγετ᾽ ἀοιδᾶς
νῦν ἴα μὲν φορέοιτε βάτοι, φορέοιτε δ᾽ ἄκανθαι.
ἁ δὲ καλὰ νάρκισσος ἐπ᾽ ἀρκεύθοισι κομάσαι.
πάντα δ᾽ ἔναλλα γένοιντο· καὶ ἁ πίτυς ὄχνας ἐνείκαι
δάφνις ἐπεὶ θνάσκει, καὶ τὼς κύνας ὤλαφος ἕλκοι
κἠξ ὀρέων τοὶ σκῶπες ἀηδόσι γαρύσαιντο.
λήγετε βουκολικᾶς μῶσαι ἴτε λήγετ᾽ ἀοιδᾶς.
χὤ μὲν, τόσσ᾽ εἰπὼν ἀπεπαύσατο. τὸν δ᾽ ἀφροδίτα
ἤθελ᾽ ἀνορθῶσαι, τά γε μὰν λίνα πάντα λελοίπει
ἐκ μοιρᾶν· χὠ δάφνις ἔβα ῥόον, ἔκλυσε δίνα
τὸν μοίσαις φίλον ἄνδρα, τὸν οὐ νύμφαισιν ἀπεχθῆ.
λήγετε βουκολικᾶς μῶσαι ἴτε λήγετ᾽ ἀοιδᾶς.
καὶ τὺ δίδου τὰν αἶγα, τό τε σκύφος, ὥς κεν ἀμέλξας,
σπείσω ταῖς μοίσαις. ὦ χαίρετε πολλάκι μοῖσαι
χαίρετ᾽. ἐγὼ δ᾽ ὔμμιν καὶ ἐς ὕστερον ἅδιον ᾀσῶ.
αἰ. πλῆρές τοι μέλιτος τὸ καλὸν στόμα θύρσι γένοιτο,
πλῆρες δὲ σχαδόνων· καὶ ἀπ᾽ αἰγίλω ἰσχάδα τρώγοις
ἁδεῖαν, τέττιγος ἐπεὶ τύγε φέρτερον ᾄδεις.
ἠνὶ δέ τοι τὸ δέπας. θᾶσαι φίλος ὡς καλὸν ὄσδει.
ὡρᾶν πεπλῦσθαί νιν ἐπὶ κράναισι δοκασεῖς.
ὧδ᾽ ἴθι κισσαίθα, τὺ δ᾽ ἄμελγέ νιν. αἱ δὲ χίμαιραι
οὐ μὴ σκιρτάσητε μὴ ὁ τράγος ὔμμιν ἀναστῆ.

Ὑπόθεσις τοῦ δευτέρου εἰδυλλίου.

Ὑπόκειται, σιμαίθα δέλφιδος μυνδίου τινὸς ἐρῶσα, ὃν παιδικῶς πρὸς ταλαιπωροῦντα ἐν παλαίστρα, ἡ σιμαίθα φίλτροις τε καὶ φαρμάκοις διά τινος θεραπαίνης θεστύλιδος ὑποδιακονουμένης, ἐφ' ἑαυτὴν πειρᾶται μετάγειν, ἤδη καλουμένη τὴν σελήνην καὶ τὴν ἑκάτην, ὡς ἤδη τῷ ἔρωτι συμβαλλομένας νυκτερινὰς θεάς. τὴν δὲ θεστύλιδα ὁ θεόκριτος, ἀπειροκάλως ἐκ τῶν σώφρονος μετήνεγκε μίμων.

ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ β'.

Φαρμακεύτρια.

Πᾶ μοι ταὶ δάφναι φέρε θέστυλι, πᾶ δὲ τὰ φίλτρα.
στέψον τὰν κελέβαν φοινικέῳ οἰὸς ἀώτῳ,
ὡς τ' ἐμὸν βαρυεῦντα φίλον καταθύσομαι ἄνδρα
ὅς μοι δωδεκαταῖος ἀφ' ᾧ τάλας οὐδέποθ' ἥκει,
οὐδὲ θύρας ἄραξεν ἀνάρσιος ἦρά οἱ ἄλλα
ᾤχετ' ἔχων ὅτ' ἔρως ταχινὰς φρένας, ἅτ' ἀφροδίτα
βασεῦμαι ποτὶ τὰν τιμαγήτοιο παλαίστραν
αὔριον, ὥς νιν ἴδω καὶ μέμψομαι οἷά με ποιεῖ.
νῦν δέ νιν ἐκ θυέων καταθύσομαι, ἀλλὰ σελάνα
φαῖνε καλὸν, τὶν γὰρ ποταείσομαι ἅσυχα δαῖμον,
τᾷ χθονίᾳ θ' ἑκάτᾳ, τὰν καὶ σκύλακες τρομέοντι,
ἐρχομέναν νεκύων ἀνά τ' ἠρία καὶ μέλαν αἷμα.
χαῖρ' ἑκάτα δασπλῆτι, καὶ ἐς τέλος ἄμμιν ὀπάδει

ἐς τρὶς ἀποσπένδω καὶ τρὶς τάδε πότνια φωνῶ.
εἴτε γυνὰ τήνῳ παρακέκλιται εἴτε καὶ ἀνήρ,
τόσον ἔχοι λάθας, ὅσον πόκα θησέα φαντὶ
ἐν δίᾳ λαθῆμεν ἐϋπλοκάμου ἀριάδνας.
ἴϋγξ ἕλκε τὺ τῆνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα.
ἱππομανὲς φυτόν ἐστι παρ᾽ ἀρκάσι τῷ δ᾽ ἔπι, πᾶσαι
καὶ πῶλοι μαίνονται ἀν᾽ ὤρεα καὶ θοαὶ ἵπποι.
ὣς καὶ δέλφιν ἴδοιμι καὶ ἐς τόδε δῶμα περῆσαι
μαινομένῳ ἴκελον, λιπαρᾶς ἔκτοθε παλαίστρας.
ἴϋγξ ἕλκε τὺ τῆνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα.
τοῦτ᾽ ἀπὸ τᾶς χλαίνας τὸ κράσπεδον ὤλεσε δέλφις.
ὃ ᾽γὼ νῦν τίλλοισα κατ᾽ ἀγρίῳ ἐν πυρὶ βάλλω.
αἲ αἲ ἔρως ἀνιηρὲ, τί μευ μέλαν ἐκ χροὸς αἷμα
ἐμφὺς ὡς λιμνᾶτις ἅπαν ἐκ βδέλλα πέπωκας.
ἴϋγξ ἕλκε τὺ τῆνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα.
σαῦραν τοι τρίψασα ποτὸν κακὸν αὔριον οἰσῶ.
θέστυλι, νῦν δὲ λαβοῖσα τὺ τὰ θρόνα ταῦθ᾽ ὑπόμαξον
τᾶς τήνω φλιᾶς καθυπέρτερον, ἇς ἔτι καὶ νῦν
ἐκ θυμῷ δέδεμαι. ὁ δέ μευ λόγον οὐδένα ποιεῖ.
καὶ λέγ᾽ ἐπιφθύζοισα τὰ δέλφιδος ὀστέα πάσσω.
ἴϋγξ ἕλκε τὺ τῆνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα.
νῦν δὴ μούνη ἐοῖσα πόθεν τὸν ἔρωτα δακρυσῶ.
ἐκ τίνος ἄρξωμαι, τίς μοι κακὸν ἄγαγε τοῦτο;
ἦνθ᾽ ἁ τῶ ὑβούλοιο κανηφόρος ἄμμιν ἀναξὼ,
ἄλσος ἐπ᾽ ἀρτέμιδος. τᾷ δή ποκα πολλὰ μὲν ἄλλα
θηρία πομπεύεσκε περισταδόν. ἐν δὲ λέαινα.
φράζεό μευ τὸν ἔρωθ᾽ ὅθεν ἵκετο πότνα σελάνα.
καὶ μ᾽ ἁ θευχαρίλα θρᾷσσα τροφὸς ἁ μακαρεῖτις

ἀγχίθυρος ναίοισα κατεύξατο καὶ λιτάνευσε
τὰν πομπὰν θεάσασθαι. ἐγὼ δέ οἱ ἁ μεγάλοιτος
ὡμάρτευν. βύσσοιο καλὸν σύροισα χιτῶνα.
καμφιστειλαμένα τὰν ξυστίδα τᾶς κλεαρίστας.
φράζεό μευ τὸν ἔρωθ' ὅθεν ἵκετο πότνα σελάνα.
ἤδη δ' εὖσα μέσον κατ' ἀμαξιτὸν οὗ τὰ λύκωνος.
εἶδον δέλφιν ὁμοῦ τε καὶ εὐδάμιππον ἰόντας.
τοῖς δ' ἦς ξανθοτέρα μὲν ἑλιχρύσοιο γενειάς.
στήθεα δὲ στίλβοντα πολὺ πλέον ἢ τὺ σελάνας
*λιπ ὡς ἀπὸ γυμνασίοιο καλὸν πόνον ἄρτι *λιποῦσιν.
πόντ φράζεό μευ τὸν ἔρωθ' ὅθεν ἵκετο πότνα σελάνα.
χὡς ἴδον, ὡς ἐμάνην, ὥς μευ περὶ θυμὸς ἰάφθη
δειλαίας, τὸ δὲ κάλλος ἐτάκετο κοὐδ' ἔτι πομπᾶς
τήνας ἐφρασάμην, οὐδ' ὡς πάλιν οἴκαδ' ἀπῆνθον
ἔγνων, ἀλλά μέ τις καπυρὰ νόσος ἐξαλάπαξε.
κείμην δ' ἐν κλιντῆρι δέκ' ἄματα καὶ δέκα νύκτας.
φράζεό μευ τὸν ἔρωθ' ὅθεν ἵκετο πότνα σελάνα.
καί μευ χρὼς μὲν ὁμοῖος ἐγίνετο πολλάκι θαψῷ.
ἔρρευν δ' ἐκ κεφαλῆς πᾶσαι τρίχες. αὐτὰ δὲ λοιπὰ
ὀστέ' ἔτ' ἦς καὶ δέρμα, καὶ ἐς τίνος οὐκ ἐπέρησα.
ἢ ποίας ἔλιπον γραίας δόμον, ἅτις ἐπᾷδεν;
ἀλλ' ἦς οὐδὲν ἐλαφρόν, ὁ δὲ χρόνος ἄνυτο φεύγων.
φράζεό μευ τὸν ἔρωθ' ὅθεν ἵκετο πότνα σελάνα.
χοὔτω τᾷ δώλᾳ τὸν ἀλαθέα μῦθον ἔλεξα.
εἰ δ' ἄγε θεστυλί μοι χαλεπᾶς νόσω εὑρέ τι μᾶχος
πᾶσαν ἔχει με τάλαιναν ὁ μύνδιος. ἀλλὰ μολοῖσα
τήρησον ποτὶ τὰν τιμαγήτοιο παλαίστραν.
τηνεὶ γὰρ φοιτῇ, τηνεὶ δέ οἱ ἁδὺ καθῆσθαι.

φράζεό μευ τὸν ἔρωθ᾽ ὅθεν ἵκετο πότνα σελάνα.
κἤπεὶ καί νιν ἐόντα μάθοις μόνον, ἄσυχα νεῦσον.
κἠφ᾽ ὅτι σιμαίθα τὺ καλεῖ, καὶ ὑφάγεο τᾷδε.
ὣς ἐφάμαν. ἁ δ᾽ ἦνθε καὶ ἄγαγε τὸν λιπαρόχρων
εἰς ἐμὰ δώματα δέλφιν, ἐγὼ δέ νιν ὡς ἐνόησα
ἄρτι θύρας ὑπὲρ οὐδὸν ἀμειβόμενον ποδὶ κούφῳ
φράζεό μευ τὸν ἔρωθ᾽ ὅθεν ἵκετο πότνα σελάνα
πᾶσα μὲν ἐψύχθην χιόνος πλέον, ἐκ δὲ μετώπω
ἱδρώς μευ κοχύεσκεν ἴσον νοτίαισιν ἐέρσαις.
οὐδέ τι φωνᾶσαι δυνάμαν. οὐδ᾽ ὅσσον ἐν ὕπνῳ
κνυζεῦνται φωνεῦντα φίλαν ποτὶ ματέρα τέκνα.
ἀλλ᾽ ἐπάγην δαγῦδι καλὸν χρόα πάντοθεν ἴσα.
φράζεό μευ τὸν ἔρωθ᾽ ὅθεν ἵκετο πότνα σελάνα.
καί μ᾽ ἐσιδὼν ὥστοργος ἐπὶ χθονὸς ὄμματα πήξας.
ἕζετ᾽ ἐπὶ κλιντῆρι. καὶ ἑζόμενος φάτο μῦθον.
ἦ ῥά με σιμαίθα τόσον ἔφθασας, ὅσσον ἐγώ θην
πρᾶν ποκα τὸν χαρίεντα τρέχων ἔφθαξα φιλῖνον,
ἐς τὸ τεὸν καλέσασα τόδε στέγος, ἢ με παρῆμεν.
φράζεό μευ τὸν ἔρωθ᾽ ὅθεν ἵκετο πότνα σελάνα.
ἦνθον γὰρ κἠγὼ ναὶ τὸν γλυκὺν ἦνθον ἔρωτα.
ἢ τρίτος ἠὲ τέταρτος ἐὼν φίλος αὐτίκα νυκτός.
μᾶλα μὲν ἐν κόλποισι διωνύσοιο φυλάσσων,
κρατὶ δ᾽ ἔχων λεύκαν ἡρακλέος ἱερὸν ἔρνος
πάντοτε πορφυρέῃσι περιζώστρῃσιν ἑλικτάν.
φράζεό μευ τὸν ἔρωθ᾽ ὅθεν ἵκετο πότνα σελάνα.
καί μ᾽ αἰ μὲν κ᾽ ἐδέχεσθε, τάδ᾽ ἦς φίλα. καὶ γὰρ ἐλαφρὸς
καὶ καλὸς πάντεσσι μετ᾽ ἠϊθέοισι καλεῦμαι.
εὗδόν τ᾽ εἴκε μόνον τὸ καλὸν στόμα τεῦ ἐφίλασα.

εἰ δ᾽ ἀλλά μ᾽ ὠθεῖτε καὶ ἁ θύρα εἴχετο μοχλῷ.
πάντως καὶ πελέκεις καὶ λαμπάδες ἦνθον ἐφ᾽ ὑμέας.
φράζεό μευ τὸν ἔρωθ᾽ ὅθεν ἵκετο πότνια σελάνα.
νῦν δὲ χάριν μὲν ἔφαν τᾷ κύπριδι πρᾶτον ὀφείλειν
καὶ μετὰ τὰν κύπριν, τύ με δευτέρα ἐκ πυρὸς εἵλευ
ὦ γύναι, ἐς καλέσασα τεὸν ποτὶ τοῦτο μέλαθρον
αὔτως ἡμίφλεκτον. ἔρως δ᾽ ἄρα καὶ λιπαραίου
πολλάκις ἁφαίστοιο σέλας φλογερώτερον αἴθει.
φράζεό μευ τὸν ἔρωθ᾽ ὅθεν ἵκετο πότνια σελάνα.
σὺν δὲ κακαῖς μανίαις καὶ παρθένον ἐκ θαλάμοιο
καὶ νύμφαν ἐφόβησ᾽ ἔτι δέμνια θερμὰ λιποῖσαν
ἀνέρος. ὣς ὁ μὲν εἶπεν· ἐγὼ δέ οἱ ἁ ταχυπειθής,
χειρὸς ἐφαψαμένα μαλακῶν ἔκλιν᾽ ἐπὶ λέκτρων.
καὶ ταχὺ χρὼς ἐπὶ χρωτὶ πεπαίνετο, καὶ τὰ πρόσωπα
θερμότερ᾽ ἦς, ἢ πρόσθε, καὶ ἐψιθυρίσδομεν ἁδύ.
χ᾽ ὡς κά τοι μὴ μακρὰ φίλα θρυλέοιμι σελάνα,
ἐπράχθη τὰ μέγιστα, καὶ ἐς πόθον ἤνθομεν ἄμφω.
κοὔτε τι τῆνος ἐμὶν ἐπεμέμψατο μέσφα τοι ἐχθές,
οὔτ᾽ ἐγὼ αὖ τήνῳ. ἀλλ᾽ ἦνθέ μοι ἅ τε φιλίστας
μάτηρ τᾶς γε ἐμᾶς αὐλητρίδος, ἅ τε μελιξοῦς
σάμερον, ἀνίκα πέρ τε ποτ᾽ ὠρανὸν ἔτρεχον ἵπποι.
ἀῶ τὰν ῥοδόπηχυν ἀπ᾽ ὠκεανοῖο φέροισαι.
κἦπέ μοι ἄλλα τε πολλὰ, καὶ ὡς ἄρα δέλφις ἔραται
κἤτε μιν αὖτε γυναικὸς ἔχει πόθος εἴτε καὶ ἀνδρὸς,
οὐκ ἔφατ᾽ ἀτρεκὲς ἴδμεν. ἀτὰρ τόσον αἰὲν ἔρωτος
ἀκράτω ἐπεχεῖτο, καὶ ἐς τέλος ᾤχετο φεύγων.
καὶ φάτο οἱ στεφάνοισι τὰ δώματα τῆνα πυκάσδεν
ταῦτά μοι ἁ ξείνα μυθήσατο. ἔστι δ᾽ ἀληθής.

ἦ γάρ μοι καὶ τρὶς καὶ τετράκις ἄλλοτ' ἐφοίτη,
καὶ παρ' ἐμὶν ἐτίθει τὰν δωρίδα πολλάκις ὄλπαν
νῦν δέ τε δωδεκαταῖος, ἀφ' τένιν οὐδέ ποκ' εἶδον.
ἦρ' οὐκ ἄλλο τι τερπνὸν ἔχει. ἁμῶν δὲ λέλασται;
νῦν μὲν τοῖς φίλτροις καταθύσομαι. αἰ δ' ἔτι κἠμὲ
λυπῇ, τὰν ἀΐδαο πύλαν ναὶ μοίρας ἀραξεῖ.
τοῖά οἱ ἐν κίστᾳ κακὰ φάρμακα φαμὶ φυλάσσειν
ἀσσυρίω δέσποινα παρὰ ξείνοιο μαθοῖσα.
ἀλλὰ τὺ μὲν χαίροισα ποτ' ὠκεανὸν τρέπε πώλους
πότνι'. ἐγὼ δ' οἰσῶ τὸν ἐμὸν πόνον ὥσπερ ὑπέσταν.
χαῖρε σελαναία λιπαρόχροε. χαίρετε δ' ἄλλοι
ἀστέρες εὐκήλοιο κατ' ἄντυγα νυκτὸς ὀπαδοί.

Υπόθεσις τοῦ τρίτου εἰδυλλίου.

Επιγράφεται τὸ μὲν εἰδύλλιον τοῦτο, αἰπόλος ἢ ἀμαρυλλὶς, ἢ κωμαστής. ἐπικωμάζει δέ τις τῇ ἀμαρυλλίδι, τοῦ ὀνόματος μὴ δηλουμένου. εἰκάσειεν δ' ἄν τις τὸν ἐπικωμάζοντα βάττον εἶναι. τοῦτον γὰρ αἰπόλον ὄντα δι' ἑτέρου ποιεῖ προσδιαλεγόμενον κορύδωνι, καὶ τὸν ἔρωτα ὃν εἶχε πρὸς τὴν ἀμαρυλλίδα ἐμφαίνοντα. τὰ τῶν πραγμάτων, εἴη δ' ἂν ἐπὶ ἰταλίας περὶ κρότωνα τῆς σικελίας, ὅθεν καὶ τὴν ἀμαρυλλίδα ὑποτίθεται. τὸ δὲ τοῦ ποιητοῦ πρόσωπον, οὐκ ἂν εἴη ὡς ὁ μοσυάτος φησιν, ἐκ τοῦ λέγειν τὸν ἐπικωμάζοντα, ἦρά γέ τοι σιμὸς καταφαίνομαι. πλανᾶται δὲ καὶ παρὰ τοῖς χρόνοις. φέρει δὲ ὁ ἐπικωμάζων δῶρα, ἤγουν, μῆλα καὶ στεφάνους τῇ ἀμαρυλλίδι, χάριν τοῦ προσδεχθῆναι. ἡ δὲ, οὐδὲ ὅλον αὐτὸν

ἀξιοῖ. διὸ καὶ δυσθυμίᾳ τὸν βίον καταλῦσαι προῄρηται. τὸ δὲ εἶδος, ἠθικὸν κωμαστικόν. τὸν τίτυρον οἱ μὲν, κύριον. οἱ δὲ, σάτυρον εἶναί φασι. τινὲς δὲ διὰ τοῦ σιμοῦ, τὸν θεόκριτον οἴονται κωμάζειν, σιμιχίδην καλοῦντες. ἡ ἱστορία παρὰ ἀπολλωνίῳ.

ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ γ'.

Αἰπόλος, ἢ Ἀμαρυλλίς.

Κωμάσδω ποτὶ τὰν ἀμαρυλλίδα, ταὶ δέ μοι αἶγες
βόσκονται κατ' ὄρος, καὶ ὁ τίτυρος αὐτὰς ἐλαύνει.
τίτυρ' ἐμῖν τὸ καλὸν πεφιλαμένε βόσκε τὰς αἶγας
καὶ ποτὶ τὰν κράναν ἄγε τίτυρε, καὶ τὸν ἐνόρχαν
τὸν λιβυκὸν κνάκωνα φυλάσσεο μή τυ κορύψῃ.
ὦ χαρίεσσ' ἀμαρυλλὶ, τί μ' οὐκέτι τοῦτο κατ' ἄντρον
παρκύπτοισα καλεῖς τὸν ἐρωτύλον. ἦ ῥά με μισεῖς;
ἦ ῥά γέ τοι σιμὸς καταφαίνομαι ἐγγύθεν ἦμεν
νύμφα καὶ προγένειος; ἀπάγξασθαί με ποιησεῖς;
ἠνὶ δέ τοι δέκα μᾶλα φέρω. τηνῶθε καθεῖλον,
ὧ μ' ἐκέλευ καθελεῖν τύ, καὶ αὔριον ἄλλα τοι οἰσῶ.
θᾶσαι μὰν θυμαλγὲς ἐμὸν ἄχος. εἴθε γενοίμαν
ἁ βομβεῦσα μέλισσα, καὶ ἐς τεὸν ἄντρον ἱκοίμαν.
τὸν κισσὸν διαδὺς καὶ τὰν πτέριν, ἅ τυ πυκάσδῃ.
νῦν ἔγνων τὸν ἔρωτα. βαρὺς θεός. ἦ ῥα λεαίνας
μασδὸν ἐθήλαζε, δρυμῷ τέ μιν ἔτρεφε μάτηρ.
ὅς με κατασμύχων καὶ ἐς ὀστέον ἄχρις ἰάπτει.

ὦ τὸ καλὸν ποθορῶσα· τὸ πᾶν λίθος· ὦ κυανόφρυ
νύμφα, πρόσπτυξαί με τὸν αἰπόλον, ὥς τυ φιλάσω.
ἔστι καὶ ἐν κενεοῖσι φιλάμασιν ἁδέα τέρψις.
τὸν στέφανον τιλαί με καταυτίκα λεπτὰ ποιησεῖς.
τόν τοι ἐγὼν ἀμαρυλλὶ φίλα κισσοῖο φυλάσω
ἐμπλέξας καλύκεσσι καὶ εὐόδμοισι σελίνοις.
ὤμοι ἐγὼ τί πάθω, τί ὁ δύσσοος οὐχ ὑπακούεις;
τὰν βαίταν ἀποδὺς ἐς κύματα τῆνα ἁλεῦμαι,
ὧπερ τὼς θύννως σκοπιάζεται ὄλπις ὁ γριπεύς.
κἤκα μὴ 'ποθάνω. τό γε μὰν τεὸν ἁδὺ τέτυκται.
ἔγνων πρᾶν ὅκα μευ μεμναμένου εἰ φιλέεις με;
πο οὐδὲ τὸ τηλέφιλον ποτιμάξατο τὸ πλατάγημα.
τιμα ἀλλ' αὔτως ἁπαλῶ ποτὶ πάχει ἐξεμαράνθη.
ξάμενον εἶπε καὶ ἀγροιὼ τἀλαθέα κοσκινόμαντις,
πλα ἁ πρᾶν ποιολογεῦσα παραιβάτις, οὕνεκ' ἐγὼ μὲν
τάγη τὶν ὅλος ἔγκειμαι. τὺ δέ μευ λόγον οὐδένα ποιῇ.
σιν. ἦ μάν τοι λευκὰν διδυματόκον αἶγα φυλάσω.
τάν με καὶ ἁ μέρμνωνος ἐριθακὶς ἁ μελανόχρως
αἰτεῖ, καὶ δωσῶ οἱ, ἐπεὶ τύ μοι ἐνδιαθρύπτῃ.
ἄλλεται ὀφθαλμός μευ ὁ δεξιός. ἆρά γ' ἰδησῶ
αὐτάν; ᾀσεῦμαι ποτὶ τὰν πίτυν ὧδ' ἀποκλινθείς.
καί κέ μ' ἴσως ποτίδῃ. ἐπεὶ οὐκ ἀδαμαντίνα ἐντί.
ἱππομένης ὅκα δὴ τὰν παρθένον ἤθελε γᾶμαι,
μᾶλ' ἐν χερσὶν ἑλὼν δρόμον ἄνυεν. ἁ δ' ἀταλάντα
ὡς ἴδεν, ὡς ἐμάνη, ὡς ἐς βαθὺν ἅλατ' ἔρωτα.
τὰν ἀγέλαν χὠ μάντις ἀπ' ὄθρυος ἆγε μελάμπους
ἐς πύλον. ἁ δὲ βίαντος ἐν ἀγκοίνῃσιν ἐκλίνθη
μάτηρ ἁ χαρίεσσα περίφρονος ἀλφεσιβοίας.

τὰν δὲ καλὰν κυθέρειαν ἐν οὔρεσι μᾶλα νομεύων,
οὐχ οὕτως ὤδωνις ἐπὶ πλέον ἄγαγε λύσσας.
ὥστ' οὐδὲ φθίμενόν μιν, ἄτερ μαζοῖο τίθητι.
ζαλωτὸς μὲν ἐμὶν, ὁ τὸν ἄτροπον ὕπνον ἰαύων
ἐνδυμίων. ζαλῶ δὲ φίλα γύναι ἰασίωνα.
ὃς τόσσων ἐκύρησεν, ὅσ' οὐ πευσεῖσθε βέβαλοι.
ἀλγέω τὰν κεφαλάν. τὶν δ' οὐ μέλει. οὐκέτ' ἀείδω.
κεισεῦμαι δὲ πεσὼν, καὶ τοὶ λύκοι ὧδέ μ' ἔδοντι,
ὡς μέλι τοι γλυκὺ τοῦτο κατὰ βρόχθοιο γένοιτο.

Ὑπόθεσις τοῦ δ' εἰδυλλίου.

τοῦτο τὸ εἰδύλλιον, βουκολικόν ἐστι. βάττος μὲν τῶν αἰπόλος. κορύδων δὲ, βουκόλος. οἳ πρὸς ἀλλήλους διαλέγονται ἀμοιβαίως. ὑποτίθεται δὲ ὁ θεόκριτος τὸν κορύδωνα, βοῦς νέμοντα βουκόλου τινὸς αἴγωνος. ὃν φησὶν εἰς ὀλυμπίαν, ὑπὸ μίλωνος παλαιστοῦ ἀχθῆναι ἰσχυρὸν ὄντα ὡς ἀγωνίσηται. τὸν δὲ βάττον τοῦτο πυνθανόμενον καὶ λέγοντα, ὅτι κακοῦ αἱ βόες ἔτυχον βουκόλου, καὶ εἰσὶ λεπταί. τὰ μὲν πράγματα διάκεινται ἐν κρότωνι τῆς σικελίας. ἀρχαιότερος δὲ μίλων θεοκρίτου. εἴγε ὁ μίλων τῇ ἑβδόμῃ, πάλην νικᾷ. ὁ δὲ θεόκριτος, κατὰ τὴν ἑκατοστὴν ὀλυμπιάδα ἤκμασεν.

ΝΟΜΕΙΣ, ΒΑΤΤΟΣ ΚΑΙ ΚΟΡΥΔΩΝ.

βάτ. Εἰπέ μοι ὦ κορύδων· τίνος αἱ βόες. ἦ ῥα φιλώνδα;
κορύ. οὔκ, ἀλλ' αἴγωνος. βόσκειν δέ μοι αὐτὰς ἔδωκεν.
βάτ. ἦ πᾷ ψε κρύβδαν τὰ ποθέσπερα πάσας ἀμέλγες;
κο. ἀλλ' ὁ γέρων ὑφίητι τὰ μοσχία· κἠμὲ φυλάσσει.
βάτ. αὐτὸς δ' ἐς τίν' ἄφαντος ὁ βουκόλος ᾤχετο χώραν;
κο. οὐκ ἄκουσας; ἄγων νιν ἐπ' ἀλφεὸν ᾤχετο μίλων.
βάτ. καὶ πόκα τῆνος ἔλαιον ἐν ὀφθαλμοῖσιν ὀπώπει;
κο. φαντί νιν ἡρακλῆι βίην καὶ κάρτος ἐρίσδειν.
βάτ. κἤμ' ἔφαθ' ἁ μάτηρ πολυδεύκεος ἦμεν ἀμείνω.
κο. κᾤχετ' ἔχων σκαπάναν τε καὶ εἴκατι τουτόθε μᾶλα.
βάτ. πείσαι τοι μίλων καὶ τὼς λύκος αὐτίκα λυσσῆν.
κο. ταὶ δαμάλαι δ' αὐτὸν μυκώμεναι ὧδε ποθεῦντι,
βάτ. δειλαῖαί γ' αὗται τὸν βουκόλον ὡς κακὸν εὗρον.
κο. ἦ μὰν δειλαῖαί γε, καὶ οὐκέτι λῶντι νέμεσθαι.
βάτ. τήνας μὲν δή τοι τᾶς πόρτιος αὐτὰ λέλειπται
τὠστέα. μὴ πρῴκας σιτίζεται ὥσπερ ὁ τέττιξ;
κο. οὐ δᾶν ἀλλ' ὅκα μέν νιν ἐπ' αἰσάροιο νομεύω.
καὶ μαλακῶ χόρτοιο καλὰν κώμυθα δίδωμι.
ἄλλοκα δὲ σκαίρει τὸ βαθύσκιον ἀμφὶ λάτυμνον.
βάτ. λεπτὸς μὰν χὠ ταῦρος ὁ πυρρίχος. αἴθε λάχοιεν
τοὶ τῶ λαμπριάδα τοὶ δαμόται ὅκκα θύωντι
τᾷ ἥρᾳ τοιόνδε· κακοχράσμων γὰρ ὁ δᾶμος.
κο. καὶ μὰν ἐς τὸ μάλιμνον ἐλαύνεται ἔς τε τὰ φύσκω,
καὶ ποτὶ τὸν νήαιθον, ὅπα καλὰ πάντα φύοντι.

αἰγίπυρος καὶ κνύζα, καὶ εὐώδης μελίτεια.
βάτ. φεῦ φεῦ βασεῦνται καὶ ταὶ βόες ὦ τάλαν αἴγων
ἐς ἀΐδαν, ὅκα καὶ τὺ κακᾶς ἠράσαο νίκας,
χ᾽ ἁ σύριγξ εὐρῶτι παλύνεται. ἅν ποτ᾽ ἐπάξα
κο. οὐ τήνα γ᾽, οὐ νύμφας. ἐπεὶ ποτὶ πῖσαν ἀφέρπων,
δῶρον ἐμίν νιν ἔλειπεν. ἐγὼ δέ τις εἰμὶ μελικτὰς
κεὖ μὲν τὰ γλαύκας ἀγκρούομαι. εὖ δὲ τὰ πύρρω,
αἰνέω, τάν τε κρότωνα. καλὰ πόλις ἀζάκυνθος.
καὶ τὸ ποτ᾽ ἀῷον τὸ λακίνιον. ἇπερ ὁ πύκτας
αἴγων ὀγδώκοντα μόνος κατεδαίσατο μάσδας.
τηνεὶ καὶ τὸν ταῦρον ἀπ᾽ ὤρεος ἆγε πιάξας
τᾶς ὁπλᾶς, κἤδωκ᾽ ἀμαρυλλίδι. ταὶ δὲ γυναῖκες
μακρὸν ἀνάϋσαν. χ᾽ ὡ βουκόλος ἐξεγέλασσεν.
βάτ. ὦ χαρίεσσ᾽ ἀμαρυλλί. μόνας σέθεν οὐδὲ θανοίσας
λασεύμεσθ᾽ ὅσον αἶγες ἐμὶν φίλαι, ὅσον ἀπέσβας
αἲ αἲ τῶ σκληρῶ μάλα δαίμονος, ὅς μ᾽ ἐλελόγχει.
κο. θαρσεῖν χρὴ φίλε βάττε. τάχ᾽ αὔριον ἔσσετ᾽ ἄμεινον.
ἐλπίδες ἐν ζωοῖσιν. ἀνέλπιστοι δὲ θανόντες.
χ᾽ ὡ ζεὺς ἄλλοκα μὲν πέλει αἴθριος, ἄλλοκα δ᾽ ὕει.
βάτ. θαρσέω. βάλλε κάτωθε τὰ μοσχία, τᾶς γὰρ ἐλαίας
τὸν θαλλὸν τρώγοντι, τὰ δύσσοα. σίτθ᾽ ὁ λέπαργος.
κο. σίτθ᾽ ἁ κυμαίθα ποτὶ τὸν λόφον, οὐκ ἐσακούεις;
ἥξω ναὶ τὸν πᾶνα, κακὸν τέλος αὐτίκα δωσῶν.
ἆ μὴ ἄπει του τῶθεν, ἴδ᾽ αὖ πάλιν ἅδε ποθέρπει.
εἴθ᾽ ἦς μοι ῥοικὸν τὸ λαγωβόλον. ὥς τυ πατάξω.
βάτ. θᾶσαι μ᾽ ὦ κορύδων ποτὶ τῶ διός. ἁ γὰρ ἄκανθα
ἁρμοῖ μ᾽ ὧδ᾽ ἐπάταξ᾽ ὑπὸ τὸ σφυρόν. ὡς δὲ βαθεῖαι
ταὶ ἀτρακτυλίδες ἐντί, κακῶς ἁ πόρτις ὄλοιτο.

ἐς ταύταν ἐτύπαν χασμώμενος. ἦ ῥά γε λεύσσεις.
κο. ναὶ ναί. τοῖς ὀνύχεσσιν ἔχω τέ νιν. ἅδε καὶ αὐτά.
βάτ. ὁσσίχον ἐστὶ τὸ τύμμα. καὶ ἁλίκον ἄνδρα δαμάσδει.
κο. ἐς ὄρος ὄκχ᾽ ἕρπεις, μὴ ἀνάλιπος ἔρχεο βάττε.
ἐν γὰρ ὄρει ῥάμνοι τε καὶ ἀσπάλαθοι κομόωντι.
βάτ. εἴπ᾽ ἄγε μοι κορύδων. τὸ γερόντιον ἦρ᾽ ἔτι μύλλει
τήναν τὰν κυανόφρυν ἐρωτίδα, τᾶς ποτ᾽ ἐκνίσθη;
κο. ἀκμάν γ᾽ ὦ δείλαιε. πρᾶν γέ μεν αὐτὸς ἐπενθὼν,
καὶ ποτὶ τὰν μάνδραν κατελάμβανον ἆμος ἐνήργει.
βάτ. εὖ γ᾽ ὤνθρωπε φιλοῖφα. τό, τοι γένος ἢ σατυρίσκοις:
ἐγγύθεν, ἢ πάνεσσι κακοκνάμοισιν ἐρίσδει.

Ὑπόθεσις τοῦ ε΄. εἰδυλλίου.

Ἐπιγράφεται μὲν τὸ εἰδύλλιον τοῦτο, αἰπολικὸν καὶ ποιμενικόν. προσδιαλέγονται δὲ ἀλλήλοις ἐπὶ ἰταλίας, ποιμὴν καὶ αἰπόλος. δραματικώτερον δέ ἐστι τοῦτο τὸ εἰδύλλιον, τοῦ προσώπου τοῦ ποιητοῦ μὴ ἐμφαινομένου. ἔστι δὲ τοῦ αἰπόλου τὸ ὄνομα κομάτας. ὃς καὶ εὐμάρα τοῦ σιβαρίτα νέμει τὰς αἶγας. τοῦ δὲ ποιμένος, λάκων. ὃς θουρίου τοῦ σιβαρίτα νέμει τὰ θρέμματα. ἔχει δὲ ὁ μὲν κομάτας κόρην ἐρωμένην, ἀλκίππην τοὔνομα. ὁ δὲ λάκων, ἐρώμενον εὐμήδην, ἀλλήλοις συμπροσκαλοῦνται, περὶ εὐμουσίας ἐρίζοντες. καὶ ἔπαθλον τῆς νίκης, τίθενται. ὁ μὲν αἰπόλος, τράγον. ὁ δὲ ποιμὴν, ἀμνόν. μόρσωνα δὲ τῶν ᾠδῶν κριτὴν αἱροῦνται. τελεσάντων δὲ τὴν ἅμιλλαν, ὁ κριτὴς μόρσων, τῷ αἰπόλῳ τὴν νίκην ἀπονέμει. ὁ δὲ ἐπὶ τῇ νίκῃ γαῦρος γενόμενος προσδια-

λέγεται ταῖς αἰξὶ, καὶ τὴν τοῦ τράγου ἐπὶ ταῖς αἶξιν ὄρεξιν πειρᾶται καταστέλλειν, ἐπινίκιον θύσειν ταῖς νύμφαις εὐτρεπίζων.

ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ έ.

Ὁδοιπόροι, ἢ βουκολιασταί, Κομάτας, καὶ Λάκων.

Αἶγες ἐμαὶ τῆνον τὸν ποιμένα τὸν συβαρίταν
φεύγετε τὸν λάκωνα, τό μευ νάκος ἐχθὲς ἔκλεψεν.
λά. οὐκ ἀπὸ τᾶς κράνας, σίττ' ἀμνίδες; οὐκ ἐσορῆτε
τόν μευ τὰν σύριγγα πρώαν κλέψαντα κομάταν;
κο. τὰν ποίαν σύριγγα; τὺ γὰρ πόκα δῶλε συβαρῖτα
ἐκτάσω σύριγγα; τί δ' οὐκέτι σὺν κορύδωνι,
ἀρκεῖ τοι καλάμας αὐλὸν ποππύσδεν ἔχοντι;
λά. τάν, μοι ἔδωκε λύκων ὦ 'λεύθερε. τὶν δὲ τὸ ποῖον
λάκων ἐκκλέψας ποκ' ἔβα νάκος, εἶπε κομάτα,
οὐδὲ γὰρ εὐμάρᾳ τῷ δεσπότῃ ἦς τοι ἐνεύδειν.
κο. τὸ, κροκύλος μοι ἔδωκε τὸ ποικίλον ἀνίκ' ἔθυσε
ταῖς νύμφαις τὰν αἶγα. τὺ δ' ὦ κακὲ καὶ τότ' ἐτάκευ
βασκαίνων. καὶ νῦν με τὰ λοίσθια γυμνὸν ἔθηκας.
λά. οὐ μ' αὐτὸν τὸν πᾶνα τὸν ἄκτιον, οὔ σέ γε λάκων
τὰν βαίταν ἀπέδυσ' ὁ καλαίθιδος. ἢ κατὰ τήνας
τᾶς πέτρας ὤνθρωπε μανεὶς ἐς κρᾶθιν ἁλοίμαν.
κο. οὐ μὰν οὐ ταύτας τὰς λιμνάδας ὦγαθὲ νύμφας.
αἵ τέ μοι ἵλαοί τε καὶ εὐμενέες τελέθοιεν.
οὔ τευ τὰν σύριγγα λαθὼν ἔκλεψε κομάτας.
λά. αἴ τοι πιστεύσαιμι, τὰ δάφνιδος ἄλγε' ἀροίμαν.

ἀλλ' ἐκ τῶν αἷ καὶ λῇς ἔριφον θέμεν· ἐντὶ μὲν οὐδὲν
ἱρόν· ἀλλά γέ τοι διαείσομαι. ἔστε καὶ πείπης.
κο. ὗς ποτ' Ἀθαναίαν ἔριν ἤρισε. ἠνὶ δὲ κεῖται
ὥριφος. ἀλλ' ἄγε καὶ τὺ τὸν εὔβοτον ἀμνὸν ἔρειδε.
λα. καὶ πῶς ὦ κίναδ' εὖ τάδ' ἔγ' ἔσσεται ἐξ ἴσου ἄμμιν;
τίς τρίχας ἀντ' ἐρίων ἐποκίξατο. τίς δὲ παρεύσας
αἰγὸς πρωτοτόκοιο καὶ κακὰν κύνα βούλετ' ἀμέλγειν;
κο. ὅστις νικασεῖν τὸν πλατίον, ὡς τὺ πεποίθεις;
σφὰξ βομβῶν τέττιγος ἐναντίον. ἀλλὰ γὰρ οὔτοι
ὥριφος ἰσοπαλὴς τὺ ἴδ' ὁ τράγος οὗτος ἔρισδε,
λα. μὴ σπεῦδ' οὐ γάρ τοι πυρὶ θάλπεαι, ἅδιον ᾀσῇ
τᾷδ' ὑπὸ τὰν κότινον καὶ τἄλσεα ταῦτα καθίξας
ψυχρὸν ὕδωρ τηνεὶ καταλείβεται. ὧδε πεφύκει
ποία. χ' ἁ στοιβὰς ἅδε, καὶ ἀκρίδες ὧδε λαλεῦντι.
κο. ἀλλ' οὔτι σπεύδω, μέγα δ' ἄχθομαι ὅ τύ με τολμῇς
ὄμμασι τοῖς ὀρθοῖσι ποτιβλέπεν. ὅν ποκ' ἐόντα
παῖδ' ἔτ' ἐγὼν ἐδίδασκον. ἴδ' ἁ χάρις ἐς τί ποθέρπει
θρέψαι καὶ λυκιδεῖς, θρέψαι κύνας ὥς τυ φάγωντι
λα. καὶ πόκ' ἐγὼ παρὰ τεῦ τι μαθὼν καλὸν ἢ καὶ ἀκούσας,
μέμναμ' ὦ φθονερὸν τὺ καὶ ἀπρεπὲς ἀνδρίον αὔτως;
κο. ἁνίκ' ἐπύγιζόν τυ, τὺ δ' ἄλγεες. αἱ δὲ χίμαιραι
αἵδε κατεβληχῶντο, καὶ ὁ τράγος αὐτὰς ἐτρύπη.
λα. μὴ βάθιον τήνω πυγίσματος ὗβε ταφείης.
ἀλλὰ γὰρ ἕρφ' ὧδ' ἕρπε, καὶ ὕστερα βωκολιαξεῖς.
κο. οὐχ ἑρψῶ τηνεί. τουτῷ δρύες, ὧδε κύπειρος.
ὧδε καλὸν βομβεῦντι ποτὶ σμάνεσι μέλισσαι.
ἔνθ' ὕδατος ψυχρῶ κρᾶναι δύο, ταὶ δ' ἐπὶ δένδρῳ
ὄρνιχες λαλαγεῦντι. καὶ ἁ σκιὰ οὐδὲν ὁμοία

τᾷ παρὰ τὶν. βάλλει δ' ἁ πίτυς ὑψόθε κώνους.
λα. ἦ μὰν ἀρνακίδας τε καὶ εἴρια τᾷδε πατησεῖς
αἴκ' ἔνθῃς, ὕπνω μαλακώτερα. ταὶ δὲ τραγεῖαι
ταὶ παρὰ τὶν, ὄσδοντι κακώτερον ἢ τύ περ ὄσδεις.
στασῶ δὲ κρατῆρα μέγαν λευκοῖο γάλακτος
ταῖς νύμφαις· στασῶ δὲ καὶ ἁδέος ἄλλον ἐλαίω.
κο. αἰ δέ κα καὶ τὺ μόλῃς, ἁπαλὰν πτέριν ὧδε πατησεῖς
καὶ γλάχων' ἀνθεῦσαν. ὑποσεσεῖται δὲ χιμαιρᾶν
*πολ δέρματα τᾶν παρὰ τὶν μαλακώτερα *τετράκις ἀρνῶν.
λάκις στασῶ γ' ὀκτὼ μὲν γαυλὼς τῷ πανὶ γάλακτος,
ὀκτὼ δὲ σκαφίδας μέλιτος πλέα κηρί' ἐχοίσας.
λα. αὐτόθε μοι ποτέρισδε, καὶ αὐτόθι βωκολιάσδευ.
τὰν σαυτῶ πατέων ἔχε τὰς δρύας. ἀλλὰ τίς ἄμμε
τὶν κρινεῖ; αἴθ' ἔνθοι ποθ' ὁ βωκόλος ὧδε λυκώπας.
κο. οὐδὲν ἐγὼ τήνω ποτιδεύομαι, ἀλλὰ τὸν ἄνδρα
αἰ λῇς τὸν δρυτόμον βωστρήσομες, ὃς τὰς ἐρείκας
τήνας τὰς παρὰ τὶν ξυλοχίζεται. ἐστὶ δὲ μόρσων.
λα. βωστρέομες. κ. τὺ κάλει νιν. λ. ἴθ' ὦ ξένε μικκὸν ἄκουσον
τᾷδ' ἐνθών. ἄμμες γὰρ ἐρειδόμεθ' ὅστις ἀρείων
βωκολιαστὰς ἐστί. τὺ γ' ὦ φίλε μήτ' ἐμὲ μόρσων
ἐν χάριτι κρίνῃς, μήτ' ὦν τύγα τοῦτον ὀνάσῃς.
κο. ναὶ ποτὶ τᾶν νυμφᾶν ναὶ μόρσων, μήτε κομάτᾳ
τὸ πλέον ἰθύνῃς, μήτ' ὦν τύγα τῷδε χαρίξῃ.
ἅδε τοι ἁ ποίμνα τῶ θουρίω ἐστὶ συβάρτα,
εὐμάρα δὲ τὰς αἶγας ὁρῇς φίλε τῶ συβαρίτα.
λα. μή τύ τις ἠρώτα ποττῶ διὸς, αἴτε συβάρτα,
αἴτ' ἐμόν ἐστι κάκιστε τὸ ποίμνιον, ὡς λάλος ἐσσί.
κο. βέντισθ' οὗτος ἐγὼ μὲν ἀλαθέα πάντ' ἀγορεύω.

κοὐδὲν καυχέομαι. τὺ δ' ἄγαν φιλοκέρτομος ἐσσί.
λά. εἶα λέγ' εἴ τι λέγεις, καὶ τὸν ξένον ἐς πόλιν αὖθις,
ζῶντ' ἄφες· ὦ παιὰν ἦ στωμύλος ἦσθα Κομάτα.
κο. ταὶ μῶσαι με φιλεῦντι πολὺ πλέον ἢ τὸν ἀοιδὸν
Δάφνιν. ἐγὼ δ' αὐταῖς χιμάρως δύο πρᾶν ποκ' ἔθυσα.
λά. καὶ γὰρ ἔμ' ὡπόλλων φιλέει μέγα· καὶ καλὸν αὐτῷ
κριὸν ἐγὼ βόσκω. τὰ δὲ κάρνεα καὶ δὴ ἐφέρπει.
κο. πλὰν δύο, τὰς λοιπὰς διδυματόκος αἶγας ἀμέλγω
καί μ' ἁ παῖς ποθορεῦσα τάλας λέγει αὐτὸς ἀμέλγεις
λά. φεῦ φεῦ λάκων τοι ταλάρως σχεδὸν εἴκατι πληροῖ
τυρῶ. καὶ τὸν ἄναβον ἐν ἄνθεσι παῖδα μολύνει.
κο. βάλλει καὶ μάλοισι τὸν αἰπόλον ἁ Κλεαρίστα
τὰς αἶγας παρελῶντα. καὶ ἁδύ τι ποππυλιάσδει.
λά. κἠμὲ γὰρ ὁ Κρατίδας τὸν ποιμένα λεῖος ὑπαντῶν
ἐκμαίνει. λιπαρὰ δὲ παρ' αὐχένα σείετ' ἔθειρα.
κο. ἀλλ' οὐ σύμβλητ' ἐστὶ κυνόσβατος οὐδ' ἀνεμώνα
πρὸς ῥόδα. τῶν ἄνδηρα παρ' αἱμασιαῖσι πεφύκει.
λά. οὐδὲ γὰρ οὐδ' ἀκύλοις ὀρειμαλίδες, αἱ μὲν ἔχοντι
λεπτὸν ἀπὸ πρίνοιο λεπύριον. αἱ δὲ μελιχραί.
κο. κἠγὼ μὲν δωσῶ τᾷ παρθένῳ αὐτίκα φάσσαν.
ἐκ τᾶς ἀρκεύθω καθελών, τηνεὶ γὰρ ἐφίσδει.
λά. ἀλλ' ἐγὼ ἐς χλαῖναν μαλακὸν πόκον ὁππόκα πέξω
τὰν οἶν τὰν πέλλαν, Κρατίδᾳ δωρήσομαι αὐτός.
κο. σίττ' ἀπὸ τᾶς κοτίνω ταὶ μηκάδες ὧδε νέμεσθε
ὡς τὸ κάταντες τοῦτο γεώλοφον, ἅτε μυρῖκαι.
λά. οὐκ ἀπὸ τᾶς δρυὸς οὗτος ὁ κώναρος ἅτε κιναίθα.
τουτῇ βοσκησεῖσθε ποτ' ἀντολὰς ὡς ὁ φάλαρος.
κο. ἔστι δέ μοι γαυλὸς κυπαρίσσινος ἔστι δὲ κρατὴρ

ἔργον πραξιτέλευς. τᾷ παιδὶ δὲ ταῦτα φυλάσσω;
λά. χ᾽ ἁμὶν ἐστὶ κύων φιλοποίμνιος, ὃς λύκος ἄγχει,
ὃν τῷ παιδὶ δίδωμι τὰ θηρία πάντα διώκειν.
κο. ἀκρίδες αἳ τὸν φραγμὸν ὑπερπαδῆτε τὸν ἁμόν.
μή μευ λωβάσησθε τὰς ἀμπέλος, ἐντὶ γὰρ ἆβαι.
λά. τοὶ τέττιγες ὁρῆτε τὸν αἰπόλον ὡς ἐνεθίσδω.
οὕτω κ᾽ ὔμμες θην ἐθερίσδετε τὼς καλαμευτάς.
κο. μισέω τὰς δασυκέρκος ἀλώπεκας, αἳ τὰ μίκωνος
αἰεὶ φοιτῶσαι, τὰ ποθέσπερα ῥαγίζοντι.
λά. καὶ γὰρ ἐγὼ μισέω τὼς κάνθαρος. οἳ τὰ φιλώνδα
σῦκα καταφρώγοντες, ὑπηνέμιοι φορέονται.
κο. ἦ οὐ μέμνασ᾽ ὅτ᾽ ἐγών τυ κατήλασα, καὶ τὺ σεσαρὼς
εὖ ποτεκιγκλίζευ, καὶ τᾶς δρυὸς εἴχεο τήνας;
λα. τοῦτο μὲν οὐ μέμναμ᾽ ὅκα μὰν τῇ δέ τυ δήσας
εὖ μάρας ἐκάθηρε, καλῶς μάλα τοῦτο γ᾽ ἴσαμι.
κο. ἤδη τις μόρσων πικραίνεται. οὐχὶ παρῆσθευ;
σκίλλας ἰὼν γραίας ἀπὸ σάματος αὐτίκα τίλλοις.
λά. κἠγὼ μὲν κνίσδω μόρσων τινά, καὶ τὺ δὲ λεύσεις
ἐνθὼν τὰν κυκλάμινον ὄρυσσέ νιν ἐς τὸν ἄλεντα.
κο. ἱμέρα ἀνθ᾽ ὕδατος ῥείτω γάλα. καὶ τὺ δὲ κρᾶθι
οἴνῳ πορφύροις. τὰ δέ τοι σία καρπὸν ἐνείκαι.
λά. ῥείτω χ᾽ ἁ συβαρῖτις ἐμὶν μέλι. καὶ τὸ ποτ᾽ ὄρθρον
ἁ παῖς ἀνθ᾽ ὕδατος, τὰν κάλπιδα κηρία βάψαι.
κο. ταὶ μὲν ἐμαὶ κύτιλόν τε, καὶ αἴγιλον αἶγες ἔδοντι,
καὶ σχῖνον πατέοντι. καὶ ἐν κομάροισι κέονται.
λά. ταῖσι δ᾽ ἐμαῖς ὀίεσσι πάρεστι μὲν ἁμελίτεια
φέρβεσθαι. πολλὸς δὲ καὶ ὡς ῥόδα κισσὸς ἐπανθεῖ.
κο. οὐκ ἔραμ᾽ ἀλκίππας, ὅτι με πρᾶν οὐκ ἐφίλασε

τῶν ὤτων

τῶν ὤτων καθελοῖσ', ὅκκα οἱ τὰν φάσσαν ἔδωκα.

λά. ἀλλ' ἐγὼ εὐμήδευς ἔραμαι μέγα, καὶ γὰρ ὅκ' αὐτῷ
τὰν σύριγγ' ὤρεξα, καλόν τί με κάρτ' ἐφίλασεν.

κο. οὐ θεμιτὸν λάκων ποτ' ἀηδόνα κίσσας ἐρίσδεν,
οὐδ' ἔποπας κύκνοισι. τὺ δ' ὦ τάλαν ἐσσὶ φιλεχθής.

λά. παύσασθαι κέλομαι τὸν ποιμένα. τὶν δὲ κομάτα
δωρεῖται μόρσων τὰν ἀμνίδα. καὶ τὺ δὲ θύσας
ταῖς νύμφαις, μόρσωνι καλὸν κρέας αὐτίκα πέμψον.
πεμψῶ ναὶ τὸν πᾶνα. φριμάσσεο πᾶσα τραγίσκων

κο. νῦν ἀγέλα. κἠγὼ γὰρ ἴδ' ὡς μέγα τοῦτο καχαξῶ
καττῶ λάκωνος τῶ ποιμένος. ὅττι ποκ' ἤδη
ἀνυσάμαν τὸν ἀμνόν. ἐς οὐρανὸν ὔμμιν ἁλεῦμαι.
αἶγες ἐμαὶ θαρσεῖτε κερουχίδες. αὔριον ὔμμε
πάσας ἐγὼ λουσῶ συβαρίτιδος ἔνδοθι κρήνας.
οὗτος ὁ λευκίτας ὁ κορυπτίλος, εἴ τιν' ὀχεύσεις
τᾶν αἰγᾶν, φλασῶ τυ, πρὶν ἢ ἐμὲ καλλιερῆσαι

* μοί ταῖς* νύμφαις τὰν ἀμνόν. ὁ δ' αὖ πάλιν. ἀλλὰ γενοίμαν
σαις αἰ μή τυ φλάσαιμι, μελάνθιος ἀντὶ κομάτα.

Ὑπόθεσις τοῦ ἕκτου εἰδυλλίου.

Δαμοίτας καὶ δάφνις θέρους ὄντος, μεσημβρίας εἰς ἓν τὰ θρέμματα συνελαύνουσι, καὶ ἀμοιβαίως τὰ περὶ κύκλωπος ὑπόθεσιν ᾄδουσιν. ἄρχεται μὲν τῶν τῆς ᾠδῆς ὁ δάφνις, ὡς πρὸς τὸν κύκλωπα τὴν ἀπόδοσιν ποιούμενος. ὁ δὲ δαμοίτας ἀποκρίνεται ἐκ προσώπου τοῦ πολυφήμου δῆθεν. τὰ πράγματα ἐν σικελίᾳ. προσδιαλέγεται δὲ ὁ ποιητὴς ἀράτω, οὗ μέμνηται ἐν τοῖς θαλυσίοις, καὶ ἀλλαχοῦ. ἄρατος δ' ὁ

τὰ πάντα φιλαίτατος αἰέρει. καὶ πάλιν. μηκέτι φρουρῶμες ἤδη προθύροισιν ἄρατε· δύναται δὲ οὗτος εἶναι, ὁ τῶν φαινομένων ποιητής.

ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ ϛʹ.

Βουκολιασταὶ, Δαμοίτας, καὶ Δάφνις.

Αμοίτας καὶ δάφνις ὁ βουκόλος εἰς ἕνα χῶρον
τὰν ἀγέλαν πόκ᾽ ἄρατε συνάγαγον· ἧς δ᾽ ὁ μὲν αὐτῶν
πυρρὸς, ὁ δ᾽ ἡμιγένειος· ἐπὶ κράναν δέ τιν᾽ ἄμφω
ἑσδόμενοι θέρεος μέσῳ ἄματι, τοιάδ᾽ ἄειδον.
πρῶτος δ᾽ ἄρξατο δάφνις ἐπεὶ καὶ πρῶτος ἔρισδεν.
δάφ. βάλλει τοι πολύφαμε τὸ ποίμνιον ἁ γαλάτεια
μάλοισιν, δυσέρωτα τὸν αἰπόλον ἄνδρα καλεῦσα.
καὶ τύ νιν οὐ ποθόρησθα τάλαν, τάλαν ἀλλὰ κάθησαι
ἁδέα συρίσδων. πάλιν ἄδ᾽ ἴδε τὰν κύνα βάλλει.
ἅ τοι τᾶν οἴων ἕπεται σκοπὸς, ἁ δὲ βαΰσδει
εἰς ἅλα δερκομένα. τὰ δέ νιν καλὰ κύματα φαίνει
ἅσυχα καχλάζοντα, ἐπ᾽ αἰγιαλοῖο θέοισαν.
φράζεο μὴ τᾶς παιδὸς ἐπὶ κνάμαισιν ὀρούσῃ
ἐξ ἁλὸς ἐρχομένας. κατὰ δὲ χρόα καλὸν ἀμύξῃ.
ἁ δὲ, καὶ αὐτόθι τοι διαθρύπτεται, ὡς ἀπ᾽ ἀκάνθας,
ταὶ καπυραὶ χαῖται τὸ καλὸν θέρος ἁνίκα φρύγει
καὶ φεύγει φιλέοντα, καὶ οὐ φιλέοντα διώκει.
καὶ τὸν ἀπὸ γραμμᾶς κινεῖ λίθον. ἦ γὰρ ἔρωτι
πολλάκις ὦ πολύφαμε, τὰ μὴ καλὰ πέφανται.
*καί τῷ δ᾽ ἐπὶ δαμοίτας ἀνεβάλλετο, *καὶ τάδ᾽ ἄειδεν.

δα. εἶδον ναὶ τὸν πᾶνα, τὸ ποίμνιον ἁνίκ' ἔβαλλε.
κοὔ μ' ἔλαθ', οὐ τὸν ἐμὸν τὸν ἕνα γλυκύν, ᾧ ποθόρημι
ἐς τέλος. αὐτὰρ ὁ μάντις ὁ τήλεμος ἔχθρ' ἀγορεύων,
ἐχθρὰ φέροι ποτὶ οἶκον, ὅπως τεκέεσσι φυλάξῃ.
ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ἐγὼ κνίσδων πάλιν. οὐ ποθόρημι,
ἀλλ' ἄλλαν τινὰ φαμὶ γυναῖκ' ἔχεν, ἃ δ' ἀΐοισα
ζαλοῖ μ', ὦ παιάν, καὶ τάκεται. ἐκ δὲ θαλάσσας
οἰστρεῖ, παπταίνοισα ποτ' ἄντρά τε, καὶ ποτὶ ποίμνας.
σῖγα δ' ὑλακτεῖν νιν καὶ τᾷ κυνὶ καὶ γὰρ ὅκ' ἤρων
αὐτᾶς, ἐκνυζᾶτο ποτ' ἰσχία ῥύγχος ἔχοισα.
ταῦτα δ' ἴσως ἐσορῶσα ποιεῦντά με πολλάκι, πεμψεῖ
ἄγγελον. αὐτὰρ ἐγὼ κλασῶ θύρας ἔστε κ' ὀμόσσῃ
αὐτά μοι στορέσειν καλὰ δέμνια τᾶς δ' ἐπὶ νάσω.
καὶ γάρ θην οὐδ' εἶδος ἔχω κακὸν ὥς με λέγοντι.
ἦ γὰρ πρᾶν ἐς πόντον ἐσέβλεπον, ἦς δὲ γαλάνα.
καὶ καλὰ μὲν τὰ γένεια, καλὰ δὲ μευ ἁ μία κώρα
ὡς παρ' ἐμὶν κέκριται, κατεφαίνετο. τῶν δέ τ' ὀδόντων
λευκοτέραν αὐγὰν παρίας ὑπέφαινε λίθοιο.
ὡς μὴ βασκανθῶ δὲ τρὶς εἰς ἐμὸν ἔπτυσα κόλπον.
ταῦτα γὰρ ἁ γραῖά με κοτυτταρὶς ἐξεδίδαξεν,
ἃ πρᾶν ἀμώντεσσι παρ' ἱπποκόωντι ποταύλει.
τόσσ' εἰπών, τὸν δάφνιν ὁ δαμοίτας ἐφίλασε.
χὠ μὲν τῷ, σύριγγ'. ὁ δὲ τῷ, καλὸν αὐλὸν ἔδωκεν.
αὔλει δαμοίτας. σύρισδε δὲ δάφνις ὁ βώτας.
ὀρχεῦντ' ἐν μαλακᾷ ταὶ πόρτιες αὐτίκα ποίᾳ.
νίκη μὰν οὐδ' ἄλλος, ἀνάσσατοι δ' ἐγένοντο.

Υπόθεσις τοῦ ζ′ εἰδυλλίου.

Επιγράφεται τὸ μὲν εἰδύλλιον τοῦτο, θαλύσια. τὰ δὲ πράγματα ἐν κῶ. ἐπιδημήσας γὰρ τῇ νήσῳ ὁ θεόκριτος, ὅτε πρὸς πτολεμαῖον εἰς ἀλεξάνδρειαν ἀπῄει, φίλος κατέστη φρασιδάμῳ καὶ ἀντιγένει λυκωπέως υἱοῖς. καὶ κληθεὶς ὑπ᾽ αὐτῶν εἰς ἀγρὸν ἐπὶ θαλύσια δήμητρος, ἄπεισι μετὰ εὐκρίτου καὶ ἀμύντου. ὅθεν καὶ διηγεῖται, ὡς κατὰ ὁδὸν ἐντυγχάνει λυκίδᾳ τινὶ κυδωνιάτῃ ἐκ κρήτης, καὶ ὅπως ἀλλήλοις ὁμιλοῦσι καὶ διεξέρχονται τοὺς ἑαυτῶν ἔρωτας. ἤρα δὲ ὁ λυκίδας παιδὸς ἀγεάνακτος μιτυληναίου. ὁ δὲ θεόκριτος. μυρτοῦς ὄνομα λαμβάνει δὲ ὁ θεόκριτος, λαγωβόλον παρὰ λυκίδα. καὶ οὕτω χωρίζονται ἀλλήλων.

ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ ζ′.

Θαλύσια, ἢ ἐαρινὴ ὁδοιπορία.

Ης χρόνος, ἁνίκ᾽ ἐγώ τε καὶ εὔκριτος εἰς τὸν ἄλεντα
εἵρπομες ἐκ πόλιος. σὺν καὶ τρίτος ἄμμιν ἀμύντας.
τᾷ δηοῖ γὰρ ἔτευχε θαλύσια ὁ φρασίδαμος.
κ᾽ ἀντιγένης. δύο τέκνα λυκώπεος. εἴτι περ ἐσθλὸν.
χαῶν τῶν ἔτ᾽ ἄνωθεν ἀπὸ κλυτίας τε καὶ αὐτῶ
χάλκωνος βούρειαν, ὃς ἐκ ποδὸς ἄνυε κράναν.
εὖ γ᾽ ἐνερεισάμενος πέτρᾳ γόνυ. ταὶ δὲ παρ᾽ αὐτὰν
αἴγειροι πτελέαι τε, εὔσκιον ἄλσος ἔφαινον,
χλωροῖσιν πετάλοισι κατηρεφέες κομόωσαι.
κοὔπω τὰν μεσάταν ὁδὸν ἄνυμες, οὐδὲ τὸ σᾶμα

ἁμῖν τᾶς βρασίλα κατεφαίνετο. καί τιν' ὁδίταν
ἐσθλὸν σὺν μοίσαισι κυδωνικὸν εὕρομες ἄνδρα.
οὔνομα μὲν λυκίδας. ἦς δ' αἰπόλος. οὐδέ κε τίς μιν
ἠγνοίησεν ἰδών, ἐπεὶ αἰπόλῳ ἔξοχ' ἐῴκει.
ἐκ μὲν γὰρ λασίοιο δασύτριχος εἶχε τράγοιο
κνακὸν δέρμ' ὤμοισι, νέας ταμίσοιο ποτόσδον.
ἀμφὶ δέ οἱ στήθεσι, γέρων ἐσφίγγετο πέπλος
ζωστῆρι πλοκερῷ, ῥοικὰν δ' ἔχεν ἀγριελαίω
δεξιτερᾷ κορύναν, καί μ' ἀτρέμας εἶπε σεσαρὼς
ὄμματι μειδιόωντι, γέλως δέ οἱ εἴχετο χείλευς.
σιμιχίδα. πᾷ δὴ τὺ μεσαμέριον πόδας ἕλκεις,
ἁνίκα δὴ καὶ σαῦρος ἐφ' αἱμασιαῖσι καθεύδει.
οὐδ' ἐπιτυμβίδιοι κορυδαλλίδες ἠλαίνοντι.
ἢ μετὰ δαῖτα κλητὸς ἐπείγεαι, ἤ τινος ἀστῶν
*τοι λανὸν ἐπιθρώσκεις. ὥς *τευ ποσὶ νισσομένοιο
πᾶσα λίθος πταίοισα ποτ' ἀρβυλίδεσσιν ἀείδει.
τὸν δ' ἐγὼ ἀμείφθην. λυκίδα φίλε φαντί τυ πάντες
ἔμμεν συρικτὰν μέγ' ὑπείροχον. ἔν τε νομεῦσιν,
ἔν τ' ἀμητήρεσι. τὸ δὴ μάλα θυμὸν ἰαίνει
ἁμέτερον. καίτοι κατ' ἐμὸν νόον ἰσοφαρίζειν
ἔλπομαι. ἁ δ' ὁδὸς. ἅδε θαλυσιάς, ἦ γὰρ ἑταῖροι
ἀνέρες εὐπέπλῳ δαμάτερι δαῖτα τελεῦντι,
ὄλβω ἀπαρχόμενοι. μάλα γάρ σφισι πίονι μέτρῳ
ἁ δαίμων εὔκριθον ἀνεπλήρωσεν ἀλωάν.
ἀλλ' ἄγε δή. ξυνὰ γὰρ ὁδὸς ξυνὰ δὲ καὶ ἀώς,
βουκολιασδώμεσθα. τάχ' ὥτερος ἄλλον ὀνασεῖ.
καὶ γὰρ ἐγὼ μοισᾶν καπυρὸν στόμα. κἠμὲ λέγοντι
πάντες ἀοιδὸν ἄριστον. ἐγὼ δέ τις οὐ ταχυπειθής,

οὐ δὲν, οὐ γάρ πω κατ' ἐμὸν νόον. οὔτε τὸν ἐσθλὸν
σικελίδαν νίκημι τὸν ἐκ σάμω, οὔτε φιλητᾶν
ἀείδων· βάτραχος δὲ ποτ' ἀκρίδας ὥς τις ἐρίσδω.
ὣς ἔφαμαν ἐπίταδες. ὁ δ' αἰπόλος ἁδὺ γελάσας
τάν τοι ἔφα κορύναν δωρήσομαι, οὕνεκεν ἐσσὶ
πᾶν ἐπ' ἀλαθείᾳ πεπλασμένον ἐκ διὸς ἔρνος.
ὥς μοι καὶ τέκτων μέγ' ἀπέχθεται. ὅστις ἐρευνῇ
ἶσον ὄρευς κορυφᾷ τελέσαι δόμον ὠρομέδοντος.
καὶ μοισᾶν ὄρνιχες, ὅσοι ποτὶ χῖον ἀοιδὸν
ἀντία κοκκύζοντες, ἐτώσια μοχθίζοντι.
ἀλλ' ἄγε βουκολικᾶς ταχέως ἀρχώμεθ' ἀοιδᾶς.
σιμιχίδα κἠγὼ μὲν, ὅρη φίλος εἴ τοι ἀρέσκει
τοῦθ' ὅ, τι πρᾶν ἐν ὄρει τὸ μελύδριον ἐξεπόνασα.
ἔσσεται ἀγεάνακτι καλὸς πλόος ἐς μιτυλήναν.
χὤταν ἐφ' ἑσπερίοις ἐρίφοις νότος ὑγρὰ διώκει
κύματα. χὠρίων ὅτ' ἐπ' ὠκεανῷ πόδας ἴσχει.
αἴ κεν τὸν λυκίδαν ὀπτεύμενον ἐξ ἀφροδίτας
ῥύσηται. θερμὸς γὰρ ἔρως αὐτῶ με καταίθει.
χ' ἀλκυόνες στορεσεῦντι τὰ κύματα, τάν τε θάλασσαν
τόν τε νότον, τόν τ' εὖρον, ὡς ἔσχατα φυκία κινεῖ.
ἀλκυόνες, γλαυκαῖς νηρηΐσι, ταί τε μάλιστα
ὀρνίθων ἐφίλαθεν. ὅσαις τέ περ ἐξ ἁλὸς ἄγρα.
ἀγεάνακτι πλόον διζημένῳ ἐς μιτυλήναν.
ὥρια πάντα γένοιτο, καὶ εὔπλοον ὅρμον ἵκοιτο.
κἠγὼ τῆνο κατ' ἆμαρ ἀνήθινον ἢ ῥοδόεντα
ἢ καὶ λευκοΐων στέφανον περὶ κρατὶ φυλάσσων.
τὸν πτελεατικὸν οἶνον ἀπὸ κρητῆρος ἀφυξῶ,
πὰρ πυρὶ κεκλιμένος. κύαμον δέ τις ἐν πυρὶ φρυξεῖ.

χἀ στιβὰς ἐσσεῖται πεπυκασμένα ἐς τ' ἐπὶ πᾶχυν
κνύζᾳ τ' ἀσφοδέλῳ τε πολυγνάμπτῳ τε σελίνῳ.
καὶ πίομαι μαλακῶς μεμνημένος ἀγεάνακτος.
αὐταῖσιν κυλίκεσσι καὶ ἐς τρύγα χεῖλος ἐρείδων.
αὐλησεῦντι δέ μοι δύο ποιμένες. εἷς μὲν, ἀχαρνεύς,
εἷς δὲ λυκωπίτας. ὁ δὲ τίτυρος ἐγγύθεν ᾀσεῖ,
ὥς πόκα τᾶς ξενέας ἠράσατο δάφνις ὁ βώτας.
χ' ὡς ὄρος ἀμφεπολεῖτο, καὶ ὡς δρύες αὐτὸν ἐθρήνευν
ἱμέρα αἵτε φύοντι παρ' ὄχθαισιν ποταμοῖο,
εὖτε χιὼν ὥς τις κατετάκετο μακρὸν ὑφ' αἷμον,
ἢ ἄθω ἢ ῥοδόπαν, ἢ καύκασον ἐσχατόωντα.
ᾀσεῖ δ' ὥς ποκ' ἔδεκτο τὸν αἰπόλον εὐρέα λάρναξ
ζωὸν ἐόντα, κακαῖσιν ἀτασθαλίῃσιν ἄνακτος.
ὥς τέ νιν αἱ σιμαὶ λημωνόθε φέρβον ἰοῖσαι
κέδρον ἐς ἁδεῖαν μαλακοῖς ἄνθεσσι μέλισσαι.
οὕνεκά οἱ γλυκὺ μοῖσα κατὰ στόματος χέε νέκταρ.
ὦ μακαριστὲ κομάτα τὺ θὴν τάδε τερπνὰ πεπόνθεις.
καὶ τὺ κατεκλάσθης ἐς λάρνακα, καὶ τὺ μελισσᾶν
κηρία φερβόμενος ἔτος ὥριον ἐξετέλασσας.
αἴθ' ἐπ' ἐμεῦ ζωοῖς ἐναρίθμιος ὤφελες ἦμεν.
ὥς τοι ἐγὼν ἐνόμευον ἀν' ὤρεα τὰς καλὰς αἶγας
φωνᾶς εἰσαΐων. τὺ δ' ὑπὸ δρυσὶν, ἢ ὑπὸ πεύκαις
ἁδὺ μελισδόμενος κατακέκλισο θεῖε κομάτα.
χ' ὡ μὲν τόσσ' εἰπὼν ἀπεπαύσατο. τὸν δὲ μετ' αὖθις.
κἠγὼν τοῖ' ἐφάμαν. λυκίδα φίλε πολλὰ μὲν ἄλλα
νύμφαι κἠμὲ δίδαξαν ἀν' ὤρεα βουκολέοντα
*ὅπι ἐσθλὰ, τά, που καὶ ζανὸς ἐπὶ θρόνον ἄγαγε φάμα.
γ' ἀεῖ ἀλλὰ τόγ' ἐκ παντῶν μέγ' ὑπείροχον *ᾧ τὺ γεραίρειν.

ἄρξεῦ μ' ἀλλ' ὑπάκουσον, ἐπεὶ φίλος ἔπλεο μοίσαις.
σιμιχίδᾳ μὲν ἔρωτες ἐπέπταρον, ἦ γὰρ ὁ δειλὸς
τόσον ἐρῇ μυρτοῦς, ὅσον εἴαρος αἶγες ἔρανται.
ὤρατος δ' ὁ τὰ πάντα φιλαίτατος ἀνέρι τήνῳ,
παιδὸς ὑπὸ σπλάγχνοισιν ἔχει πόθον, οἶδεν ἀείσις
*ἄει ἐσθλὸς ἀνὴρ μέγ' *ἀείσις, ὃν οὐδέκεν αὐτὸς ἀεῖδεν.
σος φοῖβος σὺν φόρμιγγι παρὰ τριπόδεσσι μεγαίροι,
ὡς ἐκ παιδὸς ἄρατος ὑπ' ὀστέον αἴθετ' ἔρωτι.
τόν μοι πὰν ὁ μόλας ἐρατὸν πέδον ὅστε λέλογχας
ἄκλητον· κείνοιο φίλας ἐς χεῖρας ἐρείσαις.
εἴτ' ἔστ' ἄρα φιλῖνος ὁ μαλθακὸς, εἴτέ τις ἄλλος.
κἢν μὲν ταῦθ' ἕρδοις ὦ πὰν φίλε, μή τύ τι παῖδες
ἀρκαδικοὶ σκίλλαισιν ὑπὸ πλευράς τε καὶ ὤμους
τανίκα μαστίσδοιεν, ὅτε κρέα τυτθὰ παρείη.
εἰ δ' ἄλλως νεύσαις, κατὰ μὲν χρόα πάντ' ὀνύχεσσι
δακνόμενος κνάσαιο καὶ ἐν κνίδαισι καθεύδοις.
εἴης δὲ ἠδονῶν μὲν ἐν οὔρεσι χείματι μέσσῳ
εὖρον πὰρ ποταμὸν τετραμμένος, ἐγγύθεν ἄρκτου.
ἐν δὲ θέρει πυμάτοισι παρ' αἰθιόπεσσι νομεύοις,
πέτρᾳ ὑπὸ βλεμύων, ὅθεν οὐκέτι νεῖλος ὁρατὸς.
ὔμμες δ' ὑετίδος καὶ βυβλίδος ἁδὺ λιπόντες
νᾶμα, καὶ οἰκεῦντες ξανθᾶς ἕδος αἰπὺ διώνας.
ὦ μάλοισιν ἔρωτες ἐρευθομένοισιν ὁμοῖοι.
βάλλετέ μοι τόξοισι τὸν ἱμερόεντα φιλῖνον
βάλλετ'. ἐπεὶ τὸν ξεῖνον ὁ δύσμορος οὐκ ἐλεεῖ μευ,
καὶ δὴ μὰν ἀπίοιο πεπαίτερος, αἱ δὲ γυναῖκες,
αἲ αἲ φαντὶ φιλῖνε τό τοι καλὸν ἄνθος ἀπορρεῖ.
μηκέτι τοι φρουρῶμεν ἐπὶ προθύροισιν ἄρατε.

μὴ δὲ πόδας τρίβωμεν. ὁ δ' ὄρθριος ἄλλον ἀλέκτωρ
κοκκύσδων ναρκῆσιν ἀνιηρῇσι διδοίη.
εἷς δ' ὑπὸ τᾶσδε φέροιτο μόλων ἄγχοιτο παλαίστρας
ἄμμιν δ' ἀσυχία τε μέλοι γραῖά τε παρείη,
ἅ τις ἐπιφθύσδοισα τὰ μὴ καλὰ νόσφιν ἐρύκοι.
τόσσ' ἐφάμαν. ὁ δέ μοι τὸ λαγωβόλον ἁδὺ γελάξας
ὡς πάρος, ἐκ μοισᾶν ξεινήιον ὤπασεν ἦμεν.
χ' ὁ μὲν ἀποκλίνας ἐπ' ἀριστερὰ, τὰν ἐπὶ πύξας
εἷρφ' ὁδόν. αὐτὰρ ἐγών τε καὶ εὔκριτος ἐς φρασιδάμω
στραφθέντες χ' ὡ καλὸς ἀμύντιχος, ἔν τε βαθείαις
ἁδείας σχίνοιο χαμευνίσιν ἐκλίνθημες.
ἔν τε νεοτμάτοισι γεγαθότες οἰναρέοισι.
πολλαὶ δὲ ἄμμιν ὕπερθε κατὰ κρατὸς δονέοντο
αἴγειροι πτελέαι τε. τὸ δ' ἐγγύθεν ἱερὸν ὕδωρ
νυμφᾶν ἐξ ἄντροιο κατειβόμενον κελάρυσδεν.
οἱ δὲ ποτὶ σκιεραῖς ὀροδαμνίσιν αἰθαλίωνες
τέττιγες λαλαγεῦντες ἔχον πόνον. ἁ δ' ὀλολυγὼν
τηλόθεν ἐν πυκινῇσι βατῶν τρύζεσκεν ἀκάνθαις.
ἄειδον κόρυδοι καὶ ἀκανθίδες, ἔστενε τρυγών.
πωτῶντο ξουθαὶ περὶ πίδακας ἀμφὶ μέλισσαι.
πάντ' ὦσδεν θέρεος μάλα πίονος, ὦσδε δ' ὀπώρης,
ὄχναι μὲν πὰρ ποσσὶ, παρὰ πλευρῇσι δὲ μᾶλα
δαψιλέως ἄμμιν ἐκυλίνδετο. τοὶ δ' ἐκέχυντο
ὄρπακες βραβύλοισι καταβρίθοντες ἔρασδε.
τετράενες δὲ πίθων ἀπελύετο κρατὸς ἄλειφαρ.
νύμφαι κασταλίδες παρνάσιον αἶπος ἔχοισαι.
ἆρά γέ πα τοιόνδε φόλω κατὰ λάινον ἄντρον
κρητῆρ' ἡρακλῆι γέρων ἐστάσατο χείρων

ἆρά γε πᾶ τῆνον τὸν ποιμένα τὸν ποτ' ἀνάπω
τ' κρατερὸν πολύφαμον, ὃς ὤρεσι λᾶας ἔβαλλε,
τοῖον νέκταρ ἔπεισε κατ' αὔλια ποσὶ χορεῦσαι.
οἷον δὴ τόκα πῶμα διεκρανώσατε νύμφαι,
βωμῷ πὰρ δάμαρος ἁλωάδος, ἇς ἐπὶ σωρῷ
αὖθις ἐγὼ πάξαιμι μέγα πτύον. ἁ δὲ γελάσαι,
δράγματα καὶ μάκωνας ἐν ἀμφοτέρῃσιν ἔχοισα.

Ὑπόθεσις τοῦ η'. εἰδυλλίου.

Τὰ μὲν πράγματα, ἐπὶ σικελίας. ὁ δὲ λόγος, ἐκ τοῦ ποιητικοῦ προσώπου. εἰσὶ δ' ἐρίζοντες ἀλλήλοις δάφνις βουκόλος, καὶ μενάλκας ποιμήν. εἰληφότες κριτὴν αἰπόλον. ἔπαθλον δὲ τεθείκασι τὰς σύριγγας. ἄλλως. τὰ μὲν πράγματα, ἐν σικελίᾳ. ὁ δὲ λόγος ἐκ τοῦ ποιητικοῦ προσώπου. μενάλκας καὶ δάφνις, εἰς ἔριν βουκολικῶν ᾀσμάτων καταστάντες, εἵλοντο κριτὴν τινά, οὗ τὸ ὄνομα σεσιώπηται, ἔπαθλον δὲ ἐπιθέσαν, τὰς ἰδίας σύριγγας. προσέτι δὲ κριτὴς ὁ δάφνις εὖ μάλα ᾄσας. προσηγάγετο μαθητεῦσαι ἑαυτῷ. σωπάθεος δὲ, δάφνιν γενόμενον ὑφ' οὗ νικηθῆναι μενάλκαν ᾄδοντα, πανὸς καὶ νυμφῶν κρίναντος, γαμηθῆναι αὐτῇ θάλειαν. ἀλέξανδρος δέ φησιν ὁ αἰτωλὸς, ὑπὸ δάφνιδος μαθεῖν μαρσύαν τὴν λυρικήν. δάφνις, βουκόλος. μενάλκας ποιμήν. μικτὸν διηγηματικόν.

ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ η'.

Βουκολιασταί, Δάφνις, καὶ Μενάλκας.

Δάφνιδι τῷ χαρίεντι συνάντετο βουκολέοντι,
μᾶλα νέμων, ὡς φαντὶ, κατ' ὤρεα μακρὰ Μενάλκας,
ἄμφω τώγ' ἤστην πυρροτρίχω, ἄμφω ἀνάβω.
ἄμφω συρίσδεν δεδαημένω. ἄμφω ἀείδεν.
πρᾶτος δ' ὦν ποτὶ δάφνιν ἰδὼν ἀγόρευε Μενάλκας.
με. μυκητᾶν ὠπίουρε βοῶν δάφνι, λῇς μοι ἀεῖσαι;
φαμί τυ νικασεῖν ὅσον θέλω αὐτὸς ἀείδων.
τὸν δ' ἄρα χὠ δάφνις τοιῷδ' ἀπαμείβετο μύθῳ.
δάφ. ποιμὰν ἠροπόκων ὀΐων συρικτὰ Μενάλκα,
οὔποτε νικασεῖς μ', οὐδ' εἴ τι πάθοις τύγ' ἀείδων.
με. χρῄσδεις δ' ὦν ἐσιδεῖν. χρῄσδεις καταθεῖναι ἄεθλον;
δάφ. χρῄσδω τοῦτ' ἐσιδεῖν, χρῄσδω καταθεῖναι ἄεθλον.
με. ἀλλὰ τί θησεύμεσθ' ὅκεν ἁμῖν ἄρκιον εἴη;
δάφ. μόσχον ἐγὼ θυσῶ. τὺ δὲ θὲς γ' ἰσομάτορα ἀμνόν.
με. οὐ θησῶ πόκα ἀμνὸν, ἐπεὶ χαλεπός θ' ὁ πατήρ μευ
χ' ἁ μάτηρ. τὰ δὲ μᾶλα ποθέσπερα πάντ' ἀριθμεῦντι.
δάφ. ἀλλὰ τί μὰν θησεῖς; τί δὲ τὸ πλέον ἕξει ὁ νικῶν;
με. σύριγγ' ἃν ἐπόησα καλὰν ἐγὼ ἐννεάφωνον,
λευκὸν κηρὸν ἔχοισαν ἴσον κάτω, ἶσον ἄνωθεν.
ταύταν κατθείην. τὰ δὲ τῶ πατρὸς οὐ καταθησῶ.
δάφ. ἦ μάντοι κἠγὼ σύριγγ' ἔχω ἐννεάφωνον
λευκὸν κηρὸν ἔχοισαν ἴσον κάτω, ἶσον ἄνωθεν.
πρώαν νιν συνέπαξ'. ἔτι καὶ τὸν δάκτυλον ἀλγῶ
τοῦτον, ἐπεὶ κάλαμός γε διασχισθεὶς διέτμαξεν.

ἀλλὰ τίς ἄμμε κρινεῖ. τίς ἐπάκοος ἔσσεται ἡμῶν;
με. τῆνόν πως ἐνταῦθα τὸν αἰπόλον ὧδε καλέσωμεν,
ᾧ ποτὶ ταῖς ἐρίφοις ὁ κύων ὁ φάλαρος ὑλακτεῖ.
χ᾽οἱ μὲν παῖδες ἄϋσαν. ὁ δ᾽ αἰπόλος ἦνθ᾽ ἐπακοῦσαι.
χ᾽οἱ μὲν παῖδες ἄειδον, ὁ δ᾽ αἰπόλος ἤθελε κρίναι.
πρᾶτος δ᾽ ὧν ἄειδε λαχὼν ἰυκτὰ μενάλκας.
εἶτα δ᾽ ἀμοιβαίην ὑπελάμβανε δάφνις ἀοιδὰν
βουκολικάν. οὕτω δὲ μενάλκας ἄρξατο πρᾶτος.
με. ἄγκεα καὶ ποταμοὶ θεῖον γένος αἴ τι μενάλκας
πήποχ᾽ ὁ συρικτὰς προσφιλὲς ᾆσε μέλος.
βόσκοιτ᾽ ἐκ ψυχᾶς τὰς ἀμνάδας, ἢν δὲ ποκ᾽ ἔνθῃ
δάφνις ἔχων δαμάλας, μηδὲν ἔλασσον ἔχοι.
δάφ. κρᾶναι καὶ βοτάναι γλυκερὸν φυτόν. αἴπερ ὁμοῖον
μουσίσδει δάφνις ταῖσιν ἀηδονίσι.
τοῦτο τὸ βουκόλιον πιαίνετε, κἤν τι μενάλκας
τῇδ᾽ ἀγάγοι χαίρων ἄφθονα πάντα νέμοι.
με. πάντα ἔαρ. πάντα δὲ νομοί. πάντα δὲ γάλακτος
οὔθατα πλήθουσιν, καὶ τὰ νέα τρέφεται,
ἔνθ᾽ ἁ καλὰ παῖς ἐπινίσσεται αἰ δ᾽ ἂν ἀφέρπῃ.
χ᾽ὠ ποιμὰν ξηρὸς τηνόθι χ᾽αἰ βοτάναι.
δάφ. ἔνθ᾽ ὄϊς. ἔνθ᾽ αἶγες διδυματόκοι, ἔνθα μέλισσαι
σμάνεα πληροῦσιν, καὶ δρύες ὑψίτεραι.
ἔνθ᾽ ὁ καλὸς μίλων βαίνει ποσὶν, αἰ δ᾽ ἂν ἀφέρπῃ,
χ᾽ὠ τὰς βῶς βόσκων, χ᾽αἱ βόες αὐότεραι.
με. ὦ τράγε τᾶν λευκᾶν αἰγᾶν ἄνερ, ὦ βάθος ὕλας
μυρίον, ὦ σιμαὶ, δεῦτ᾽ ἐφ᾽ ὕδωρ ἔριφοι
ἐν τήνῳ γὰρ τῆνος. ἴθ᾽ ὦ κόλε καὶ λέγε μίλων,
ὡς πρωτεὺς φώκας καὶ θεὸς ὢν ἔνεμε.

δάφ. μή μοι γᾶν πέλοπος, μή μοι χρύσεια τάλαντα
εἴη ἔχειν, μὴ δὲ πρόσθε θέειν ἀνέμων,
ἀλλ' ὑπὸ τᾷ πέτρᾳ τᾷδ' ᾄσομαι ἀγκὰς ἔχων τυ,
σύννομα μᾶλ' ἐσορῶν τὰν σικελὰν ἐς ἅλα.
με. δένδρεσι μὲν χειμὼν φοβερὸν κακόν. ὕδασι γ' αὐχμὸς
ὄρνισιν δ' ὕσπλαγξ. ἀγροτέροις δὲ λίνα.
ἀνδρὶ δὲ παρθενικᾶς ἁπαλᾶς πόθος. ὦ πάτερ, ὦ ζεῦ
οὐ μόνος ἠράσθην. καὶ τὺ γυναικοφίλας.
ταῦτα μὲν ὧν δι' ἀμοιβαίων οἱ παῖδες ἄεισαν.
τὰν πυμάταν δ' ᾠδὰν οὕτως ἐξᾶρχε μενάλκας
δάφ. φείδευ τῶν ἐρίφων, φείδευ λύκε τῶν τοκάδων μευ.
μὴ δ' ἀδίκει μ', ὅτι μικκὸς ἐὼν πολλαῖσιν ὁμαρτῶ.
ὦ λάμπουρε κύων, οὕτω βαθὺς ὕπνος ἔχει τυ;
οὐ χρὴ κοιμᾶσθαι βαθέως σὺν παιδὶ νέμοντα.
ταὶ δ' ὄϊες μὴ δ' ὕμμες ὀκνεῖθ' ἁπαλᾶς κορέσασθαι
ποίας. οὔτι καμεῖσθ' ὅκκα πάλιν ἅδε φύηται.
σίττα νέμεσθε νέμεσθε, τὰ δ' οὔθατα πλήσατε πᾶσαι
ὡς τὸ μὲν ὥρνες ἔχωντι, τὸ δ' ἐς ταλάρως ἀποθῶμαι
δεύτερος αὖ δάφνις λιγυρῶς ἀνεβάλλετ' ἀείδειν.
δάφ. κἠμ' ἐκ τῶ ἄντρω σύνοφρυς κόρα ἀχθὲς ἰδοῖσα
τὰς δαμάλας παρελῶντα, καλὸν καλὸν ἦμεν ἔφασκεν
οὐ μὰν οὐδὲ λόγον ἐκρίθην ἄπο, τὸν πικρὸν αὐτᾷ.
ἀλλὰ κάτω βλέψας, τὰν ἁμετέραν ὁδὸν εἷρπον.
ἁδεῖ' ἁ φωνὰ τᾶς πόρτιος, ἁδὺ τὸ πνεῦμα.
ἁδὺ δὲ χὠ μόσχος γαρύεται, ἁδὺ δὲ χἀ βῶς.
ἁδὺ δὲ τῶ θέρεος παρ' ὕδωρ ῥέον αἰθριοκοιτεῖν,
τᾷ δρυῒ ταὶ βάλανοι κόσμος. τᾷ μαλίδι μᾶλα.
τᾷ βοῒ δ' ὁ μόσχος. τῷ βουκόλῳ αἱ βόες αὐταί.

ὣς οἱ παῖδες ἄεισαν. ὁ δ' αἰπόλος ὧδ' ἀγόρευεν.
ἁδύ τι τὸ στόμα τοι καὶ ἐφίμερος ὦ Δάφνι φωνά.
κρέσσον μελπομένω τεῦ ἀκουέμεν, ἢ μέλι λείχειν.
λάσδεο τὰς σύριγγας. ἐνίκησας γὰρ ἀείδων.
αἰ δέ τι λῇς με καὶ αὐτὸν ἅμ' αἰπολέοντα διδάξαι,
τήναν τὰν μιτύλαν δωσῶ τὰ δίδακτρά τοι αἶγα.
ἅτις ὑπὲρ κεφαλᾶς αἰεὶ τὸν ἀμολγέα πληροῖ.
ὣς μὲν ὁ παῖς ἐχάρη καὶ ἀνήλατο καὶ πλατάγησε
νικήσας, οὕτως ἐπὶ μητέρα νεβρὸς ἅλοιτο.
ὣς δὲ κατεσμύχθη καὶ ἀνετράπετο φρένα λύπῃ.
ὥτερος, ὣς καὶ νύμφα γαμηθεῖσ' ἀκάχοιτο.
κἠκ τούτω Δάφνις παρὰ ποιμέσι πρῶτος ἔγεντο.
καὶ νύμφαν ἄκρηβος ἐὼν ἔτι Ναΐδα γᾶμεν.

Ὑπόθεσις τοῦ ἐννάτου εἰδυλλίου.

Τὰ μὲν πράγματα ἐπὶ Σικελίας. νομεὺς δέ ἐστιν ὃς δεῖται Δάφνιδος καὶ Μενάλκα, ὅπως ἀλλήλοις αὖ πάσωσιν. οὐδὲν δὲ ἄλλο πρὸς Μενάλκαν.

ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ θ'.

Νομεὺς, ἢ βουκόλοι, Δάφνις, καὶ Μενάλκας.

Βουκολιάσδεο Δάφνι, τὺ δ' ᾠδᾶς ἄρχεο πρᾶτος
* γὰρ καὶ ἔφα. (καὶ ὑπὸ
ᾠδᾶς ἄρχεο πρᾶτος, ἐφεψάσθω δὲ Μενάλκας. * γὰρ
μόσχως βωσὶν ὑφέντες, ὑπὸ στείραισι δὲ ταύρως.
χ' οἱ μὲν ἅμα βόσκοιντο καὶ ἐν φύλλοισι πλανῶντο

* Alij nõ habent.

μηδὲν ἀπιμαγαλεῦντες· ἐμὶν δὲ τὺ βωκολιάσδευ
ἔμποθεν· ἀλλῶθεν δέ γ' ὑποκρίνοιτο μενάλκας.

δάφ. ἁδὺ μὲν ὁ μόσχος γαρύεται, ἁδὺ δὲ χ' ἁ βῶς.
ἁδὺ δὲ χ' ἁ σύριγξ· χ' ὠ βωκόλος· ἁδὺ δὲ κἠγών.
ἐντὶ δέ μοι παρ' ὕδωρ ψυχρὸν στιβάς· ἐν δὲ νένασται
λευκᾶν ἐκ δαμαλᾶν καλὰ δέρματα, τάς μοι ἁπάσας
λὶψ κόμαρον τρωγοίσας ἀπὸ σκοπιᾶς ἐτίναξε.
τῶ δὲ θέρευς φρύγοντος, ἐγὼ τόσσον μελεδαίνω,
ὅσσον ἐρῶντι πατρὸς μύθων καὶ ματρὸς ἀκούειν.
οὕτω δάφνις ἄεισεν ἐμίν. οὕτω δὲ μενάλκας.

με. αἴτνα μᾶτερ ἐμά, κἠγὼ καλὸν ἄντρον ἐνοικῶ
κοίλαις ἐν πέτραισιν· ἔχω δέ τοι, ὅσσ' ἐν ὀνείρῳ
φαίνονται. πολλὰς μὲν ὄϊς, πολλὰς δὲ χιμαίρας.
ὧν μοι πρὸς κεφαλᾷ καὶ πὰρ. ποσὶ κώεα κεῖνται.
ἐν πυρὶ δὲ δρυΐνῳ χορία ζεῖ, ἐν πυρὶ δ' αὗαι
φαγοὶ χειμαίνοντος. ἔχω δέ τοι οὐδ' ὅσον ὤραν
χείματος. ἢ νωδὸς καρύων ἀμύλοιο παρόντος.
τοῖς μὲν ἐπεπλατάγησα, καὶ αὐτίκα δῶρον ἔδωκα.
δάφνιδι μὲν κορύναν, τάν μοι πατρὸς ἔτρεφεν ἀγρὸς
αὐτοφυᾶ. τὰν οὐδ' ἂν ἴσως μωμάσατο τέκτων.
τήνῳ δὲ στρόμβῳ καλὸν ὄστρακον, οὗ κρέας αὐτὸς
σιτάθην, πέτραισιν ἐν ἰκαρίαισι δοκεύσας.
πέντε ταμὼν πέντ' οὖσιν. ὁ δ' ἐγκαναχήσατο κόχλῳ.
βωκολικαὶ μῶσαι μάλα χαίρετε φαίνετε δ' ᾠδάν
τάν ποκ' ἐγὼ τήνοισι παρὼν ἄεισα νομεῦσι.
μηκέτ' ἐμᾷ γλώσσας ἄκρας ὀλοφυγδόνα φύσῃς.
τέττιξ μὲν τέττιγι φίλος, μύρμακι δὲ μύρμαξ.
ἴρηκες δ' ἴρηξιν· ἐμὶν δ' ἁ μῶσα καὶ ᾠδά.

τᾶς μοι τᾶς εἴη πλεῖος δόμος, οὔτε γὰρ ὕπνος
οὔτ' ἔαρ ἐξαπίνας γλυκερώτερον. οὔτε μελίσσαις
ἄνθεα, ὅσον ἐμὶν μῶσαι φίλαι. οὓς γὰρ ὁρῶσαι
γαθεῦσιν, τὼς δ' οὔτι ποτῷ δαλήσατο κίρκα.

Ὑπόθεσις τοῦ ι' εἰδυλλίου.

Ἄδηλον ἐν ᾧ χωρίῳ διάκειται τὸ ᾆσμα. μίλων δὲ ἐστὶ καὶ βάττος, ἐν τῷ θερίζειν ἀλλήλοις διαλεγόμενοι. ἐρᾷ δὲ ὁ βάττος, βομβύκας αὐλητρίδος πολυβότου τινὸς εἴτε θυγατρὸς, εἴτε θεραπαίνης. καὶ ἐπὶ τούτῳ ὁ μίλων, ἐρεθίζων αὐτὸν ὡς βραδέως θερίζοντα. τοῦ δὲ βάττου τὴν μὲν αὐτοῦ δυσφημίαν ἀπόντος ὡς βομβύκας ἐρῶ καὶ διὰ τοῦτο κάμνω τὴν ψυχὴν, ὁ μίλων προσπαίζων αὐτῷ σκώπτει, τὴν φίλην αὐτοῦ μάντιν καλαμαίαν φησίν. ἔτι καὶ μέλαινα, καὶ λεπτὴ καὶ αἰάκωλος. τοιαῦται δὲ καὶ αἱ ἐν ταῖς χώραις ἀκείδεις. βάττος δὲ μὴ μεγαλορρημονῶν ἐπὶ τούτῳ, ἔφη αὐτῷ· τυφλὸς γὰρ οὐ μόνον ὁ πλοῦτος. ἀλλὰ καὶ ὁ ἔρως, ἐρεθισθεὶς δὲ ὑπὸ μίλωνος ὁ βάττος, ἀπήγγειλεν ᾠδὴν εἰς τὴν ἐρωμένην αὐτοῦ, περιέχουσαν καὶ τὰ περὶ τὸν λιτυέρσην τὸν μίδου υἱόν. ὃν ἡρακλῆς ἀνεῖλε, πολλοὺς ἀναιροῦντα ἐν τῷ θερίζειν. παυσάμενος δὲ τῆς ᾠδῆς, ἀναδέχεται ὁ μίλων ὡς πρέπουσαν ἐργάτῃ ᾠδὴν εἴρηκε. παραινεῖ δὲ λοιπὸν τὸν κατ' αὐτὸν ἔρωτα διηγεῖσθαι τῇ μητρὶ κατὰ τὸν ὄρθρον.

ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ ι'.

Ἐργατίναι, ἢ θερισταί. Βάττος καὶ Μίλων.

Μίλων.

Ἐργατίνα βουκαῖε, τί νῦν ὀϊζυρὲ πεπόνθεις;
οὔτε τὸν ὄγμον ἄγειν ὀρθὸν δύνᾳ, ὡς τὸ πρὶν ἆγες
οὔθ' ἅμα λαιοτομεῖς τῷ πλατίον. ἀλλ' ὑπολείπῃ
ὥσπερ ὄις ποίμνας, ἇς τὸν πόδα κάκτος ἔτυψεν.
ποῖός τις δείλαν τε καὶ σὺ μέσῳ ἄματος ἐσσῇ,
ὃς νῦν ἀρχόμενος τᾶς αὔλακος οὐκ ἀποτρώγεις.
βάτ. μίλων ὀψαμᾶτα πέτρας ἀπόκομμ' ἀτεράμνω,
οὐδαμά τοι σύνεβα ποθέσαι τινὰ τῶν ἀπεόντων;
μί. οὐδαμά, τίς δὲ πόθος τῶν ἔκτοθεν ἐργάτᾳ ἀνδρί,
βάτ. οὐδαμά νῦν συνέβα τοι ἀγρυπνῆσαι δι' ἔρωτα;
μί. μὴ δὲ ξυμβαίη. χαλεπὸν χορίων κύνα γεῦσαι.
άτ. ἀλλ' ἐγὼ ὦ μίλων ἔραμαι σχεδὸν ἐνδεκαταῖος.
μί. ἐκ πίθω ἀντλεῖς δῆλον. ἐγὼ δ' ἔχω οὐδ' ὅλις ὄξος.
βάτ. τοιγάρτοι πρὸ θυρᾶν μοι ἀπὸ σπόρω ἄσκαλα πάντα
μί. τίς δέ τοι τῶν παίδων λυμαίνεται; β. ἁ πολυβώτα
ἃ πρὰν ἀμώντεσι παρ' Ἱπποκόωντι ποταύλει.
μί. εὗρε θεὸς τὸν ἀλιτρὸν, ἔχεις πάλαι ὧν ἐπεθύμεις.
μάντις τοι τὰν νύκτα χροΐξεται ἁ καλαμαία.
βάτ. μωμᾶσθαί μ' ἄρχῃ τύ. τυφλὸς δ' οὐκ αὐτὸς ὁ πλοῦτος
ἀλλὰ καὶ ὠφρόντιστος ἔρως, μηδὲν μέγα μυθεῦ.
μί. οὐ μέγα μυθεῦμαι, τὺ μόνον κατάβαλλε τὸ λᾶιον.
καί τοι κόρας φιλικὸν μέλος ἀμβάλευ. ἅδιον οὕτως

ἐργαξῆ. καὶ μὰν πρότερον πόκα μουσικὸς ἦσθα.
άτ. μῶσαι πιερίδες συναείσατε τὰν ῥαδινάν μοι
παῖδ᾽, ὧν γὰρ ἅψεισθε θεαὶ, καλὰ πάντα ποεῖτε.
βομβύκα χαρίεσσα σύραν καλέοντί τυ πάντες
ἰσχνὰν ἁλιόκαυστον. ἐγὼ δὲ μόνος μελίχλωρον,
καὶ τὸ ἴον μέλαν ἐστὶ καὶ ἁ γραπτὰ ὑάκινθος.
ἀλλ᾽ ἔμπας ἐν τοῖς στεφάνοις τὰ πρῶτα λέγονται.
ἁ αἶξ τὸν κύτισον, ὁ λύκος τὰν αἶγα διώκει.
ἁ γέρανος τὤροτρον. ἐγὼ δ᾽ ἐπὶ τὶν μεμάνημαι.
αἴθε μοι εἴησαν ὅσα κροῖσον φαντὶ πεπᾶσθαι.
χρύσεοι ἀμφότεροί κ᾽ ἀνεκείμεθα τᾷ ἀφροδίτᾳ
τὼς αὐλὼς μὲν ἔχοισα, καὶ ἢ ῥόδον ἢ τύγε μᾶλον.
σχῆμα δ᾽ ἐγὼ καὶ καινὰς ἐπ᾽ ἀμφοτέροισιν ἀμύκλας.
βομβύκα χαρίεσσ᾽ οἱ μὲν πόδες ἀστράγαλοι τεῦ.
ἁ φωνὰ δὲ φύχνα, τὸν δ᾽ αὖ τρόπον οὐκ ἔχω εἰπεῖν.
l. ἦ καλὰς ἄμμε ποῶν ἐλελήθη βῶκος ἀοιδάς.
ὡς εὖ τὰν ἰδέαν τᾶς ἁρμονίας ἐμέτρησεν.
ὤμοι τῶ πώγωνος, ὃν ἀλιθίως ἀνέφυσα.
θᾶσαι δὴ καὶ ταῦτα τὰ τῶ θείω λυτιέρσα.
δάματερ πολύκαρπε, πολύσταχυ τοῦτο τὸ λᾶον
εὐεργόν τ᾽ εἴη καὶ κάρπιμον ὅτι μάλιστα.
σφίγγετ᾽ ἀμαλλοδέται τὰ δράγματα, μὴ παριώντις
εἴποι, σύκινοι ἄνδρες, ἀπώλετο χοὖτος ὁ μισθός.
ἐς βορέην ἄνεμον τᾶς κόρθυος ἁ τομὰ ὔμμιν,
ἢ ζέφυρον βλεπέτω. πιαίνεται ὁ στάχυς οὕτως,
σῖτον ἀλοιῶντας φεύγειν τὸ μεσαμβρινὸν ὕπνον.
ἐκ καλάμης ἄχυρον τελέθει. τημόσδε μάλιστα.
ἄρχεσθαι δ᾽ ἀμῶντας, ἐγειρομένω κορυδαλλῶ,

καὶ λήγειν εὕδοντος. ἐλιννῦσαι δὲ τὸ καῦμα.
εὐκτὸς ὁ τῶ βατράχω παῖδες βίος, οὐ μελεδαίνει
τὸν, τὸ ποιεῖν ἐκχεῦντα. πάρεστι γὰρ ἄφθονον αὐτῷ.
κάλλιον, ὦ 'πιμελιτὰ φυλάργυρε τὼς φακὸς ἕψειν.
μὴ 'πιτάμῃς τὰν χεῖρα καταπρίων τὸ κύμινον.
ταῦτα χρὴ μοχθεῦντας ἐν ἀλίῳ ἄνδρας ἀεῖδεν.
τὸν δὲ τεὸν βουκαῖε πρέπει λοιμηρὸν ἔρωτα
μυθίσδεν τᾷ ματρὶ κατ' εὐνὰν ὀρθρευοίσᾳ.

Ὑπόθεσις τοῦ ια΄. εἰδυλλίου.

Ὑπόκειται ὁ κύκλωψ ἐρῶν τῆς γαλατείας, καὶ ποιῶν τὸν ἐπὶ τῇ γαλακτείᾳ ἔρωτα δι' ᾠδῆς. προσδιαλέγεται ὁ θεόκριτος νικίᾳ μιλησίῳ, οὗ καὶ ποιημάτιον φέρεται ἀντιγεγραμμένον ὑπὸ θεοκρίτου πρὸς κύκλωπα. οὗ ἡ ἀρχή. Ἦν ἄρ' ἀληθὲς τοῦτο θεόκριτε. οἱ γὰρ ἐρῶντες. πολλάκι ποιητὰς ἐδίδαξαν τοὺς πρὶν ἀμούσους. γέγραφε δὲ καὶ ἐπιγραμμάτιον ἐρασιστράτου ἰατροῦ μιλησίου, ὥς φησι διονύσιος ὁ ἐφέσιος, ἐν τῇ τῶν ἰατρῶν ἀναγραφῇ.

ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ ια΄.

Κύκλωψ.

Οὐδὲν ποττὸν ἔρωτα πεφύκει φάρμακον ἄλλο
νικία, οὔτ' ἔγχριστον ἐμοὶ δοκεῖ, οὐδ' ἐπίπαστον.
ἢ ταὶ πιερίδες. κοῦφον δέ τι τοῦτο καὶ ἁδὺ
γίνετ' ἀνθρώποις. εὑρεῖν δ' οὐ ῥάδιόν ἐστι.

γνώσειν δ' οἶμαί τυ καλῶς ἰατρὸν ἐόντα.
καὶ ταῖς ἐννέα δὴ πεφιλαμένον ἔξοχα μοίσαις.
οὕτω γοῦν ῥᾷστα διᾶγ' ὁ κύκλωψ ὁ παρ' ἡμῖν,
ὡρχαῖος πολύφαμος, ὅτ' ἤρατο τᾶς γαλατείας
ἄρτι γενειάσδων περὶ τὸ στόμα, τὼς κροτάφως τε.
ἤρατο δ' οὔτι ῥόδοις, οὐ μάλοις, οὐδὲ κικίνοις,
ἀλλ' ὀλοαῖς μανίαις, ἁγεῖτο δὲ πάντα πάρεργα.
πολλάκι ταὶ ὄϊες ποτὶ τωὔλιον αὐταὶ ἀπῆνθον,
χλωρᾶς ἐκ βοτάνας. ὁ δὲ τὰν γαλάτειαν ἀείδων,
αὐτῶ ἐπ' ἀϊόνος κατετάκετο φυκιοέσης
ἐξ ἀοῦς, ἔχθιστον ἔχων ὑποκάρδιον ἕλκος
κύπριος ἐκ μεγάλας. τό οἱ ἥπατι πᾶξε βέλεμνον.
ἀλλὰ τὸ φάρμακον εὗρε, καθεζόμενος δ' ἐπὶ πέτρας
ὑψηλᾶς ἐς πόντον ὁρῶν, τοιαῦτ' ἤειδεν
ὦ λευκὰ γαλάτεια, τί τὸν φιλέοντ' ἀποβάλλῃ,
λευκοτέρα πακτᾶς ποτιδεῖν. ἁπαλωτέρα δ' ἀρνός.
μόσχω γαυροτέρα, φιαρωτέρα ὄμφακος ὠμᾶς.
φοιτῇς δ' αὖθ' οὕτως, ὅκκα γλυκὺς ὕπνος ἔχῃ με
οἴχῃ δ' εὐθὺς ἰοῖσα, ὅκα γλυκὺς ὕπνος ἀνῇ με.
φεύγεις δ' ὥσπερ ὄϊς πολιὸν λύκον ἀθρήσασα.
ἠράσθην μὲν ἔγω γε κόρα τεῦ, ἁνίκα πρῶτον
ἦνθες ἐμᾷ σὺν ματρὶ, θέλοισ' ὑακίνθινα φύλλα
ἐξ ὄρεος δρέψασθαι· ἐγὼ δ' ὁδὸν ἡγεμόνευον.
παύσασθαι δ' ἐσιδών τυ καὶ ὕστερον οὐδέ τι πω νῦν
ἐκ τήνω δύναμαι. τὶν δ' οὐ μέλει οὐ μὰ δί' οὐδέν.
γινώσκω χαρίεσσα κόρα τίνος οὕνεκα φεύγεις.
οὕνεκά μοι λασία μὲν ὀφρὺς ἐπὶ παντὶ μετώπῳ
ἐξ ὠτὸς τέταται ποτὶ θὤτερον ὡς μία μακρά

εἷς δ' ὀφθαλμὸς ἔπεστι. πλατεῖα δ' ῥὶς ἐπὶ χείλη.
ἀλλ' οὗτος τοιοῦτος ἐὼν, βοτὰ χίλια βόσκω.
κἠκ τούτων τὸ κράτιστον ἀμελγόμενον γάλα πίνω.
τυρὸς δ' οὐ λείπει μ' οὔτ' ἐν θέρει, οὔτ' ἐν ὀπώρῃ,
οὐ χειμῶνος ἄκρω· ταρσοὶ δ' ὑπεραχθέες αἰεί.
συρίσδεν δ' ὡς οὔτις ἐπίσταμαι ὧδε κυκλώπων.
τὶν τὸ φίλον γλυκύμαλον ἅμα κἠμαυτὸν ἀείδων
πολλάκι νυκτὸς ἀωρί. τρέφω δέ τοι ἕνδεκα νεβρὼς
πάσας ἀμνοφόρως, καὶ σκύμνως τέσσαρας ἄρκτων
ἀλλ' ἀφίκευ τὺ ποτὶ μὲ καὶ ἑξεῖς οὐδὲν ἔλασσον.
τὰν γλαυκὰν δὲ θάλασσαν ἔα ποτὶ χέρσον ὀρεχθεῖν
ἅδιον ἐν τὤντρῳ παρ' ἐμὶν τὰν νύκτα διαξεῖς.
ἐντὶ δάφναι τηνεὶ, ἐντὶ ῥαδιναὶ κυπάρισσοι.
ἐντὶ μέλας κισσός. ἐντ' ἄμπελος ἁ γλυκύκαρπος
ἐντὶ ψυχρὸν ὕδωρ. τό, μοι ἁ πολυδένδρεος αἴτνα
λευκᾶς ἐκ χιόνος ποτὸν ἀμβρόσιον προΐητι.
τίς κα τῶνδε θάλασσαν ἔχειν ἢ κύμαθ' ἕλοιτο.
αἰ δέ τοι αὐτὸς ἐγὼν δοκέω λασιώτερος ἦμεν,
ἐντὶ δρυὸς ξύλα μοι καὶ ὑπὸ σποδῷ ἀκάματον πῦρ.
καιόμενος δ' ὑπὸ τεῦ καὶ τὰν ψυχὰν ἀνεχοίμαν,
καὶ τὸν ἕν' ὀφθαλμὸν τῶ μοι γλυκερώτερον οὐδέν.
ὤ μοι ὅτ' οὐκ ἔτεκέν μ' ἁ μάτηρ βράγχι' ἔχοντα.
ὡς κατέδυν ἐπὶ τίν. καὶ τὰν χέρα τεῦ ἐφίλασα,
αἰ μὴ τὸ στόμα λῇς, ἔφερον δέ τοι ἢ κρίνα λευκὰ,
ἢ μάκων' ἁπαλὰν ἐρυθρὰ πλαταγώνι' ἔχοισαν.
ἀλλὰ τὰ μὲν θέρεος, τὰ δὲ γίνεται ἐν χειμῶνι.
ὥστ' οὐκ ἄν τοι ταῦτα φέρειν ἅμα πάντ' ἐδυνάθην.
νῦν μὰν ὦ κόριον νῦν αὐτόθι νεῖν γε μαθεῦμαι

αἴ κά τις σὺν ναὶ πλέων ξένος ὧδ' ἀφίκηται.
ὥς κεν ἴδω τί ποθ' ἁδὺ κατοικεῖν τὸν βυθὸν ὔμμιν.
ἐξένθοις γαλάτεια καὶ ἐξενθοῖσα λάθοιο.
ὥσπερ ἐγὼ νῦν ὧδε καθήμενος, οἴκαδ' ἀπενθεῖν.
ποιμαίνειν δ' ἐθέλοις σὺν ἐμὶν ἅμα καὶ γάλ' ἀμέλγειν
καὶ τυρὸν πᾶξαι, τάμισον δριμεῖαν ἐνεῖσα.
ἁ μάτηρ ἀδικεῖ με μόνα. καὶ μέμφομαι αὐτᾷ.
οὐδὲν πάποχ' ὅλως ποτὶ τὶν φίλον εἶπεν ὑπὲρ μεῦ.
καὶ ταῦτ' ἆμαρ ἐπ' ἆμαρ ὁρῶσά με λεπτὸν ἐόντα.
φασῶ τὰν κεφαλὰν καὶ τὼς πόδας ἀμφοτέρως μεῦ
σφύσδειν, ὡς ἀνιαθῇ, ἐπεὶ κἠγὼν ἀνιῶμαι.
ὦ κύκλωψ κύκλωψ, πᾶ τὰς φρένας ἐκπεπότησαι;
αἴκ' ἐνθὼν ταλάρως τε πλέκοις καὶ θαλλὸν ἀμάσας
ταῖς ἄρνεσσι φέροις, τάχα κεν πολὺ μᾶλλον ἔχοις νοῦν
τὰν παρεοῖσαν ἄμελγε. τί τὸν φεύγοντα διώκεις;
εὑρήσεις γαλάτειαν ἴσως καὶ καλλίον' ἄλλαν.
πολλαὶ συμπαίσδειν με κόραι τὰν νύκτα κέλονται.
κιχλίζοντι δὲ πᾶσαι, ἐπήν κ' αὐταῖς ὑπακούσω.
δῆλον ὅτ' ἐν τᾷ γᾷ κἠγών τις φαίνομαι ἡμεῦ.
οὕτω τοι πολύφαμος ἐποίμαινεν τὸν ἔρωτα
μουσίσδων, ῥᾷον δὲ διᾶγ' ἢ χρυσὸν ἔδωκεν.

Ὑπόθεσις τοῦ ιβ' εἰδυλλίου.

Ἐπιγράφεται μὲν τὸ εἰδύλλιον, ἀΐτας, γέγραπται δὲ ἰάδι διαλέκτῳ. ὁ δὲ λόγος, ἐκ τοῦ ποιητικοῦ προσώπου πρὸς ἐρώμενον. ὅθεν καὶ τὸ ἐπίγραμμα ἀΐτας καλοῦσιν ὡς θετταλοί. καὶ γὰρ ἀλκμὰν, τὰς ἐπεράσους, κόρας λέγει ἀΐτας. οἱ δὲ, ἀΐτας τοὺς ἑταίρους.

φασὶ δέ τινες λέγεσθαι τοὺς ἀγαθούς. οἷον μὴ ἴτας. ἀντὶ τοῦ μὴ ἰταμούς, ἢ αἴτης, ὁ συναίτης καὶ συμπολίτης. ὁ δὲ ἐπὶ ἐρωμένου τάσσοιτο. λέγοιτο ἂν ἀπὸ τοῦ εἰσαίειν καὶ εἰσπνεῖν τὸν ἔρωτα τῷ ἀγαπῶντι. ἐκτίθεται δέ πως ὁ ἐρῶν καὶ οὐ φείδεται, θεασάμενος τοὺς τοῦ ἐρωμένου χαρακτῆρας. εὔχεται δὲ δύο ψυχῶν ἁρμογὴν αὐτοῖς γενέσθαι, καὶ φιλίας ἀσφάλειαν, μέχρι τέλους παραμένουσαν. ἵνα καὶ μετὰ θάνατον οἱ μεθ' ἡμᾶς ἐφημίσωσι τὴν ἐν ἀμφοτέροις ὁμόνοιαν. λέγοντες ἡμᾶς ἐκ τοῦ χρυσοῦ γένους πεφυκέναι. τοὺς δὲ, εἴ τινες ἀμοιβὴν φιλίας ἔπνευσαν πρὸς ἀλλήλους. καὶ τοὺς μεγαρεῖς ἐπαινεῖ, ἐπεὶ τὸν τετιμηκέναι διοκλέα ὑπερασπίσαντα τοῦ ἰδίου ἐρωμένου. ἢ ὑπὲρ τῆς ἐκείνου τελευτῆς ἐμπεσόντα εἰς πόλεμον. ὅθεν τοὺς μεγαρεῖς θάψαι αὐτὸν δημοσίᾳ, καὶ τιμᾶν ὡς ἥρωα. ἀγῶνά τε ποιεῖν ἐπ' αὐτὸν, ἐν ᾧ τοὺς καλοὺς περὶ φιλήματος ἀγωνίζεσθαι. τὸν δὲ καταφιλήσαντα αὐτῶν ἥδιστον. τοῦτον ἀπὸ τοῦ κριτοῦ στεφανοῦσθαι λέγουσιν. αἴτας. αἴτην τὸν ἑταῖρον φασίν. ἀλκμὰν δὲ τὰς αἴτας χορδὲς φησὶν, ἀντὶ τοῦ, τὰς ἐπεράστους.

ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ ιβʹ.

Αἴτης.

Ἤλυθες ὦ φίλε κοῦρε τρίτῃ σὺν νυκτὶ καὶ ἀοῖ
ἤλυθες, οἱ δὲ ποθεῦντες ἐν ἄματι γηράσκουσιν.
ὅσον ἔαρ χειμῶνος. ὅσον μᾶλον βραβύλοιο

ἅδιον· ὅσον ὄϊς σφετέρας λασιωτέρα ἀρνὸς,
ὅσον παρθενικὴ προφέρει τριγάμοιο γυναικὸς,
ὅσον ἐλαφρότερος μόσχω νεβρὸς, ὅσον ἀηδὼν
συμπάντων λιγύφωνος ἀοιδοτάτη πετεηνῶν,
τόσον ἔμ' εὔφρανας τὺ φανείς· σκιερὰν δ' ὑπὸ φαγὸν
ἀελίω φρύγοντος ὁδοιπόρος ἔδραμον ὥστις.
εἴθ' ὁμαλοὶ πνεύσειαν ἐπ' ἀμφοτέροισιν ἔρωτες
νῶϊν· ἐπεσομένοις δὲ γενοίμεθα πᾶσιν ἀοιδά.
δοιὼ δή τινε τώδε μετ' ἀμφοτέροισι γενέσθην.
φῶθ', ὁ μὲν, ἦς εἴσπνηλος, φαίη χ' ὠμυκλαΐσδων,
τὸν δ' ἕτερον πάλιν, ὥσκεν ὁ θεσσαλὸς εἴποι ἀΐταν.
ἀλλήλους δ' ἐφίλησαν ἴσῳ ζυγῷ. ἦ ῥα τότ' ἦσαν
χρύσειοι πάλαι ἄνδρες, ὅκ' ἀντεφίλησ' ὁ φιληθείς.
εἰ γὰρ τοῦτο πάτερ κρονίδη πέλοι. εἰ γὰρ ἀγήρῳ
ἀθάνατοι. γενεαῖς δὲ διηκοσίῃσιν ἔπειτα
ἀγγείλειεν ἐμοί τις ἀνέξοδον ἐς ἀχέροντα.
ἡ σὴ νῦν φιλότης καὶ τοῦ χαρίεντος ἀΐτεω,
πᾶσι διὰ στόματος· μετὰ δ' ἠϊθέοισι μάλιστα.
ἀλλ' ἤτοι τούτων μὲν ὑπέρτεροι οὐρανίωνες
ἔσονθ' ὡς ἐθέλοντι· ἐγὼ δέ σε τὸν καλὸν αἰνῶν,
ψεύδεα ῥινὸς ὕπερθεν ἀραιᾶς οὐκ ἀναφύσω.
ἢν γὰρ καί τι δάκῃς, τὸ μὲν ἀβλαβὲς εὐθὺς ἔθηκας.
διπλάσιον δ' ὤνασας. ἔχων δ' ἐπίμετρον ἀπῆνθον.
νισαῖοι μεγαρῆες ἀριστεύοντες ἐρετμοῖς.
ὄλβιοι οἰκοίητε, τὸν ἀττικὸν ὡς περὶ ἄλλων
ξείνων τιμήσασθε διοκλέα τὸν φιλόπαιδα.
αἰεί οἱ περὶ τύμβον ἀολλέες εἴαρι πρώτῳ.
κοῦροι ἐρειδαίνοντι φιλήματος ἄκρα φέρεσθαι.

ὅς δ' ἐκε προσμάξῃ γλυκερώτερα χείλεσι χείλη,
βρυθόμενος στεφάνοισιν ἑὰν πρὸς μητέρ' ἀπῆλθεν.
ὄλβιος ὅστις παισὶ φιλήματα κεῖνα διαιτᾷ.
ἦπου τὸν χαροπὸν γανυμήδεα πόλλ' ἐπιβωστρεῖ,
λυδίῃ ἶσον ἔχειν πέτρῃ στόμα, χρυσὸν ὁποίῃ
πεύθονται μὴ φαῦλον ἐτήτυμον ἀργυραμοιβοί.

Ὑπόθεσις τοῦ ιγ' εἰδυλλίου.

Ἐπιγράφεται τὸ παρὸν εἰδύλλιον, ὕλας. πάλιν δὲ τῷ νικίᾳ προσδιαλέγεται ὡς καὶ ἐν τῷ κύκλωπι. ἐκτίθεται δὲ τὰ περὶ τὸν ὕλαν καὶ ἡρακλέα. τοῦ μὲν ὕλα, τὴν ὑπὸ τῶν νυμφῶν ἁρπαγήν. τοῦ δὲ ἡρακλέος τὴν πλάνην, καὶ τὴν ὑπὲρ τοῦ ὕλα βάσανον. Ἰστέον ὅτι ὁ ὕλας, παῖς ὑπῆρχε θειοδάμαντος τοῦ δρυόπων, οὗ ἤρα ἡρακλῆς. πεπαιδεῦσθαι δὲ αὐτός φασιν οἱ μὲν, ὑπὸ ῥαδαμάνθυος. οἱ δὲ ὑπὸ βουκόλων, ἀμφιτρύωνος, καὶ ξεστιάδου. Ἀμφιβάλλουσι τίνος υἱὸν τὸν ἔρωτα. ἡσίοδος μὲν ἐκ χάους, καὶ γῆς. σιμωνίδης, ἄρεος καὶ ἀφροδίτης. ἀκουσίλαος, νυκτὸς καὶ αἰθέρος. ἀλκαῖος, ἔριδος, καὶ ζεφύρου. σαπφὼ, ἀφροδίτης καὶ οὐρανοῦ. καὶ ἄλλοι ἄλλων.

ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ ιγ'.

ΥΛΑΣ.

Οὐχ ἁμῖν τὸν ἔρωτα μόνοις ἔτεχ' ὡς ἐδοκεῦμες
νικία ᾧ τινι τοῦτο θεῶν πόκα τέκνον ἔγεντο.

οὐχ ἁμῖν τὰ καλὰ πράτοις καλὰ φαίνεται ἦμεν,
οἳ θνατοὶ πελόμεσθα, τὸ δ' αὔριον οὐκ ἐσορῶμεν.
ἀλλὰ καὶ ἀμφιτρύωνος ὁ χαλκεοκάρδιος υἱός.
ὃς τὸν λῖν ὑπέμεινε τὸν ἄγριον, ἤρατο παιδὸς
τῶ χαρίεντος ὕλα, τῶ τὰν πλοκαμῖδα φορεῦντος,
καί μιν πάντ' ἐδίδαξε πατὴρ ὡσεὶ φίλον υἷα.
ὅσσα μαθὼν ἀγαθὸς καὶ ἀοίδιμος αὐτὸς ἔγεντο.
χωρὶς δ' οὐδέποκ' ἦς. οὐδ' εἰ μέσον ἆμαρ ὄροιτο.
οὐδ' ὁκχ' ἁ λεύκιππος ἀνατρέχει ἐς διὸς ἀώς.
οὐδ' ὁπότ' ὀρτάλιχοι μινυροὶ ποτὶ κοῖτον ὁρῷεν.
σεισαμένας πτερὰ ματρὸς ἐπ' αἰθαλόεντι πετεύρῳ.
ὡς αὐτῷ κατὰ θυμὸν ὁ παῖς πεποναμένος εἴη.
αὐτῷ δ' εὖ ἕλκων ἐς ἀλαθινὸν ἄνδρ' ἀποβαίη.
ἀλλ' ὅτε τὸ χρύσειον ἔπλει μετὰ κῶας ἰήσων
αἰσονίδας. οἱ δ' αὐτῷ ἀριστῆες συνέποντο,
πασᾶν ἐκ πολίων προλελεγμένοι. ὧν ὄφελός τι,
ἵκετο χὡ ταλαεργὸς ἐς ἀφνειὰν ἰωλκὸν
ἀλκμήνας υἱὸς μιδεάτιδος ἡρωίνας
σὺν δ' αὐτῷ κατέβαινεν ὕλας εὔεδρον ἐς ἀργώ.
ἅτις κυανεᾶν οὐχ ἥψατο συνδρομάδων ναῦς,
ἀλλὰ διεξαίξε. βαθὺν δ' εἰσέδραμε φᾶσιν,
αἰετὸς ὡς μέγα λαῖτμα. ἀφ' οὗ τότε χοιράδες ἔσταν
ἆμος δ' ἀντέλλοντι πελειάδες, ἐσχατιαὶ δὲ
ἄρνα νέον βόσκοντι, τετραμμένου εἴαρος ἤδη.
τᾶμος ναυτιλίας μιμνάσκετο θεῖος ἄωτος
ἡρώων. κοίλαν δὲ καθιδρυνθέντες ἐς ἀργὼ,
ἑλλάσποντον ἵκοντο νότῳ τρίτον ἆμαρ ἀέντι,
εἴσω δ' ὅρμον ἔθεντο προποντίδος. ἔνθα κιανῶν

αὔλακας εὐρώοντι βόες φέροντες ἄροτρον.
ἐκβάντες δ' ἐπὶ θῖνα κατὰ ζυγὰ δαῖτα πένοντο
δειελινοί. πολλοὶ δὲ μίαν στορέσαντο χαμεύναν.
λαμὼν γάρ σφιν ἔκειτο μέγας στιβάδεσσιν ὄνειαρ.
ἔνθεν βούτομον ὀξὺ, βαθύν δ' ἐτάμοντο κύπειρον,
κὤχεθ' ὕλας ὁ ξανθὸς ὕδωρ ἐπιδόρπιον οἰσῶν,
αὐτῷ θ' ἡρακλῆι καὶ ἀστεμφεῖ τελαμῶνι,
οἳ μίαν ἄμφω ἑταῖροι ἀεὶ δαίνυντο τράπεζαν,
χάλκεον ἄγγος ἔχων. τάχα δὲ κράναν ἐνόησεν
ἡμένῳ ἐν χώρῳ. περὶ δὲ θρύα πολλὰ πεφύκει,
κυάνεόν τε χελιδόνιον. χλοερόν τ' ἀδίαντον,
καὶ θάλλοντα σέλινα, καὶ εἰλιτενὴς ἄγρωστις.
ὕδατι δ' ἐν μέσσῳ νύμφαι χορὸν ἀρτίζοντο,
νύμφαι ἀκοίμητοι, δειναὶ θεαὶ ἀγροιώταις,
εὐνίκα. καὶ μαλὶς. ἔαρ θ' ὁρόωσα νυχεία.
ἤτοι ὁ κοῦρος ἐπεῖχε ποτῷ πολυχανδέα κρωσσὸν,
βάψαι ἐπειγόμενος. ταὶ δ' ἐν χερὶ πᾶσαι ἔφυσαν.
πασάων γὰρ ἔρως ἁπαλὰς φρένας ἀμφεκάλυψεν
ἀργείῳ ἐπὶ παιδί, κατήριπε δ' ἐς μέλαν ὕδωρ
ἀθρόος, ὡς ὅτε πυρσὸς ἀπ' οὐρανοῦ ἤριπεν ἀστὴρ,
ἀθρόος ἐς πόντον, ναύταις δέ τις εἶπεν ἑταῖρος,
κουφότερ' ὦ παῖδες ποιεῖσθ' ὅπλα, πνευστικὸς οὖρος,
νύμφαι μὲν σφετέροις ἐπὶ γούνασι κοῦρον ἔχοισαι,
δακρυόεντ' ἀγανοῖσι παρεψύχοντ' ἐπέεσσιν.
ἀμφιτρυωνιάδας δὲ ταρασσόμενος περὶ παιδὶ,
ᾤχετο μαιωτιστὶ λαβὼν εὐκαμπέα τόξα,
καὶ ῥόπαλον, τό οἱ αἰὲν ἐχάνδανε δεξιτερὴ χείρ.
τρὶς μὲν ὕλαν ἄυσεν ὅσον βαθὺς ἤρυγε λαιμός,

τρὶς δ' ἄρ' ὁ παῖς ὑπάκουσεν, ἀραιὰ δ' ἵκετο φωνὴ
ἐξ ὕδατος· παρεὼν δὲ μάλα σχεδὸν εἴδετο πόρρω.
ὡς δ' ὁπότ' ἠϋγένειος ἀπόπροθι λὶς ἐσακούσας
νεβρῶ φθεγξαμένας τις ἐν οὔρεσιν, ὠμοφάγος λὶς
ἐξ εὐνᾶς ἔσπευσεν ἑτοιμοτάτην ἐπὶ δαῖτα·
ἡρακλέης τοιοῦτος ἐν ἀτρίπτοισιν ἀκάνθαις
παῖδα ποθῶν δεδόνατο, πολὺν δ' ἐπελάμβανε χῶρον.
σχέτλιοι οἱ φιλέοντες. ἀλώμενος ὅσσ' ἐμόγησεν
οὔρεα καὶ δρυμώς. τὰ δ' ἰάσονος ὕστερα πάντ' ἦς.
ναῦς μὲν ἄρμεν' ἔχοισα μετάρσια τῶν παρεόντων.
ἱστία δ' ἠΐθεοι μεσονύκτιον ἐξεκάθαιρον,
ἡρακλῆα μένοντες. ὁ δ' ᾇ πόδες ἆγον ἐχώρει
μαινόμενος, χαλεπὸς γὰρ ἔσω θεὸς ἧπαρ ἄμυσσεν.
οὕτω μὲν κάλλιστος ὕλας μακάρων ἀριθμεῖται.
ἡρακλέην δ' ἥρωες ἐκερτόμεον λιποναύταν.
οὕνεκεν ἠρώησε τριακοντάζυγον ἀργώ.
πεζὸς δ' ἐς κόλχους τε καὶ ἄξενον ἵκετο φᾶσιν.

Ὑπόθεσις τοῦ ιδ' εἰδυλλίου.

Ἐν τούτῳ τῷ εἰδυλλίῳ, ὑπόθεσίς ἐστι καταστάσεως ἐρωτικῆς καὶ κοινῆς τῆς κυνίσκας ἔρωτος. ἡ γὰρ γυνὴ τοῦ αἰσχίνου, μᾶλλον προσέκειτο λύκῳ τινὶ, καταφρονοῦσα τοῦ αἰσχίνου. θυωνίχου δέ τινος ἑταίρου προσιόντος αὐτῷ διὰ χρόνου, δικαίως εἰσάγεται καὶ προλέγει. τὰ δὲ πράγματα ἐν σικελίᾳ.

Κυνίσκας ἔρως. ἢ Θυώνιχος αἰσχίνης,

ΧΑίρειν πολλὰ τὸν ἄνδρα θυώνυχον. θ. ἄλλα τοι αὐτῷ
αἰσχίνη. αἰ. ὡς χρόνιος. θ. χρόνιος, τί δέ τοι τὸ
μέλημα; (πτὸς
αἰ. πράσσομες οὐχ ὡς λῷστα θυώνιχε. θ. ταῦτ' ἄρα λε-
*αὐ χὼ μύσταξ πολὺς οὗτος ἄρ. *αὐαλέοι δὲ κικῖνοι.
στα τοιοῦτος πρώαν τις ἀφίκετο πυθαγορικτάς
λεοὶ ὠχρὸς κἀνυπόδατος ἀθηναῖος δ' ἔφατ' ἦμεν.
ἤρατο μὰν καὶ τῆνος ἐμὶν δοκεῖ ὀπτῶ ἀλεύρω.
αἰ. παίσδεις ὦ 'γαθ' ἔχων. ἐμὲ δ' ἁ χαρίεσσα κυνίσκα
ὑβρίσδει. λασῶ δὲ μανεὶς πόκα, θρὶξ ἀνὰ μέσσον.
θυ. τοιοῦτος μὲν ἀεὶ τὺ φίλ' αἰσχίνα ἄσυχος ὀξὺς,
πάντ' ἐθέλων κατὰ καιρὸν, ὅμως δ' εἶπον τί τὸ καινόν.
αἰ. ὡ'ργεῖος κἠγὼν, καὶ ὁ θεσσαλὸς ἱπποδιώκτας
ἆπις καὶ κλεύνικος ἐπίνομεν ὁ στρατιώτας
ἐν χώρῳ παρ' ἐμὶν, δύο μὲν κατέκοψα νεοσσώς.
θυλάζοντά τε χοῖρον. ἀνῷξα δὲ βύβλινον αὐτοῖς
εὐώδη τετόρων ἐτέων. σχεδὸν ὡς ἀπὸ λανῶ.
βολβός τις κοχλίας ἐξῃρέθη. ἧς πότος ἁδύς.
ἤδη δὲ προϊόντος, ἔδοξ' ἐπιχεῖσθ' ἄκρατον.
ᾧ τινος ἤθελ' ἕκαστος, ἔδει μόνον ᾧ τινος εἰπεῖν.
ἁμμὲς μὲν φωνεῦντες ἐπίνομες ὡς ἐδέδοκτο,
ἃ δ' οὐδὲν παρεόντος ἐμεῦ, τίν' ἔχειν με δοκεῖς νοῦν.
οὐ φθεγξῇ, λύκον εἶδες, ἔπαιξέ τις, ὡς σοφὸς εἶπεν.
κῆφα εὐμαρέως κεν ἀπ' αὐτᾶς καὶ λύχνον ἅψαις

ἔντι λύκος, λύκος ἔντι λάβα τῶ γείτονος υἱὸς,
εὐμάκης, χ' ἁπαλὸς, πολλοῖς δοκέων καλὸς ἦμεν.
τούτῳ τὸν κλύμενον κατετάκετο τῆνον ἔρωτα.
χ' ἁμῖν τοῦτο δι' ὠτὸς ἔγνυτό αὐθ' ἥσυχα οὕτως.
οὐ μὰν ἐξήταξα μάταν εἰς ἄνδρα γενειῶν.
ἤδη δ' ἐὼν πόσιός τοι τέτταρες ἐν βάθει ἦμεν.
χ' ὡ λαρισσαῖος τὸν ἐμὸν λύκον ᾆδεν ἀπ' ἀρχῆς.
θεσσαλικόν τι μέλισμα κακαὶ φρένες. ἁ δὲ κυνίσκα
ἔκλαεν ἐξαπίνας θαλερώτερον, ἢ παρὰ ματρὶ
παρθένος ἑξαέτις κόλπω ἐπιθυμήσασα.
τᾶμος ἐγὼν, τὸν ἴσαις τὺ θυώνιχε, πὺξ ἐπὶ κόρρας
ἤλασα. κἄλλαν αὖθις. ἀνείρυσα δ' αὐτὼς πέπλως
ἔξω ἀπ' ᾤχετο θᾶσσον. ἐμὸν κακὸν οὔ τι ἀρέσκω.
ἄλλος τοι γλυκίων ὑποκόλπιος, ἄλλον ἰοῖσα,
θάλπε φίλον. τήνω τὰ σὰ δάκρυα μᾶλα ῥέοντι.
μάστακα δ' οἷα τέκνοισιν ὑπωροφίοισι χελιδὼν
ἄψορρον ταχινὰ πέτεται βίον ἄλλον ἀγείρεν.
ὠκυτέρα μαλακᾶς ἀπὸ δίφρακος ἔδραμε τήνα.
ἰθὺ δι' ἀμφιθύρω καὶ δικλίδος, ᾇ πόδες ἆγον.
αἶνός θην λέγεταί τις, ἔβα καὶ ταῦρος ἀν' ὕλαν.
εἴκατι ταίδ', ὀκτὼ ταίδ', ἐννέα ταίδε, δέκ' ἄλλαι
σάμερον ἑνδεκάτος. ποτίθει δύο, καὶ δύο μῆνες.
ἐξ ὧ ἀπ' ἀλλάλων. οὐδὲ θρακιστὶ κέκαρμαι.
ἁ δὲ, λύκω νῦν πάντα λύκω καὶ νυκτὸς ἀνῶκται.
ἄμμες δ' οὔτε λόγω τινὸς ἄξιοι, οὔτ' ἀριθμητοί.
δύστανοι μεγαρῆες. ἀτιμοτάτῃ ἐνὶ μοίρᾳ.
κεἰ μὲν ἀποστέρξαιμι, τὰ πάντα κεν εἰς δέον ἕρποι.
νῦν δὲ πόθ' ὡς μῦς φαντὶ θυώνιχε γεύμεθα πίσσας.

χὤ, τί τὸ φάρμακόν ἐστιν ἀμηχανέοντος ἔρωτος
οὐκ οἶδα. πλὰν Σῖμος ὁ τᾶς ἐπιχάλκω ἐρασθεὶς,
ἐκπλεύσας ὑγιὴς ἐπανῆλθ' ἐμὸς ἁλικιώτας.
πλευσοῦμαι κἠγὼ διαπόντιος, οὔτε κάκιστος,
οὔτε πρᾶτος ἴσως, ὁμαλὸς δέ τις ὁ στρατιώτας.

θυ. ὤφελε μὰν χωρεῖν κατὰ νοῦν τὸν ὧν ἐπιθύμεις
Αἰσχίνα, εἰ δ' οὕτως ἄρα τοι δοκεῖ ὥστ' ἀποδημεῖν.
μισθοδότας Πτολεμαῖος. αἰ. ἐλευθέρῳ οἷος. θ. ἄριστος.

αἰ. τἄλλα δ' ἀνὴρ ποῖός τις. θυ. ἐλευθέρῳ ὅς τις ἄριστος.

θυ. εὐγνώμων φιλόμουσος ἐρωτικὸς, εἰς ἄκρον ἁδύς.
εἰδὼς τὸν φιλέοντα, τὸν οὐ φιλέοντ' ἔτι μᾶλλον,
πολλοῖς πολλὰ διδούς. αἰτεύμενος οὐκ ἀνανεύων,
οἷα χρὴ βασιλῆ', αἰτεῖν δὲ δεῖ οὐκ ἐπὶ παντί.
Αἰσχίνα. ὥστ' εἴ τοι κατὰ δεξιὸν ὦμον ἀρέσκει
λῶπον ἄκρον περονᾶσθαι, ἐπ' ἀμφοτέροις δὲ βεβακὼς
τολμασεῖς ἐπιόντα μένειν θρασὺν ἀσπιδιώταν.
ὦ τάχος εἰς Αἴγυπτον, ἀπὸ κροτάφων πελόμεσθα
πάντες γηραλέοι, καὶ ἐπισχερὼ ἐς γένυν ἕρπει
λευκαίνων ὁ χρόνος, ποιεῖν τι δεῖ ἇς γόνυ χλωρόν.

Ὑπόθεσις τοῦ ιεʹ εἰδυλλίου.

Ἐπιγράφεται μὲν τὸ εἰδύλλιον, Συρακούσιαι. ἢ Ἀδωνιάζουσαι. ὑποτίθεται δέ τινας Συρακουσίας τὸ γένος, παρεπιδημούσας ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, καὶ κατὰ σύνταξιν ἐπὶ θέαν ἐξιούσας τῆς πομπῆς τοῦ κομισθέντος Ἀδώνιδος, ὑπὸ Ἀρσινόης τῆς Φιλαδέλφου γυναικός. ἔρχεται δὲ Γοργὼ πρὸς Πραξινόαν. καὶ παραλαβοῦσα αὐτὴν, ἐξέρχεται ἐπὶ τὴν θέαν. πέπλασται δὲ

ποίημά τι ἴσθμια θέμενος, καὶ κεχωρισμένον τοῦ ποιητικοῦ τρόπου. ἔθος δὲ εἶχον οἱ ἐν ἀλεξανδρείᾳ, τοῖς ἀδωνίοις διακοσμήσαντας τὰ εἴδωλα τοῦ ἀδώνιδος μετὰ τῶν νομιζομένων ἐπὶ τὴν θάλασσαν κομίζειν. αἱ δὲ συρακούσιαι ἐξελθοῦσαι τῶν οἴκων, θαυμάζουσι τὸν ὄχλον, καὶ ὅσα ἐν τῷ ὄχλῳ. διαγράφει δὲ ὁ θεόκριτος ἐπιδημούσας ἐν ἀλεξανδρείᾳ, χαριζόμενος τῇ βασιλίδι. τίν τε σκυλμὸν, καὶ βιασμὸν τῶν ἀνδρῶν. καὶ ἄδουσάν τινα, καὶ τὴν πολυτέλειαν τῆς ἀρσινόης, δι' ᾠδῆς ἀπαγγέλλουσαν.

ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ ιε΄.

Συρακούσιαι, ἢ Ἀδωνιάζουσαι.

ΓΟΡΓΩ.

Ἐνδοῖ πραξινόα. εὐ. γοργὼ φίλα ὡς χρόνῳ, ἔνδοι
π. θαῦμ' ὅτι καὶ νῦν ἦνθες, ὅρη δίφρον εὐνόα αὐτῇ.
ἔμβαλε καὶ ποτίκρανον. εὐ. ἔχει κάλλιστα. π. καθίζευ.
γορ. ὢ τᾶς ἀδεμάτου ψυχᾶς. μόλις ὔμμιν ἐσώθην
πραξινόα. πολλῶ μὲν ὄχλου. πολλῶν δὲ τεθρίππων
παντᾷ κρηπῖδες. παντᾷ χλαμυδηφόροι ἄνδρες.
ἁ δ' ὁδὸς ἄφυτος. τὺ δ' ἑκαστοτέρω ἔμ' ἀποικεῖς.
π. ταῦθ' ὁ πάραρος τῆνος ἐπ' ἔσχατα γῆς ἔλαβ' ἐνθὼν,
ἰλεὸν οὐκ οἴκησιν. ὅπως μὴ γείτονες ὦμες
ἀλλάλαις. ποτ' ἔριν φθονερὸν κακὸν αἰὲν ἐμοῖο.
π. μὴ λέγε τὸν τεὸν ἄνδρα φίλα τοιαῦτα διώνα,

τῶ μικκῶ

τῶ μικκῶ παρεόντος. ὅρη γύναι ὡς ποθορῆ τυ.

π. θάρσει ζωπυρίον γλυκερὸν τέκος οὐ λέγω ἀπφῶ.

γορ. αἰσθάνεται τὸ βρέφος ναὶ τὰν πότνιαν, καλὸς ἀπφῦς

π. ἀπφῦς μὰν τῆνος πρώαν λέγομεν πρώαν θὴν,
πάντα νίτρον καὶ φῦκος ἀπὸ σκανᾶς ἀγοράσδων
ἦνθε φέρων ἅλας ἄμμιν, ἀνὴρ τρισκαιδεκάπηχυς.

γορ. χὡμὸς ταυτᾷ γ' ἔχει φθόρος ἀργυρείου διοκλείδας.
ζ'. δράχμως κυνάδας γραιᾶν ἀποτίλματα πηρᾶν
ε'. πόκως ἔλαβ' ἐχθὲς, ἅπαν ῥύπος. ἔργον ἐπ' ἔργῳ
ἀλλ' ἴθι τὠμπέχονον καὶ τὰν περοναςρίδα λάζευ
βᾶμες τῶ βασιλῆος ἐς ἀφνειῶ πτολεμαίω,
θασόμεναι τὸν ἄδωνιν. ἀκούω χρῆμα καλόν τι
κοσμῆν τὰν βασίλισσαν. π. ἐν ὀλβίῳ ὄλβια πάντα.
ὧν εἶδες, χ' ὧν εἶπας ἰδοῖσα τυ τῷ μὴ ἰδόντι.

γορ. ἕρπην ὥρα κ' εἴη ἀεργοῖς αἰὲν ἑορτά.

π. εὐνόα, αἶρε τὸ νᾶμα, καὶ ἐς μέσον αἰνόθρυπτε
θὲς πάλιν αἱ γαλέαι μαλακῶς χρήζοντι καθεύδην
κινεῦ δὴ φέρε θᾶσσον ὕδωρ, ὕδατος πρότερον δεῖ.
ἁδ' ὡς νᾶμα φέρει. δὸς ὅμως. μὴ πολὺ ἄπληστε.
ἔγχει ὕδωρ δύστανε, τί μευ τὸ χιτώνιον ἄρδεις.
παῦσαι. ὁποῖα θεοῖς ἐδόκει, τοιαῦτα νένιμμαι.
ἁ κλαῒξ τᾶς μεγάλας πᾷ λάρνακος; ὧδε φέρ' αὐτὰν

γορ. πραξινόα. μάλα τοι τὸ καταπτυχὲς ἐμπερόναμα
τοῦτο πρέπει. λέγε μοι πόσω κατέβα τοι ἀφ' ἱστῶ.

π. μὴ μνάσῃς γοργοῖ, πλέον ἀργυρείω καθαρῶ μνᾶν
ἢ δύο. τοῖς δ' ἔργοις καὶ τὰν ψυχὰν ποτέθηκα.

γορ. ἀλλὰ κατὰ γνώμαν ἀπέβα τοι. π. ναί. καλὸν εἶπας
τὠμπέχονον φέρε μοι, καὶ τὰν θολίαν κατὰ κόσμον

ἀμφίεσον. τὸκ ἀξῶ τυ τέκνον. μορμὼ δάκνει ἵππος,
δάκρυε ὅσσα θέλεις. χωλὸν δ᾽ οὐ δεῖ τυ γενέσθαι.
ἕρπωμες, φρυγία τὸν μικρὸν παῖσδε λαβοῖσα.
τὰν κύν᾽ ἔσω κάλεσον, τὰν αὐλείαν ἀπόκλαξον.
ὦ θεοί, ὅσσος ὄχλος. πῶς καὶ πόκα τοῦτο περᾶσαι
χρὴ τὸ κακόν. μύρμακες ἀνάριθμοι καὶ ἄμετροι.
πολλά τοι ὦ πτολεμαῖε πεποίηται καλὰ ἔργα.
ἐξ ὦ ἐν ἀθανάτοις ὁ τεκών. οὐδεὶς κακοεργὸς
δαλεῖται τὸν ἰόντα παρέρπων αἰγυπτιστί.
οἷα πρὶν ἐξ ἀπάτας κεκροτημένοι ἄνδρες ἔπαισδον
ἀλλάλοις ὁμαλοὶ κακὰ παίγνια. πάντες ἐρειοί.
ἁδίστα γοργοῖ, τί γενοίμεθα. τοὶ πτολεμιστοὶ
ἵπποι τῶ βασιλῆος, ἄνερ φίλε, μή με πατήσῃς.
ὀρθὸς ἀνέστα ὁ πυρρός, ἴδ᾽ ὡς ἄγριος κυνοθαρσής,
εὐνόα οὐ φευξῇ; διαχρησεῖται τὸν ἄγοντα.
ὠνάθην μεγάλως, ὅτι μοι τὸ βρέφος μένει ἔνδον.

γορ. θάρσει πραξινόα καὶ δὴ γεγενήμεθ᾽ ὄπισθεν.
τοὶ δ᾽ ἔβαν ἐς χώραν. π. καὐτὰ συναγείρομαι ἤδη.
ἵππον καὶ τὸν ψυχρὸν ὄφιν, τὰ μάλιστα δεδοίκω
ἐκ παιδὸς. σπεύδωμες, ὅσος ὄχλος ἄμμιν ἀπιρρεῖ.

γορ. ἐξ αὐλᾶς ὦ μᾶτερ. γραύς. ἐγὼν ὦ τέκνα. π. παρενθεῖν
εὐμαρές. γ. ἐς τροίην πειρώμενοι ἦλθον ἀχαιοί.
καλλίστα παίδων, πείρᾳ θην πάντα τελεῖται.

γορ. χρησμὸς ἁ πρεσβῦτις ἀπῴχετο θεσπίξασα.
πάντα γυναῖκες ἴσαντι, καὶ ὡς ζεὺς ἠγάγεθ᾽ ἥρην.
θᾶσαι πραξινόα περὶ τὰς θύρας ὅσσος ὅμιλος

π. θεσπέσιος. γοργοῖ δὸς τάν χέρα μοι, λαβὲ καὶ τὺ
εὐνόα εὐτυχίδος, πότεχ᾽ αὐτᾷ μὴ τὺ πλανηθῇς.

πᾶσαι ἅμ' ἠσείνθωμεν. ἄπριξ ἔχευ εὐνόα ἁμῶν.
ὤ μοι δειλαία. δίχα μευ τὸ θερίστριον ἤδη
ἔσχισται γοργοῖ. ποτὶ τῶ Διὸς εἴ τι γένοιο
εὐδαίμων ὤνθρωπε φυλάσσεο τὠμπέχονόν μευ.
ξ. οὐκ ἐπ' ἐμὶν μέν. ὅμως δὲ φυλάξομαι. π. ἀθρόος ὄχλος
ὠθεῦνθ' ὥσπερ ὕες. ξ. θάρσει γύναι. ἐν καλῷ εἰμές.
π, κἠς ὥρας, κἤπειτα φίλ' ἀνδρῶν ἐν καλῷ εἴης,
ἄμμε περιστέλλων, χρηστῶ κᾠκτίρμονος ἀνδρός.
θλίβεται εὐνόα ἄμμιν. ἄγ' ὦ δειλὰ τὺ βιάζευ.
κάλλιστ' ἐνδοῖ πᾶσαι, ὁ τὰν νυὸν εἶπ' ἀποκλάξας.
γορ. πραξινόα, πόταγ' ὧδε. τὰ ποικίλα πρᾶτον ἄθρησον
λεπτὰ καὶ ὡς χαρίεντα. θεῶν περονάματα φασεῖς.
π. πότνι' ἀθηναία, ποῖαί σφ' ἐπόνασαν ἔριθοι.
ποῖοι ζωογράφοι τἀκριβέα γράμματ' ἔγραψαν.
ὡς ἔτυμ' ἑστήκαντι, καὶ ὡς ἔτυμ' ἐνδινεῦντι.
ἔμψυχ' οὐκ ἐνυφαντά. σοφόν τι χρῆμ' ὤνθρωπος.
αὐτὸς δ' ὡς θνητὸς ἐπ' ἀργυρέω κατάκειται
κλισμῶ, πρᾶτον ἴουλον ἀπὸ κροτάφων καταβάλλων
ὁ τριφίλατος ἄδωνις, ὁ κἠν ἀχέροντι φιλεῖται.
ξ. παύσασθ' ὦ δύστανοι, ἀνάνυτα κωτίλλοισαι.
τρυγόνες ἐκκναισεῦντι πλατειάσδοισαι ἅπαντα.
γορ. μᾶ, πόθεν ὤνθρωπος. τί δὲ τὶν εἰ κωτίλαι εἰμές.
πασάμενος ἐπίτασσε. συρακοσίαις ἐπιτάσσεις.
ὡς εἰδῇς καὶ τοῦτο. κορίνθιαι εἰμὲς ἄνωθεν,
ὡς καὶ ὁ βελλεροφῶν. πελοποννασιστὶ λαλεῦμες,
δωρίσδεν δ' ἔξεστι δοκῶ τοῖς δωριέεσσι.
π. μὴ φύη μελιτῶδες, ὃς ἁμῶν καρτερὸς εἴη.
πλὰν ἑνὸς οὐκ ἀλέγω μή μοι κενεὰν ἀπομάξῃς.

γορ. σίγη πραξινόα. μέλλει τὸν ἄδωνιν ἀείδειν,
ἁ τῆς ἀργείας θυγάτηρ πολυΐδρεις ἀοιδὸς.
ἅτις καὶ σπέρχιν τὸν ἰάλεμον ἠρίστευσε.
φθεγξεῖταί τι σάφ' οἶδα καλόν. διαθρύπτεται ἤδη.
δέσποιν' ἃ γολγόν τε καὶ ἰδάλιον ἐφίλασας,
αἰπινάν τ' ἔρυκα, χρυσῷ παίζοισ' ἀφροδίτα.
οἷόν τοι τὸν ἄδωνιν ἀπ' ἀενάου ἀχέροντος,
μηνὶ δυωδεκάτῳ μαλακαὶ πόδες ἄγαγον ὧραι.
βάρδισται μακάρων ὧραι φίλαι, ἀλλὰ ποθειναὶ
ἔρχονται πάντεσσι βροτοῖσιν ἀεί τι φοροῖσαι.
κύπρι διωναία, τὺ μὲν ἀθανάταν ἀπὸ θνατῆς,
ἀνθρώπων, ὡς μῦθος, ἐποίησας βερονίκαν,
ἀμβροσίαν ἐς στῆθος ἀποστάξασα γυναικὸς.
τὶν δὲ χαριζομένα πολυώνυμε καὶ πολύναε
ἁ βερονικεία θυγάτηρ, ἑλένᾳ ἰκυῖα
ἀρσινόα, πάντεσσι καλοῖς ἀτιτάλλει ἄδωνιν.
πὰρ μέν οἱ ὧρα κεῖται, ὅσα δρυὸς ἄκρα φέροντι.
πὰρ δ' ἁπαλοὶ κᾶποι πεφυλαγμένοι ἐν ταλαρίσκοις
ἀργυρέοις. συρίω δὲ μύρω χρύσει' ἀλάβαστρα.
εἴδατά θ' ὅσα γυναῖκες ἐπὶ πλαθάνῃ ποιοῦνται,
ἄνθεα μίσγοισαι λευκῷ παντοῖ' ἅμ' ἀλεύρῳ.
ὅσα τ' ἀπὸ γλυκερῶ μέλιτος, τά τ' ἐν ὑγρῷ ἐλαίῳ.
πάντ' αὐτῷ πετεινά. καὶ ἑρπετὰ τάδε πάρεστι.
χλωραὶ δὲ σκιάδες μαλακῷ βρίθουσαι ἀνήθῳ
δέδμανθ'. οἱ δέ τε κῶροι ὑπερποτῶνται ἔρωτες,
οἷοι ἀηδονιδῆες ἐφεζόμενοι ἐπὶ δένδρων.
πωτῶνται, πτερύγων πειρώμενοι, ὄζον ἀπ' ὄζον.
ὦ ἔβενος. ὦ χρυσός. ὦ ἐκ λευκῶ ἐλέφαντος.

αἰετὸν οἰνοχόον κρονίδᾳ διὶ παῖδα φέροντες.
πορφύρεοι τάπητες ἄνω μαλακώτεροι ὕπνω,
ἁ μίλατος ἐρεῖ χ᾽ ὡ τὰν σαμίαν καταβόσκων.
ἔστρωται κλίνα, τῷ ἀδώνιδι τῷ καλῷ ἄλλα.
τὰν μὲν κύπρις ἔχει, τὰν δ᾽ ὁ ῥοδόπαχυς ἄδωνις
ὀκτωκαιδεκέτης ἢ ἐννεακαίδεχ᾽ ὁ γαμβρός.
οὐ κεντεῖ τὸ φίλαμ᾽ ἔτι οἱ περιχείλεα πυρρά.
νῦν μὲν κύπρις ἔχοισα τὸν αὐτᾶς χαιρέτω ἄνδρα.
ἀῶθεν δ᾽ ἄμμές νιν ἅμα δρόσῳ ἀθρόαι ἔξω
οἰσεῦμες ποτὶ κύματ᾽ ἐπ᾽ ἀΐονι πτύοντα
λύσασαι δὲ κόμαν, καὶ ἐπὶ σφυρὰ κόλπον ἀνεῖσαι,
στήθεσι φαινομένοις λιγυρᾶς ἀρξώμεθ᾽ ἀοιδᾶς.
ἕρπεις ὦ φίλ᾽ ἄδωνι, καὶ ἐνθάδε κεἰς ἀχέροντα,
ἡμιθέων ὡς φαντὶ μονώτατος. οὔτ᾽ ἀγαμέμνων
τοῦτ᾽ ἔπαθ᾽ οὔτ᾽ αἴας ὁ μέγας βαρυμάνιος ἥρως
οὔθ᾽ ἕκτωρ ἑκάβας ὁ γεραίτερος εἴκατι παίδων.
οὐ πατροκλῆς, ἢ πύρρος ἀπὸ τροίας ἐπανελθών,
οὔθ᾽ οἱ ἔτι πρότεροι λαπίθαι καὶ δευκαλίωνες.
οὐ πελοπηϊάδαι τε καὶ ἄργεος, ἄκρα πελασγοί.
ἵλα νῦν φίλ᾽ ἄδωνι, καὶ ἐς νέωτ᾽ εὐθυμήσαις
καὶ νῦν ἦνθες ἄδωνι, καὶ ὅκκ᾽ ἀφίκῃ φίλος ἥξεις.
γορ. πραξινόα, τὸ χρῆμα σοφώτερον, ἁ θήλεια
ὀλβία. ὅσσα ἴσατι πανολβία ὡς γλυκύφωνος.
ὥρα ὅμως κεἰς οἶκον, ἀνάριστος διοκλείδας.
χ᾽ ὡνὴρ ὄξος ἅπαν. πεινᾶντι γε μηδὲ ποτ᾽ ἔνθῃς
χαῖρε ἄδων᾽ ἀγαπητὲ, καὶ ἐς χαίροντας ἀφικνεῦ.

Υπόθεσις τοῦ ις΄ εἰδυλλίου.

Τοῦτο τὸ εἰδύλλιον γέγραπται εἰς ἱέρωνα τὸν ἱεροκλέους τὸν ἔσχατον σικελίας τύραννον. κατέσχε δὲ τὴν ἀρχὴν στρατηγὸς ὑποδειχθεὶς ὑπὸ τῶν πολιτῶν, καὶ φθείρας τὰς δυνάμεις ὥστε τύραννον αὐτὸν ἀγορευθῆναι. μετὰ δὲ τοῦτον ἦρξεν, ἱέρων ὁ γέλωος, μηδὲν οὖν εἰληφὼς παρὰ τοῦ ἱέρωνος ὁ θεόκριτος διὰ τοῦτο τὸ εἰδύλλιον τοῦτο πεποίηκε, καὶ χάριτας αὐτὸ ἐπέγραψεν. ἐν ᾧ καὶ τὰ τοῦ σιμωνίδου ἐμφαίνει κιβώτια. λέγουσι γὰρ αὐτὸν ἔχειν δύο κιβώτια τὸ μὲν, χαρίτων, τὸ δὲ διδόντων. ὅτε οὖν τις πρὸς αὐτὸν παρεγένετο χάριν αἰτούμενος, ἐκέλευε φέρειν τὰ κιβώτια. εὑρίσκετο οὖν τὸ μὲν τῶν χαρίτων κενὸν, τὸ δὲ τῶν διδόντων πλῆρες. καὶ οὕτως ὁ τὴν δωρεὰν αἰτούμενος, ἀνεκόπτετο.

ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ ις΄.

Χάριτες, ἢ Ἱέρων.

Αἰεὶ τοῦτο διὸς κούραις μέλει αἰὲν ἀοιδοῖς,
ὑμνεῖν ἀθανάτους, ὑμνεῖν ἀγαθῶν κλέα ἀνδρῶν
μοῦσαι μὲν θεαὶ ἐντὶ, θεοὺς θεαὶ ἀείδοντι.
*ἀεί ἄμμες δὲ βροτοὶ, οἵδε βροτοὶ βροτοὶ*ἀείδωμεν.
δοντι τίς γὰρ τῶν, ὁπόσοι γλαυκὰν ναίουσιν ὑπ' ἠῶ,
ἡμετέρας χάριτας πετάσας ὑποδέξεται οἴκῳ
ἀσπασίως. οὐδ' αὖθις ἀδωρήτους ἀποπέμψει.
αἱ δὲ σκυζόμεναι γυμνοῖς ποσὶν οἴκαδ' ἴασι,
*ἦνθον πολλὰ μετωθάσδοισαι, ὅτ' ἁλιθίαν*ὁδὸν

ὀκνηραὶ δὲ πάλιν κενεᾶς ἐπὶ πυθμένι χηλοῦ,
ψυχροῖς ἐν γονάτεσσι κάρη μίμνοντι βαλοῖσαι
ἔνθ' αἰεὶ σφιν ἕδρη. ἐπὰν ἄπρακτοι ἵκωντι
τίς τῶν νῦν τοιόσδε; τίς εὖ εἰπόντα φιλασεῖ;
οὐκ οἶδ'· οὐ γὰρ ἔτ' ἄνδρες ἐπ' ἔργοις ὡς πάρος ἐσθλοῖς
αἰνεῖσθαι σπεύδοντι. νενίκηνται δ' ὑπὸ κερδέων.
*οἴσεται πᾶς δ' ὑπὸ κόλπω χεῖρας ἔχων. πόθεν *αὔξεται ἀθρεῖ
ἄργυρον, οὐδέ κεν ἰὸν ἀποτρίψας τινὶ δοίη,
ἀλλ' εὐθὺς μυθεῖται· ἀπωτέρω ἢ γόνυ κνήμας
αὐτῷ μοί τι γένοιτο. θεοὶ τιμῶσιν ἀοιδούς.
τίς δέ κεν ἄλλου ἀκούσαι; ἅλις πάντεσσιν Ὅμηρος.
οὗτος ἀοιδῶν λῷστος, ὃς ἐξ ἐμοῦ οἴσεται οὐδέν.
δαιμόνιοι. τί δὲ κέρδος ὁ μυρίος ἔνδοθι χρυσὸς
*ὧδε κείμενος, οὐχ *ἅδε πλούτου φρονέουσιν ὄνασις.
ἀλλὰ τὸ μὲν ψυχᾷ, τὸ δὲ, καί τοι δοῦναι ἀοιδῶν·
πολλοὺς δ' εὖ ἔρξαι πηῶν, πολλοὺς δὲ καὶ ἄλλων
ἀνθρώπων. αἰεὶ δὲ θεοῖς ἐπιβώμια ῥέζειν.
μηδὲ ξεινοδόκον κακὸν ἔμμεναι, ἀλλὰ τραπέζῃ
μειλίξαντ' ἀποπέμψαι, ἐπὰν ἐθέλωντι νέεσθαι.
μουσάων δὲ μάλιστα τίειν ἱεροὺς ὑποφήτας.
ὄφρα καὶ εἰν ἀίδαο κεκρυμμένος ἐσθλὸς ἀκούσῃς.
μηδ' ἀκλεὴς μύρεαι ἐπὶ ψυχροῦ ἀχέροντος,
ὡς εἴτι μακέλῃ τετυλωμένος ἔνδοθι χεῖρας.
δειλὸν ἐκ πατέρων πενίην ἀκτήμονα κλαίων.
πολλοὶ ἐν ἀντιόχοιο δόμοις καὶ ἄνακτος ἀλεύα,
ἁρμαλιὰν ἔμμηνον ἐμετρήσαντο πενέσται.
πολλοὶ δὲ σκοπάδαισιν ἐλαυνόμενοι ποτὶ σακόν.
μόσχοι σὺν κεραοῖσιν ἐμυκήσαντο βόεσσι.

μνεία δ' ἀμ πεδίον κραννώνιον ἐνδιάασκον
ποιμένες ἔκκριτα μῆλα φιλοξείνοισι κρεώνδαις
ἀλλ' οὔ σφιν τῶν ἦδος, ἐπεὶ γλυκὺν ἐξεκένωσαν
θυμὸν, εὐρεῖαν σχεδίαν στυγνοῦ ἀχέροντος.
ἄμναστοι δὲ τὰ πολλὰ καὶ ὄλβια τῆνα λιπόντες.
δειλοῖς ἐν νεκύεσσι μακροὺς αἰῶνας ἔκειντο.
εἰ μὴ δεινὸς ἀοιδὸς ὁ κήϊος αἰόλα φωνέων,
βάρβιτον ἐς πολύχορδον ἐν ἀνδράσι θῆκ' ὀνομαστοὺς
ὁπλοτέροις, τιμὰς δὲ καὶ ὠκέες ἔλλαχον ἵπποι,
οἵ σφισιν ἐξ ἱερῶν στεφανηφόροι ἦλθον ἀγώνων.
τίς γὰρ ἀριστῆας λυκίων ποτὲ, τίς κομόωντας
πριαμίδας, ἢ θῆλυν ἀπὸ χροιᾶς κύκνον ἔγνω,
εἰ μὴ φυλόπιδας προτέρων ὕμνησαν ἀοιδοί.
οὐδ' ὀδυσεὺς ἑκατόν τε καὶ εἴκοσι μῆνας ἀλαθεὶς
πάντας ἐπ' ἀνθρώπους, ἀΐδαν τ' ἐς ἔσχατον ἐλθὼν
ζωὸς, καὶ σπήλυγγα φυγὼν ὀλοοῖο κύκλωπος,
δηναιὸν κλέος ἔσχεν. ἐσιγάθη δ' ἂν ὑφορβὸς
εὔμαιος. καὶ βουσὶ φιλοίτιος ἀμφ' ἀγελαίαις
ἔργον ἔχων, αὐτός τε περίσπλαγχνος λαέρτης,
εἰ μὴ σφᾶς ὤνασαν ἰάονος ἀνδρὸς ἀοιδαί.
ἐκ μοισᾶν ἀγαθὸν κλέος ἔρχεται ἀνθρώποισι.
χρήματα δὲ ζώοντες ἀμαλδύνουσι θανόντων.
ἀλλ' ἶσος γὰρ ὁ μόχθος ἐπ' ἀϊόνι κύματα μετρεῖν,
ὅσ' ἄνεμος χέρσονδε μετὰ γλαυκᾶς ἁλὸς ὠθεῖ,
ἢ ὕδατι νίζειν θολερὰν ἰοειδεῖ πλίνθον,
καὶ φιλοκερδῆ καὶ βεβλαμμένον ἄνδρα παρελθεῖν
χαιρέτω ὅς τις τοῖος, ἀνήριθμος δέ οἱ εἴη
ἄργυρος. αἰεὶ δὲ πλεόνων ἔχοι ἵμερος αὐτόν

ἀλλ' ἄρ' ἐγὼ τιμῶ τε καὶ ἀνθρώπων φιλότητα,
πολλῶν ἡμιόνων τε καὶ ἵππων πρόσθεν ἑλοίμαν.
δίζημαι δὲ τίνι θνατῶν κεχαρισμένως ἔνθω
*μεγ σὺν μοίσαις, χαλεπαὶ γὰρ ὁδοὶ τελέθουσιν ἀοιδῶν,
άλω· μουσάων ἀπάνευθε διὸς *μέγα βουλεύοντος.
βασι οὔπω μῆνας ἄγων ἔκαμ' οὐρανὸς οὐδ' ἐνιαυτούς.
λῆος πολλοὶ κινήσουσιν ἔτι τροχὸν ἅρματος ἵπποι.
*ἀοι ἔσσεται οὗτος ἀνὴρ, ὃς ἐμοῦ κεχρήσετ' *ἀοιδοῦ
δῶ ῥέξας, ἢ ἀχιλεὺς ὅσον μέγας, ἢ βαρὺς αἴας
ἐν πεδίῳ σιμόεντος, ὅθι φρυγὸς ἠρίον ἴλου.
ἤδη νῦν φοίνικες ὑπ' ἠελίῳ δύοντι
οἰκεῦντες λιβύας ἄκρον σφυρὸν, ἐρρίγασιν.
ἤδη βαστάζουσι συρακόσιοι μέσα δοῦρα,
ἀχθόμενοι σακέεσι βραχίονας ἰτείνοισιν.
ἐν δ' αὐτοῖς ἱέρων, προτέροις ἴσος ἡρώεσι
ζώννυται, ἱππεῖαι δὲ κόρυν σκιάουσιν ἔθειραι.
αἲ γὰρ ζεῦ κύδιστε πάτερ, καὶ πότνι' ἀθάνα,
κούρηθ', ἣ σὺν ματρὶ πολυκλήρων ἐφυραίων
εἴληχας μέγα ἄστυ, παρ' ὕδασι λυσιμελείας,
ἐχθροὺς ἐκ νάσοιο κακαὶ πέμψειαν ἀνάγκαι.
σαρδόνιον κατὰ κῦμα, φίλων μόρον ἀγγελέοντας
τέκνοις ἠδ' ἀλόχοισιν, ἀριθματοὺς ἀπὸ πολλῶν.
ἄστεα τε προτέροισι πάλιν ναίοιτο πολίταις,
δυσμενέων ὅσα χεῖρες ἐλωβήσαντο κατ' ἄκρας,
ἀγροὺς δ' ἐργάζοιντο τεθαλότας, ἠδ' ἀνάριθμοι
μήλων χιλιάδες βοτάναις διαπιανθῆσαι,
ἂμ πεδίον βλήχοιντο, βόες δ' ἀγεληδὸν ἐς αὖλιν
ἐρχόμεναι σκιπναῖον ἐπισπεύδοιεν ὁδίταν.

νειοὶ δ᾽ ἐκπονέοιντο ποτὶ σπόρον, ἡνίκα τέττιξ
ποιμένας ἐνδίους πεφυλαγμένος, ἔνδοθι δένδρων
ἀχεῖ ἐν ἀκρεμόνεσσιν. ἀράχνια δ᾽ εἰς ὅπλ᾽ ἀράχναι
λεπτὰ διαστήσαιντο. βοᾶς δ᾽ ἔτι μήδ᾽ ὄνομ᾽ εἴη.
ὑψηλὸν δ᾽ ἱέρωνι κλέος φορέοιεν ἀοιδοί.
καὶ πόντου σκυθικοῖο πέραν, καὶ ὅπη πλατὺ τεῖχος
ἀσφάλτῳ δήσασα σεμίραμις ἐμβασίλευεν.
εἷς μὲν ἐγώ. πολλοὺς δὲ διὸς φιλέοντι καὶ ἄλλους
θυγατέρες. τοῖς πᾶσιν ἴκοι σικελὰν ἀρέθοισαν
ὑμνεῖν σὺν λαοῖσι, καὶ αἰχμητὰν ἱέρωνα.
θυγα ὦ ἐτεόκλειοι χάριτες θεαί, αἳ μινύειον
φὲς ὀρχόμενον φιλέοισαι ἀπεχθόμενόν ποτε θήβαις
ἄκλητος μὲν ἐγὼ μίμνοι μί κεν. ἐς δὲ καλεύντων,
θαρσήσας μοίσαισι σὺν ἁμετέρῃσιν ἰοίμαν.
καλλείψω δ᾽ οὐδ᾽ ὔμμε. τί γὰρ χαρίτων ἀγαπατὸν
ἀνθρώποις ἀπάνευθεν, ἀεὶ χαρίτεσσιν ἅμ᾽ εἴην.

Ὑπόθεσις τοῦ ιζ΄. εἰδυλλίου.

Τοῦτο τὸ εἰδύλλιον εἰς πτολεμαῖον τὸν φιλάδελφον γέγραπται. ἀρατεία δὲ κέχρηται εἰσβολῇ. ὁ δὲ φιλάδελφος πτολεμαῖος, πτολεμαίου τοῦ λάγου καὶ βερονίκης ἦν παῖς. διὸ καὶ ἁμαρτάνει ὁ μουνάτος, τοῖς χρόνοις τοῦ θεοκρίτου ἀναβιβάζων εἰς τὸν φιλοπάτορα. τοσοῦτον χρόνον, μαχόμενος διαστήματι.

ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ ιζʹ.

Ἐγκώμιον εἰς πτολεμαῖον.

Ἐκ διὸς ἀρχώμεσθα, καὶ ἐς δία λήγετε μοῖσαι
ἀθανάτων τὸν ἄριστον, ἐπὴν ἀείδωμεν ἀοιδαῖς·
ἀνδρῶν δ' αὖ πτολεμαῖος, ἐνὶ πρώτοισι λεγέσθω,
καὶ πύματος, καὶ μέσος, ὃ γὰρ προφερέστατος ἀνδρῶν.
ἥρωες, τοὶ, πρόσθεν ἀφ' ἡμιθέων ἐγένοντο·
ῥέξαντες καλὰ ἔργα, σοφῶν ἐκύρησαν ἀοιδῶν·
αὐτὰρ ἐγὼ πτολεμαῖον ἐπιστάμενος καλὰ εἰπεῖν,
*ὕμ ὑμνήσαιμ' *ὕμνοι δὲ καὶ ἀθανάτων γέρας αὐτῶν,
μου ἴδαν ἐς πολύδενδρον ἀνὴρ ὑλητόμος ἐλθὼν,
παπταίνει, παρεόντος ἅδην πόθεν ἄρξεται ἔργου;
τί πρῶτον καταλέξω; ἐπεὶ πάρα μυρία εἰπεῖν,
οἷσι θεοὶ τὸν ἄριστον ἐτίμησαν βασιλήων.
ἐκ πατέρων μὲν οἷος ἔην, τελέσαι μέγα ἔργον,
ὁ λαγίδας πτολεμαῖος, ὅκα φρεσὶν ἐγκατάθοιτο
βουλάν, ἃν οὐκ ἄλλος ἀνὴρ οἷός τε νοῆσαι.
τῆνον καὶ μακάρεσσι πατὴρ ὁμότιμον ἔθηκεν
ἀθανάτοις, καί οἱ χρύσεος δόμος ἐν διὸς οἴκῳ
δέδμηται, παρὰ δ' αὐτὸν ἀλέξανδρος φίλα εἰδὼς
*αἰο ἑδριάει, πέρσαισι βαρὺς θεὸς *αἰολομήτας.
λομί ἀντία δ' ἡρακλῆος ἕδρα σφιν ταυροφόνοιο
φας ἵδρυται στερεοῖο τετυγμένα ἐξ ἀδάμαντος.
ἔνθα σὺν ἄλλοισιν θαλίας ἔχει οὐρανίδῃσι,
χαίρων υἱωνῶν περιώσιον υἱωνοῖσιν,
ὅττι σφέων κρονίδας μελέων ἐξείλετο γῆρας.

ἀθάνατοι δὲ καλεῦνται, θεοὶ νέποδες γεγαῶτες.
ἀμφοῖν γὰρ πρόγονός σφιν ὁ καρτερὸς ἡρακλείδας.
ἀμφότεροι δ᾽ ἀριθμεῦνται ἐς ἔσχατον. ἡρακλῆα.
× ἴοι τῷ καὶ ἐπεὶ δαίτηθεν * ἴη κεκορημένος ἤδη
νέκταρος εὐόδμοιο φίλας ἐς δῶμ᾽ ἀλόχοιο,
τῷ μὲν, τόξον ἔδωκεν, ὑπωλένιόν τε φαρέτραν,
τῷ δὲ, σιδάρειον σκύταλον κεχαραγμένον ὄζοις.
οἱ δ᾽ ἐς ἀμβρόσιον θάλαμον λευκοσφύρου ἥβας
ὅπλα καὶ αὐτὸν ἄγουσιν. γενειήταν διὸς υἱόν.
οἷα δ᾽ ἐν πινυταῖσι περικλειτὰ βερενίκα
ἔπρεπε θηλυτέρης, ὄφελος μέγα γειναμένοισι.
τῆς μὲν κύπρον ἔχοισα διώνας πότνια κούρα
κόλπον ἐς εὐώδη ῥαδινὰς ἐπεμάξατο χεῖρας.
τῷ, ὅπω τινὰ φαντὶ ἁδεῖν τόσον ἀνδρὶ γυναικῶν,
ὅσσον περ πτολεμαῖος ἑὰν ἐφίλασεν ἄκοιτιν.
ἦ μὰν ἀντεφιλεῖτο πολὺ πλέον. ὧδέ κε παισὶ
θαρσήσας σφετέροισιν ἐπιτρέπει οἶκον ἅπαντα,
ὁππότε κεν φιλέων βαίνῃ λέχος ἐς φιλεούσης.
ἀστόργου δὲ γυναικὸς ἐπ᾽ ἀλλοτρίῳ νόος αἰεί.
ῥηΐδιαι δὲ γοναί. τέκνα δ᾽ οὔποτ᾽ ἐοικότα πατρί,
κάλλει ἀριστεύουσα θεάων πότνι᾽ ἀφροδίτα,
σοὶ τήνα μεμέλητο. σέθεν δ᾽ ἕνεκεν βερενίκα
εὐειδὴς ἀχέροντα πολύστονον οὐκ ἐπέρασεν,
ἀλλά μιν ἁρπάξασα πάροιθ᾽ ἐπὶ νᾶα κατελθεῖν
κυάνεον, καὶ στυγνὸν ἀεὶ πορθμῆα καμόντων
ἐς ναὸν κατέθηκας, ἑᾶς δ᾽ ἀπεδάσσαο τιμᾶς.
πᾶσιν δ᾽ ἤπιος ἥδε βροτοῖς. μαλακοὺς μὲν ἔρωτας
προσπνείει, κούφας δὲ διδοῖ ποθέοντι μερίμνας

ἀργεία κυάνοφρυ, σὺ λαοφόνον διομήδεα,
μισγομένα τυδῆϊ, τέκες καλυδώνιον ἄνδρα.
ἀλλὰ θέτις βαθύκολπος ἀκοντιστὰν ἀχιλῆα,
αἰακίδᾳ πηλῆϊ. σὲ δ' αἰχμητὰ πτολεμαῖε
αἰχμητᾷ πτολεμαίῳ ἀρίζηλος βερενίκα.
καί σε κόως ἀτίταλλε, βρέφος νεογιλὸν ἐόντα
δεξαμένα παρὰ ματρὸς ὅτε πρώταν ἴδες ἀῶ.
ἔνθα γὰρ εἰλείθυιαν ἐβώσατο λυσίζωνον
ἀντιγόνας θυγάτηρ βεβαρυμένα ὠδίνεσσι,
ἁ δέ οἱ εὐμενέουσα παρίστατο. κὰδ δ' ἄρα πάντων
νωδυνίαν κατέχευε μελῶν. ὁ δὲ, πατρὶ ἐοικὼς
παῖς ἀγαπητὸς ἔγεντο, κόως δ' ὀλόλυξεν ἰδοῖσα
φᾶ δὲ καταπτομένα βρέφεος χείρεσσι φίλῃσιν,
ὄλβιε κῶρε γένοιο, τίοις δέ με τόσον, ὅσον περ
δῆλον ἐτίμασεν κυανάμπυκα φοῖβος ἀπόλλων.
ἐν δὲ μιᾷ τιμῇ τρίοπον καταθεῖο κολώναν,
ἶσον δωριέεσσι νέμων γέρας ἐγγὺς ἐοῦσιν.
ἶσον καὶ ῥήναιαν ἄναξ ἐφίλασεν ἀπόλλων.
ὣς ἄρα νᾶσος ἔειπεν, ὁ δ' ὑψόθεν ἔκλαξεν φωνᾷ
ἐς τρὶς ὑπαὶ νεφέων διὸς αἴσιος αἰετὸς ὄρνις.
ζηνός που τόδε σῆμα, διὶ κρονίωνι μέλοντι
αἰδοῖοι βασιλῆος. ὁ δ' ἔξοχος, ὅν κε φιλάσῃ
γεινόμενον τὰ πρῶτα. πολὺς δέ οἱ ὄλβος ὀπηδεῖ.
πολλᾶς δὲ κρατέει γαίης, πολλᾶς δὲ θαλάσσης.
μυρίαι ἄπειροί τε, καὶ ἔθνεα μυρία φωτῶν.
λήϊον ἀλδήσκουσιν ὀφελλόμενον διὸς ὄμβρῳ.
ἀλλ' οὔτις τόσα φύει, ὅσα χθαμαλὸς αἴγυπτος,

νεῖλος ἀναβλύζων διερὰν, ὅτε βώλακα θρύπτει.
οὐδέτις ἄστεα τόσα βροτῶν ἔχει ἔργα δαέντων.
τρεῖς μὲν οἱ πολίων ἑκατοντάδες ἐνδέδμηνται,
τρεῖς δ' ἄρα χιλιάδες τρισσαῖς ἐπὶ μυριάδεσσι.
δοιαὶ δὲ τριάδες. μετὰ δέ σφισιν ἐννεάδες τρεῖς.
τῶν πάντων πτολεμαῖος ἀγάνωρ ἐμβασιλεύει.
καὶ μὴν φοινίκας ἀποτέμνεται, ἀρραβίας τε,
καὶ συρίης, λιβύης τε κελαινῶν τ' αἰθιοπήων.
παμφυλίοισί τε πᾶσι, καὶ αἰχμηταῖς κιλίκεσσι,
σημαίνει, λυκίοις τε, φιλοπτολέμοις τε κάρεσσι
καὶ νάσοις κυκλάδεσσιν, ἐπεί οἱ νᾶες ἄρισται
πόντον ἐπιπλώοντι. θάλασσα δὲ πᾶσα, καὶ αἶα,
καὶ ποταμοὶ κελάδοντες ἀνάσσονται πτολεμαίῳ.
πολλοὶ δ' ἱππῆες, πολλοὶ δέ οἱ ἀσπιδιῶται
χαλκῷ μαρμαίροντι σεσαγμένοι ἀσφαραγεῦντι.
ὄλβῳ μὲν πάντας καταβεβρίθει βασιλῆας.
τόσον ἐπ' ἆμαρ ἕκαστον ἐς ἀφνεὸν ἔρχεται οἶκον
πάντοθε. λαοὶ δ' ἔργα περιστέλλοισιν ἕκηλοι,
οὐ γάρ τις δηΐων πολυκήτεα νεῖλον ἐπεμβὰς
πεζὸς ἐν ἀλλοτρίαισι βοὴν ἐστάσατο κώμαις,
οὐδέ τις αἰγιαλόνδε θοᾶς ἐξάλατο ναός.
θωρηχθεὶς ἐπὶ βουσὶν ἀνάρσιος αἰγυπτίῃσιν.
τοῖος ἀνὴρ πλατέεσσιν ἐνίδρυται πεδίοισι
ξανθοκόμος πτολεμαῖος, ἐπιστάμενος δόρυ πάλλειν,
ᾧ ἔπι, πάγχυ μέλει πατρώϊα πάντα φυλάσσειν,
οἷ' ἀγαθῷ βασιλῆϊ, τὰ δὲ κτεατίζεται αὐτός.
οὐ μὰν ἀχρεῖός γε δόμῳ ἐνὶ πίονι χρυσὸς,

μυρμάκων ἅτε πλοῦτος ἀεὶ κέχυται μογιόντων.
ἀλλὰ πολὺ μὲν ἔχοντι θεῶν ἐρικυδέες οἶκοι,
αἰεὶ ἀπαρχομένοιο, σὺν ἄλλοισιν γεράεσι.
πολλὸν δ' ἰφθίμοισι δεδώρηται βασιλεῦσι.
πολλὸν δὲ πολίεσι. πολὺ δ' ἀγαθοῖσιν ἑταίροις.
οὐδὲ διωνύσου τις ἀνὴρ ἱεροὺς κατ' ἀγῶνας
ἵκετ' ἐπιστάμενος λιγυρὰν ἀναμέλψαι ἀοιδὰν,
ᾧ οὐ δωτίναν ἀντάξιον ὤπασε τέχνας.
μουσάων δ' ὑποφῆται ἀείδοντι πτολεμαῖον
ἀντ' εὐεργεσίης, τί δὲ κάλλιον ἀνδρί κεν εἴη.
ὀλβίῳ, ἢ κλέος ἐσθλὸν ἐν ἀνθρώποισιν ἀρέσθαι.
τοῦτο καὶ ἀτρείδαισι μένει. τὰ δὲ μυρία κεῖνα
ὅσσα μέγαν πριάμοιο δόμον κτεάτισσαν ἑλόντες,
ἀέρι πᾶ κέκρυπται, ὅθεν πάλιν οὐκέτι νόστος.
μοῦνος ὅδε προτέρων τοκέων ἔτι θερμὰ κονίῃ.
στειβόμενος καθύπερθε, ποδῶν ἐκμάσσεται ἴχνη.
ματρὶ φίλᾳ καὶ πατρὶ θυώδεας εἵσατο νηούς.
ἐν δ' αὐτοὺς χρυσῷ περικαλλέας ἠδ' ἐλέφαντι
ἵδρυσεν, πάντεσσιν ἐπιχθονίοισιν ἀρωγούς.
πολλὰ δὲ πιανθέντα βοῶν ὅγε μηρία καίει,
μησὶ περιπλομένοισιν, ἐρευθομένων ἐπὶ βωμῶν,
αὐτός τ' ἰφθίμα τ' ἄλοχος. τᾶς, οὔτις ἀρείω
νυμφίον ἐν μεγάροισι γυνὰ περιβάλλετ' ἀγοστῷ
ἐκ θυμοῦ στέργοισα κασίγνητόν τε πόσιν τε.
ὧδε καὶ ἀθανάτων ἱερὸς γάμος ἐξετελέσθη,
οὓς τέκετο κρείουσα. ῥέα βασιλῆας ὀλύμπου.
ἓν δὲ λέχος στόρνυσιν ἰαύειν ζηνὶ καὶ ἥρῃ,
χεῖρας φοιβήσασα μύροις ἔτι παρθένος ἶρις.

χαῖρ' ὦ 'ναξ πτολεμαῖε. σέθεν γ' ἐγὼ ἶσα κὴ ἄλλων
μνάσομαι ἡμιθέων. δοκέω δ' ἔπος οὐκ ἀπόβλητον
*ἔξοις φθέγξομαι ἐσσομένοις, ἀρετήν γε μὲν ἐκ διὸς *αἰτεῦ,

ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ ιη.

Ἑλένης ἐπιθαλάμιος.

Ἐν ποκ' ἄρα σπάρτᾳ ξανθότριχι πὰρ μενελάῳ,
*ὑα παρθενικὴ θάλλονθ' *ὑάκινθον κόμαις ἔχοισαι
κίνθω πρόσθε νεογράπτω θαλάμω χορὸν ἐστάσαντο,
κοσμ'' δώδεκα ταὶ πρᾶται πόλιος μέγα χρῆμα λακαινᾶν,
*τυν ἁνίκα *τυνδαρέω κατελέξατο τὰν ἀγαπητὰν
δαρεί μνασήσας ἑλέναν ὁ νεώτερος ἀτρέος υἱός.
δα ἄειδον δ' ἄρα πᾶσαι ἐς ἓν μέλος ἐγκροτέοισαι
ποσσὶ περιπλέκτοις, περὶ δ' ἴαχε δῶμ' ὑμεναίῳ.
οὕτω δὴ πρῴιζα κατέδραθες ὦ φίλε γαμβρέ.
*φί ἦ ῥά τις ἐσσὶ *λίαν βαρυγούνατος, ἦ ῥα φίλυπνος;
λος ἦ ῥα πολύν τιν' ἔπινες, ὅτ' ἐς εὐνὰν κατεβάλλευ;
εὕδειν μὲν χρήζοντα καθ' ὥραν αὐτὸν ἐχρῆν τυ.
παῖδα δ' ἐᾶν σὺν παισὶ φιλοστόργῳ παρὰ ματρὶ
παίσδεν ἐς βαθὺν ὄρθρον· ἐπεὶ καὶ ἔνας κὴ ἐς ἀῶ,
κἠς ἔτος ἐξ ἔτεος μενέλαε τεὰ νυὸς ἥδε,
ὄλβιε γάμβρ' ἀγαθός τις ἐπέπταρεν ἐρχομένῳ τοι
ἐς σπάρταν, ὅποι ὧλλοι ἀρισέες, ὡς ἀνύσαιο.
μοῦνος ἐν ἀμιθέοις κρονίδαν δία πενθερὸν ἑξεῖς.
ζανός τοι θυγάτηρ ὑπὸ τὰν μίαν ἵκετο χλαῖναν,
οἵα ἀχαιιάδων γαῖαν πατεῖ οὐδεμί' ἄλλα.

ἦ μέγα

ἦ μέγα τοίκε τέκοιτ᾽ ἐς μητέρι τίκτεν ὁμοῖον.
ἄμμες γὰρ πᾶσαι συνομάλικες, αἷς δρόμος ὠυτὸς,
χρισαμέναις ἀνδρεισὶ παρ᾽ Εὐρώταο λοετροῖς,
τετράκις ἑξήκοντα κόραι, θῆλυς νεολαία.
τᾶν, οὐδ᾽ ἄν τις ἄμωμος, ἐπεὶ χ᾽ Ἑλένᾳ παρισωθοῦ
ἀὼς ἀντέλλοισα καλὸν διέφαινε πρόσωπον,
πότνια νὺξ ἅτε, λευκὸν ἔαρ χειμῶνος ἀνέντος,
ὧδε καὶ ἁ χρυσέα Ἑλένα διεφαίνετ᾽ ἐν ἡμῖν.
*κόσ πίειρα, μεγάλη, ἅτ᾽ ἀνέδραμεν *ὄγμος ἀρούρᾳ,
μος ἢ κάπῳ κυπάρισσος, ἢ ἅρματι θεσσαλὸς ἵππος.
ὧδε καὶ ἁ ῥοδόχρως Ἑλένα Λακεδαίμονι κόσμος.
οὔτέ τις ἐν ταλάρῳ πανίσδεται ἔργα τοιαῦτα,
οὔτ᾽ ἐνὶ δαιδαλέῳ πυκινότερον ἤτριον ἱστῷ
κερκίδι συμπλέξασα μακρῶν ἔταμ᾽ ἐκ καλεόντων.
οὐ μὰν οὐ κιθάραν τις ἐπίσταται ὧδε κροτῆσαι,
Ἄρτεμιν ἀείδοισα καὶ εὐρύστερνον Ἀθάναν,
ὡς Ἑλένα. τᾶς, πάντες ἐπ᾽ ὄμμασιν ἵμεροι ἐντί.
ὦ καλὰ, ὦ χαρίεσσα κόρη, τὺ μὲν οἰκέτις ἤδη.
ἄμμες δ᾽ ἐς δρόμον ἦρι καὶ ἐς λειμώνια φύλλα
ἑρψοῦμες, στεφανώς δρεψεύμεναι ἁδὺ πνέοντας,
πολλά τευ ὦ Ἑλένα μεμναμέναι. ὡς γαλαθηναὶ
ἄρνες γειναμένης ὄϊος μαστὸν ποθέοισαι.
πρᾶται τοι στέφανον λωτῶ χαμαὶ αὐξομένοιο
πλέξασαι, σκιερὰν καταθήσομεν ἐς πλατάνιστον.
πρᾶται δ᾽ ἀργυρέας ἐξ ὄλπιδος ὑγρὸν ἄλειφαρ
λαζόμεναι, σταξεῦμες ὑπὸ σκιερὰν πλατάνιστον.
γράμματα δ᾽ ἐν φλοιῷ γεγράψεται, ὡς παριών τις
ταῦτ᾽ *αἰγνοίη Δωριστὶ, σέβου μ᾽ Ἑλένας φυτὸν ἠμί.

χαίροις ὦ νύμφα, χαίροις εὐπένθερε γαμβρέ.
Λατὼ μὲν δοίη, Λατὼ κουροτρόφος ὔμμιν
εὐτεκνίην, Κύπρις δὲ θεὰ Κύπρις ἶσον ἔρασθαι
ἀλλάλων. Ζεὺς δὲ Κρονίδας, Ζεὺς ἄφθιτον ὄλβον,
ὡς ἐξ εὐπατριδᾶν ἐς εὐπατρίδας πάλιν ἔλθη.
εὕδετ' ἐς ἀλλάλων στέρνον φιλότητα πνέοντες
καὶ πόθον. ἔγρεσθε δὲ πρὸς ἀῶ, μήτι λάθησθε.
νεύμεθα κἄμμες ἐς ὄρθρον, ἐπείκα πρᾶτος ἀοιδὸς
ἐξ εὐνᾶς κελαδήσῃ, ἀνασχὼν εὔτριχα δειρήν.
Ὑμὴν ὦ Ὑμέναιε γάμῳ ἐπὶ τῷδε χαρείης.

ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ ιθ'.

Ἐπιτάφιος βίωνος βουκόλου ἐρωτικοῦ.

Αἴλινά μοι στοναχεῖτε νάπαι καὶ Δώριον ὕδωρ.
καὶ ποταμοὶ κλαίοιτε τὸν ἱμερόεντα βίωνα.
νῦν φυτά μοι μύρεσθε, καὶ ἄλσεα νῦν γοάοισθε.
ἄνθεα νῦν στυγνοῖσιν ἀποπνείοιτε κορύμβοις.
νῦν ῥόδα φοινίσσεσθε τὰ πένθιμα. νῦν ἀνεμῶνα,
νῦν ὑάκινθε λάλει τὰ σὰ γράμματα καὶ πλέον αἶ αἶ.
λάμβανε τοῖς πετάλοισι, καλὸς τέθνηκε μελικτάς.
Ἄρχετε σικελικαὶ τῶ πένθεος, ἄρχετε μοῖσαι.
ἀηδόνες αἱ πυκινοῖσιν ὀδυρόμεναι ποτὶ φύλλοις
νάμασι τοῖς σικελοῖς ἀγγείλατε τᾶς ἀρεθούσας,
ὅττι βίων τέθνηκεν ὁ βουκόλος, ὅττι σὺν αὐτῷ
καὶ τὸ μέλος τέθνακε, καὶ ὤλετο Δωρὶς ἀοιδά.
Ἄρχετε σικελικαὶ τῶ πένθεος ἄρχετε μοῖσαι,

στρυμόνιοι μύρεσθε παρ' ὕδασιν αἴλινα κύκνοι,
καὶ γοεροῖς στομάτεσσι μελίσδετε πένθιμον ᾠδὰν
οἵαν ὑμετέροις ποτὶ χείλεσι γῆρυν ἀείδειν.
εἴπατε δ' αὖ κούραις οἰαγρίσιν, εἴπατε πάσαις
βιστονίαις νύμφαισιν ἀπώλετο δώριος ὀρφεύς.
Ἄρχετε σικελικαὶ τῶ πένθεος, ἄρχετε μοῖσαι.
κεῖνος ὁ ταῖς ἀγέλαισιν ἐράσμιος οὐκέτι μέλπει.
οὐκέτ' ἐρημαίαισιν ὑπὸ δρυσὶν ἥμενος ᾄδει.
ἀλλὰ παρὰ πλουτῆϊ μέλος λήθαιον ἀείδει.
ὤρεα δ' ἐστὶν ἄφωνα, καὶ αἱ βόες αἱ ποτὶ ταύροις
πλαζόμεναι γοάοντι καὶ οὐκ ἐθέλοντι νέμεσθαι.
Ἄρχετε σικελικαὶ τῶ πένθεος, ἄρχετε μοῖσαι.
σεῖο βίων ἔκλαυσε ταχὺν μόρον αὐτὸς ἀπόλλων.
καὶ σάτυροι μύροντο μελάγχλαινοί τε πρίηποι.
καὶ πᾶνες στοναχεῦντι τὸ σὸν μέλος. αἵ τε καθ' ὕλαν
κρανίδες ὠδύραντο καὶ ὕδατα δάκρυα γέντο.
ἀχὼ δ' ἐν πέτρῃσιν ὀδύρεται. ὅττι σιωπῇ,
κοὐκέτι μιμεῖται τὰ σὰ χείλεα σῷ δ' ἐπ' ὀλέθρῳ
δένδρεα καρπὸν ἔριψε τὰ δ' ἄνθεα πάντ' ἐμαράνθη
μάλων οὐκ ἔρρευσε καλὸν γλάγος. οὐ μέλι σίμβλων
κάτθανεν ἐν κηρῷ λυπεύμενον. οὐκέτι γὰρ δεῖ
τῶ μέλιτος τῶ σῶ τεθνακότος ἄλλο τρυγᾶσθαι.
Ἄρχετε σικελικαὶ τῶ πένθεος, ἄρχετε μοῖσαι.
οὐ τόσον εἰναλίαισι παρ' ἀόσι μύρατο δελφίν.
οὐδὲ τόσον ποκ' ἄεισεν ἐνὶ σκοπέλοισιν ἀηδών.
οὐδὲ τόσον θρήνησεν ἀν' ὤρεα μακρὰ χελιδών.
ἀλκυόνος δ' οὐ τόσον ἐπ' ἄλγεσιν ἴαχε κῆυξ.
Ἄρχετε σικελικαὶ τῶ πένθεος, ἄρχετε μοῖσαι.

οὐδὲ τόσον γλαυκοῖς ἐνὶ κύμασι κηρύλος ᾆδεν,
οὐ τόσον ἠώοισιν ἐν ἄγκεσι παῖ δὲ τὸν ἀοῦς
ἱπτάμενος περὶ σᾶμα κινύρατο μέμνονος ὄρνις,
ὅσον ἀποφθιμένοιο κατωδύραντο βίωνος.
Ἀρχετε σικελικαὶ τῶ πένθεος ἄρχετε μοῖσαι,
ἀηδονίδες πᾶσαί τε χελιδόνες ἅς ποκ' ἔτερπεν,
ἃς λαλέειν ἐδίδασκε, καθεζόμεναι δ' ὑψὶ πρέμνοις
ἀντίον ἀλλήλαισιν ἐκώκυον αἱ δ' ὑπεφώνευν
*πτεν ὄρνιθες, λυπεῖσθε * πελειάδες, ἀλλὰ καὶ ὑμεῖς.
θάδες Ἀρχετε σικελικαὶ τῶ πένθεος, ἄρχετε μοῖσαι.
τίς ποτὶ σᾷ σύριγγι μελίσδεται ὦ τριπόθατε;
τίς δ' ἐπὶ σοῖς καλάμοις θάσει στόμα τίς θρασὺς οὕτως;
εἰσέτι γὰρ πνείει τὰ σὰ χείλεα καὶ τὸ σὸν ἆσθμα
ἀχὲ * ἀχὼ δ' ἐν δονάκεσσι τεᾶς ἐπιβόσκετ' ἀοιδᾶς.
δονὴ πανὶ φέρω τὸ μέλισμα τάχ' ἂν κἀκεῖνος ἐρεῖσαι
τὸ στόμα δειμαίνοι μὴ δεύτερα σεῖο φέρηται.
Ἀρχετε σικελικαὶ τῶ πένθεος, ἄρχετε μοῖσαι.
κλαίει καὶ γαλάτεια τὸ σὸν μέλος ἅν ποκ' ἔτερπες
ἑζομέναν περὶ σεῖο παρ' ἠιόνεσσι θαλάσσης.
οὐ γὰρ ἴσον κύκλωπι μελίσδεο. τὸν μὲν ἔφευγεν
ἁ καλὰ γαλάτεια, σὲ δ' ἅδυ ἀπέβλεπεν ἅλμας.
καὶ νῦν λασαμένα τῶ κύματος, ἐν ψαμάθοισιν
ἕζετ' ἐρημαίαισιν. βόας δ' ἔτι σεῖο νομεύει.
Ἀρχετε σικελικαὶ τῶ πένθεος, ἄρχετε μοῖσαι.
πάντα τοι βοῦτα ξυγκάτθανε δῶρα τὰ μοισᾶν.
παρθενικᾶν ἐρόεντα φιλήματα χείλεα παίδων.
καὶ στυγνὸν περὶ σῆμα τεὸν κλαίουσιν ἔρωτες.
ἁ κύπρις φιλέεισε πολὺ πλέον ἢ τὸ φίλαμα.

τὸ, πρώαν τὸν ἄδωνιν ἀποθνάσκοντα φίλασε.
τοῦτό τοι ὦ ποταμῶν λιγυρώτατε δεύτερον ἄλγος.
τοῦτο μελείνεον ἄλγος, ἀπώλετο πρὰν τοι ὅμηρος.
τῆνο τὸ καλλιόπας γλυκερὸν στόμα, καὶ σὲ λέγοντι
μύρεσθαι καλὸν υἷα πολυκλαύστοισι ῥεέθροις,
πᾶσαν δ' ἔπλησας φωνᾶς ἅλα. νῦν πάλιν ἄλλον
υἱέα δακρύεις. αἰνῷ δ' αὖθι πένθει τάκῃ.
ἀμφότεροι παγαῖς πεφιλαμένοι. ὃς μὲν ἔπινε
παγασίδος κράνας· ὃ δ' εἶχεν πόμα τᾶς ἀρεθούσας.
χ' ὁ μὲν τυνδαρέοιο καλὰν ἄεισε θύγατρα,
καὶ θέτιδος μέγαν υἷα, καὶ ἀτρείδαν μενέλαον.
κεῖνος δ' οὐ πολέμως· οὐ δάκρυα, πᾶνα δ' ἔμελπε
καὶ βώτας ἐλίγαινε, καὶ ἀείδων ἐνόμευε,
καὶ σύριγγας ἔτευχε, καὶ ἁδέα πόρτιν ἄμελγε.
καὶ παίδων ἐδίδασκε φιλάματα, καὶ τὸν ἔρωτα
*ἱρέ ἔτρεφεν ἐν κόλποισι καὶ *ἤρεσε τὰν ἀφροδίταν.
πιζε Ἄρχετε σικελικαὶ τῶ πένθεος, ἄρχετε μοῖσαι.
πᾶσα βίων θρηνεῖσι κλυτὴ πόλις, ἄστεα πάντα.
ἄσκρη μὲν γοάεισε πολὺ πλέον ἡσιόδοιο.
πίνδαρον οὐ ποθέοντι τόσον βοιωτίδες ὗλαι.
οὐ τόσον ἀλκαίῳ περὶ μύρατο λέσβος ἐρυμνά,
οὐδὲ τόσον τὸν ἀοιδὸν ἐμύρατο κήιον ἄστυ.
σὲ πλέον ὀρχιλόχοιο ποθεῖ πάρος, ἀντὶ δὲ σαπφοῦς
εἰσέτι σεῦ τὸ μέλισμα κινύρεται ἁ μιτυλάνα.

Μάρκος ὁ μουσοῦρος, ἔλεγε τοιαῦτά τινα λείπειν...

* πάντες ὅσοις καπυρὸν πλέθει στόμα βωκολιασταὶ
ἐκ μοισᾶν σέο πότμον ἀναλαίοισι θανόντος.
κλαίει σικελίδας τὸ σάμου κλέος· ἐν δὲ κυδώσιν,
ὁ πρὶν μειδιόωντι σὺν ὄμματι φαιδρὸς ἰδέσθαι
δάκρυα νῦν λυκίδας κλαίων χέει· ἔν τε πολίταις
Τριοπίδαις ποταμῷ θρηνεῖ πὰρ ἄλεντι φιλητάς. *
ἐν δὲ συρακοσίοισι θεόκριτος· αὐτὰρ ἐγώ τοι
αὐσονικᾶς ὀδύνας μέλπω μέλος. οὐ ξένος ὠδᾶς
βωκολικᾶς. ἀλλ' ἥν τ' ἐδιδάξαο σεῖο μαθητὰς
κλαρονόμως μώσας τᾶς δωρίδος, ἄμμε γεραίρων
ἄλλοις μὲν τεὸν ὄλβον, ἐμοὶ δ' ἀπέλειψας ἀοιδάν.
Ἄρχετε σικελικαὶ τῶ πένθεος, ἄρχετε μοῖσαι.
αἲ αἲ ταὶ μαλάχαι μὲν ἐπὰν κατὰ κᾶπον ὄλωνται
ἢ τὰ χλωρὰ σέλινα τό τ' εὐθαλὲς οὖλον ἄνηθον
ὕστερον αὖ ζώοντι, καὶ εἰς ἔτος ἄλλο φύοντι.
ἄμμες δ' οἱ μεγάλοι καὶ καρτεροὶ ἢ σοφοὶ ἄνδρες,
ὁππότε πρῶτα θάνωμες ἀνάκοοι ἐν χθονὶ κοίλᾳ
εὕδομες εὖ μάλα μακρὸν ἀτέρμονα νήγρετον ὕπνον.
καὶ σὺ μὲν ἐν σιγᾷ πεπυκασμένος ἔσσεαι ἐν γᾷ
ταῖς νύμφαισι δ' ἔδοξεν ἀεὶ τὸν βάτραχον ἄδειν.
τῷ δ', ἐγὼ οὐ φθονέοιμι, τὸ γὰρ μέλος οὐ καλὸν ἄδει.
Ἄρχετε σικελικαὶ τῶ πένθεος ἄρχετε μοῖσαι,
φάρμακον ἦλθε βίων ποτὶ σὸν στόμα φάρμακον εἶδες
πῶς τευ τοῖς χείλεσσι ποτέδραμε κοὐκ ἐγλυκάνθη;
τίς δὲ βροτὸς τοσοῦτον ἀνάμερος ἢ κεράσαι τοι;
ἢ δοῦναι καλέοντι φάρμακον, ἔκφυγεν ὠδάν.

Ἄρχετε σικελικαὶ τῶ πένθεος, ἄρχετε μοῖσαι.
ἀλλὰ δίκα κίχε πάντας· ἐγὼ δ' ἐπὶ πένθει τῷδε,
δάκρυα καὶ τὸν οἶτον ὀδύρομαι. εἰ δυνάμην δὲ
ὡς ὀρφεὺς κατὰ βὰς ποτὶ τάρταρον, ὡς ποκ' ὀδυσσεὺς
ὡς πάρος ἀλκείδας κἠγὼ τάχ' ἂν ἐς δόμον ἦλθον
πλουτέος, ὥσκεν ἴδοιμι καὶ εἰ πλουτῆϊ μελίσδεις.
ὡς ἂν ἀκουσαίμην τί μελίσδεται, ἀλλὰ ἐπὶ κώρᾳ
σικελικόν τι λίγαινε, καὶ ἁδύ τι βουκολιάσδευ,
κἠκείνη σικελαῖσιν ἐν αἰτναίαισιν ἔπαιξεν
ᾐόσι καὶ μέλος ἦδε τὸ δώριον, οὐκ ἀγέραστος
ἔσσεθ' ἁ μολπὰ, χ' ὡς ὀρφεῖ πρόσθεν ἔδωκεν
ἁδέα φορμίζοντι παλίσσυτον εὐρυδίκειαν.
καὶ σὲ βίον πέμψει τοῖς ὤρεσιν. εἰ δέ τι κἠγὼν
συρίσδεν δυνάμην, παρὰ πλουτεῖ κ' αὐτὸς ἄειδον.

ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ κ'.

Εὐρώπη.

Εὐρώπῃ ποτὲ κύπρις ἐπὶ γλυκὺν ἧκεν ὄνειρον,
νυκτὸς ὅτε τρίτατον λάχος ἵσταται, ἐγγύθι δ' ἠώς·
ὕπνος ὅτε γλυκίων μέλιτος βλεφάροισιν ἐφίζων
λυσιμελὴς, πεδάᾳ μαλακῷ κατὰ φάεα δεσμῷ.
εὖτε καὶ ἀτρεκέων ποιμαίνεται ἔθνος ὀνείρων,
τῆμος ὑπωροφίοισιν ἐνὶ κνώσσουσα δόμοισι
φοίνικος θυγάτηρ, ἔτι παρθένος εὐρώπεια,
ὠίσατ' ἠπείρους δοιὰς περὶ εἷο μάχεσθαι,
ἀσιάδ' ἀντιπέρην τε. φυὴν δ' ἔχον οἷα γυναῖκες.

ἐνδ᾽ ἀσίᾳ καὶ μᾶλλον, ἑῆς περὶ ἴσχετο κούρης.
φάσκεν δ᾽ ὥς μιν ἔτικτε καὶ ὡς ἀτίτηλέ μιν αὐτή.
ἡ δ᾽ ἑτέρη κρατερῇσι βιαζομένα παλάμῃσιν
εἴρυκεν οὐκ ἀέκουσαν· ἐπεὶ φάτο μόρσιμον εἶναι
ἐκ διὸς αἰγιόχου γέρας ἔμμεναι εὐρώπειαν.
ἡ δ᾽ ἀπὸ μὲν στρωτῶν λεχέων θόρε δειμαίνουσα
παλλομένη κραδίην· τὸ γὰρ ὡς ὕπερ εἶδεν ὄνειρον.
ἑζομένη δ᾽ αὖθι δηρὸν ἀκὴν ἔχεν· ἀμφοτέρας δὲ
εἰσέτι πεπταμένοισιν ἐν ὄμμασιν εἶχε γυναῖκας.
ὀψὲ δὲ δὴ μάλ᾽ ἔπειτ᾽ ἀνενείκατο παρθένος αὐδήν.
τίς μοι τοιάδε φάσματ᾽ ἐπουρανίων προΐηλε·
ποῖοί με στρωτῶν λεχέων ὕπερ ἐν θαλάμοισιν
ἡδὺ μάλα κνώσσουσαν ἀνεπτοίησαν ὄνειροι.
τίς δ᾽ ἦν ἡ ξείνη, ἣν εἴσιδον ὑπνώουσα.
ὥς μ᾽ ἔβαλε κραδίην κείνης πόθος, ὥς με καὶ αὐτὴ
ἀσπασίως ὑπέδεκτο, καὶ ὡς σφετέρην ἴδε παῖδα.
ἀλλά μοι εἰς ἀγαθὸν μάκαρες κρήνειαν ὄνειρον.
ὣς εἰποῦσ᾽ ἀνόρουσε· φίλας δ᾽ ἐπεδίζεθ᾽ ἑταίρας
ἥλικας οἰέτεας θυμήρεας εὐπατερείας.
τῇσιν ἀεὶ συνάθυρεν ὅτ᾽ ἐς χορὸν ἐντύναιτο
ἢ ὅτε φαιδρύνοιτο χρόα προχοῇσιν ἀναύρω
ἢ ὁπότ᾽ ἐκ λειμῶνος ἐύπνοα λείρια κέρσοι.
ταὶ δέ οἱ αἶψα φάανθεν, ἔχον δ᾽ ἐν χερσὶν ἑκάστη
ἀνθοδόκον τάλαρον, ποτὶ δὲ λειμῶνας ἔβαινον
ἀγχιάλους, ὅθι τ᾽ αἰὲν ὁμιλαδὸν ἠγερέθοντο
τερπόμεναι ῥοδέῃ τε φυῇ καὶ κύματος ἠχῇ.
αὐτὴ δὲ χρύσεον τάλαρον φέρεν εὐρώπεια
θηητὸν, μέγα θαῦμα, μέγαν πόνον ἡφαίστοιο,

ὃν λιβύη πόρε δῶρον ὅτ' ἐς λέχος ἐννοσιγαίου
ἤιεν, ἡ δὲ πόρε περικαλλεῖ τηλεφαέσσῃ.
ἥτέ οἱ αἵματος ἔσκεν· ἀνύμφῳ δ' εὐρωπείῃ
μήτηρ τηλεφάεσσα περικλυτὸν ὤπασε δῶρον.
ἐν ᾧ δαίδαλα πολλὰ τετεύχατο μαρμαίροντα
ἐν μὲν ἔην χρυσοῖο τετυγμένη ἰνάχου ἰὼ
εἰσέτι πόρτις ἐοῦσα, φυὴν δ' οὐκ εἶχε γυναικός.
φοίτα δ' ἥδε πόδεσιν· ἐφ' ἁλμυρὰ βαῖνε κέλευθα
νηχομένῃ ἰκέλη κυάνου δ' ἐτέτυκτο θάλασσα.
δοιοὶ δ' ἕστασαν ὑψοῦ ἐπ' ὀφρύος αἰγιάλοιο
φῶτες ἀολλήδην. θηεῦντο δὲ ποντοπόρον βοῦν.
ἐν δ' ἦν ζεὺς ἐπαφώμενος ἠρέμα χειρὶ θεείη
*εἶναι πόρτιος *ἐς καλλίστην δ' ἑπταπόρῳ παρὰ νείλῳ
λήιστην ἐκ βοὸς εὐκεράοιο πάλιν μετάμειβε γυναῖκα.
ἀργύρεος μὲν ἔην νείλου ῥόος. ἡ δ' ἄρα πόρτις
χαλκείη. χρυσοῦ δὲ τετυγμένος αὐτὸς ἔην ζεύς.
ἀμφὶ δὲ δινήεντος ὑπὸ στεφάνην ταλάροιο
ἑρμείης ἤσκητο πέλας· πέλας δέ οἱ ἐκτετάνυστο
ἄργος ἀκοιμήτοισι κεκασμένος ὀφθαλμοῖσι.
τοῖο δὲ φοινήεντος ἀφ' αἵματος ἐξανέτελλεν
ὄρνις ἀγαλλόμενος πτερύγων πολυανθέϊ χροιῇ
ταρσὸν ἀναπλώσας ὡς εἴτέ τις ὠκύαλος νηῦς
χρυσοῖο ταλάροιο περίσκεπε χείλεα ταρσοῖς.
τοῖος ἔην τάλαρος περικαλλέος εὐρωπείης.
αἱ δ' ἐπεὶ οὖν λειμῶνας ἐς ἤλυθον ἀνθεμόεντας,
ἄλλη ἐπ' ἀλλήλαισι τότ' ἄνθεσι θυμὸν ἔτερπον.
τῶν ἡ μὲν νάρκισσον εὔπνοον. ἡ δ' ὑάκινθον
ἡ δ' ἴον, ἡ δ' ἕρπυλον ἀπαίνυτο, πολλὰ δ' ἔραζε

λειμώνων ἐαροτροφέων ἐπίπτεσκε πέτηλα.
αἳ δ' αὖτε ξανθοῖο κρόκου θυόεσσαν ἔθειρην
δρέπτον ἐειδμαίνουσαι, ἀτὰρ μέσῃ ἔστη ἄνασσα
ἀγλαΐην πυρσοῖο ῥόδου χείρεσσι λέγουσα·
οἷά περ ἐν χαρίτεσσι διέπρεπεν ἀφρογένεια.
οὐ μὲν δηρὸν ἔμελλεν ἐπ' ἄνθεσι θυμὸν ἰαίνειν·
οὐδ' ἄρα παρθενίην μίτρην ἄχραντον ἔρυσθαι.
ἦ γὰρ δὴ κρονίδης ὥς μιν φράσαθ' ὡς ἐβέβλητο
θυμὸν ἀνωίστοισιν ὑποδμηθεὶς βελέεσσι
κύπριδος ἣ μούνη δύναται καὶ ζῆνα δαμάσσαι.
δὴ γὰρ ἀλευόμενός τε χόλον ζηλήμονος ἥρης,
παρθενικῆς τ' ἐθέλων ἀταλὸν νόον ἐξαπατῆσαι·
κρύψε θεὸν καὶ τρέψε δέμας· καὶ γίγνετο ταῦρος·
οὐχ οἷος σταθμοῖς ἐνιφέρβεται, οὐδὲ μὲν οἷος
ὅς τις ὑποδμηθεὶς ἐρύει πολύφορτον ἀπήνην.
τοῦ δ' ἤτοι τὸ μὲν ἄλλο δέμας ξανθόχροον ἔσκεν·
ἴσα τ' ἐπ' ἀλλήλοισι κέρα ἀνέτελλε καρήνου.
ἀλλὰ κραίνην ἡμιτόμου ἅτε κύκλα σελήνης.
ἤλυθε δ' ἐς λειμῶνα· καὶ οὐκ ἐφόβησε φανθεὶς
παρθενικάς· πάσῃσι δ' ἔρως γένετ' ἐγγὺς ἱκέσθαι,
ψαῦσαί θ' ἱμερτοῖο βοός· τοῦ ἄμβροτος ὀδμή
τηλόθι καὶ λειμῶνος ἐκαίνυτο λαρὸν ἀϋτμήν.
στῆ δὲ ποδῶν προπάροιθεν ἀμύμονος εὐρωπείης
καί οἱ λιχμάζεσκε δέρην, κατέθελγε δὲ κούρην.
ἡ δέ μιν ἀμφαφάεσκε καὶ ἠρέμα χείρεσιν ἀφρὸν
πολλὸν ἀπὸ στομάτων ἀπομόργνυτο καὶ κύσε ταῦρον.
ἀλλ' ὁ μειλίχιον μυκήσατο· φαίης κ' αὐλοῦ
μυγδονίου λιγὺν ἦχον ἀνηπύοντος ἀκούειν.

ὤκλαγε δὲ πρὸ ποδοῖιν. ἐδέρκετο δ' εὐρώπειαν
αὐχέν' ἐπιστρέψας, καί οἱ πλατὺ δείκνυε νῶτον.
ἡ δὲ βαθυπλοκάμοισι μετέννεπε παρθενικῇσι.
δεῦθ' ἑτάραι φίλιαι καὶ ὁμήλικες ὄφρ' ἐπὶ τῷδε
ἑζόμεναι ταύρῳ τερπώμεθα. δὴ γὰρ ἁπάσας
νῶτον ὑποστορέσας ἀναδέξεται οἷά τε νηῦς
πρηΰς ὅδ' εἰσιδέειν καὶ μείλιχος. οὐδέ τι ταύροις
ἄλλοισι προσέοικε. νόος δέ οἱ ἠΰτε φωτὸς
αἴσιμος ἀμφιθέει. μούνης δ' ἐπιδεύεται αὐδῆς.
ὣς φαμένη νώτοισιν ἐφίζανε μειδιόωσα.
αἱ δ' ἄλλαι μέλλεσκον. ἄφαρ δ' ἀνεπήλατο ταῦρος
ἣν θέλεν ἁρπάξας. ὠκὺς δ' ἐπὶ πόντον ἵκανεν.
ἡ δὲ μεταστραφθεῖσα φίλας καλέεσκεν ἑταίρας
χεῖρας ὀρεγνυμένη. ταὶ δ' οὐκ ἐδύναντο κιχάνειν.
ἀκτάων δ' ἐπιβὰς πρόσω θέεν ἠΰτε δελφίς.
νηρεΐδες δ' ἀνέδυσαν ὑπ' ἐξ ἁλός, αἵδ' ἅμα πᾶσαι
κητείοις νώτοισιν ἐφήμεναι ἐστιχόωντο.
καὶ δ' αὐτὸς βαρύδουπος ὑπὲρ ἁλὸς ἐννοσίγαιος
κῦμα κατιθύνων ἁλίης ἡγεῖτο κελεύθου.
αὐτοκασιγνήτῳ, τοὶ δ' ἀμφί μιν ἠγερέθοντο
τρίτωνες πόντοιο βαθυρρόον αὐλητῆρες
κόχλοισιν ταναοῖς γάμιον μέλος ἠπύοντες.
ἡ δ' ἄρ' ἐφεζομένη ζηνὸς βοέοις ἐπὶ νώτοις,
τῇ μὲν ἔχεν ταύρου δολιχὸν κέρας. ἐν χερὶ δ' ἄλλῃ
εἴρυε πορφυρέας κόλπου πτύχας. ὄφρα κε νηῶν
ἀνδύει ἑλκόμενον πολιῆς ἁλὸς ἄσπετον ὕδωρ.
κολπώθη δ' ὤμοισι πέπλος βαθὺς εὐρωπείης,
ἱστίον οἷά τε νηός. ἐλαφρίζεσκε δὲ κούρην

ἡ δ' ὅτε δὴ γαίης ἀπὸ πατρίδος ἦεν ἄνευθεν
φαίνετο δ' οὔτ' ἀκτή τις ἁλίρροος οὔτ' ὄρος αἰπύ.
ἀλλ' ἀὴρ μὲν ὕπερθεν, ἔνερθε δὲ πόντος ἀπείρων
ἀμφὶ ἑ παπτήνασα τόσην ἀνενείκατο φωνήν.
πῆ με φέρεις θεόταυρε; τίς ἔπλεο; πῶς δὲ κέλευθον
ἀργαλέοισι πόδεσσι διέρχεαι; οὐδὲ θάλασσαν
δειμαίνεις. νηυσὶ γὰρ ἐπίδρομός ἐστι θάλασσα
ὠκυάλοις· ταῦροι δ' ἁλίην φομέουσιν ἀταρπόν.
ποῖόν σοι ποτὸν ἡδύ; τίς ἐξ ἁλὸς ἔσσετ' ἐδωδή;
ἦ ῥά τις ἐσσὶ θεὸς, τὶ θεοῖς ἀπεοικότα ῥέζεις.
οὔθ' ἅλιοι δελφῖνες ἐπὶ χθονὸς, οὔτέ τι ταῦροι
ἐν πόντῳ στιχόωσι. σὺ δὲ χθόνα καὶ κατὰ πόντον
ἄβροχος ἀΐσσεις. χηλαὶ δέ τοι εἰσὶν ἐρετμά.
ἦ τάχα καὶ γλαυκῆς ὑπὲρ ἠέρος ὑψόσ' ἀερθεὶς
ἴκελος αἰψηροῖσι ποτήσεαι οἰωνοῖσιν,
*σῶ ὤμοι ἐγὼ μέγα δή τι δυσάμμορος ἥ ῥά τε *δῶμα
μα πατρὸς ἀποπρολιποῦσα καὶ ἑσπομένη βοῒ τῷδε.
ξείνην ναυτιλίην ἐφέπω καὶ πλάζομαι οἴη.
ἀλλὰ σύ μοι μεδέων πολιῆς ἁλὸς Ἐννοσίγαιε
ἵλαος ἀντιάσειας, ἐέλπομαι εἰσοράασθαι
τόνδε κατιθύνοντα πλόον προκέλευθον ἐμεῖο
οὐκ ἀθεεὶ γὰρ ταῦτα διέρχομαι ὑγρὰ κέλευθα.
ὣς φάτο. τὴν δ' ὧδε προσεφώνεεν εὐρύκερως βοῦς.
θάρσει παρθενική. μὴ δείδιθι πόντιον οἶδμα.
αὐτός τοι Ζεύς εἰμι καὶ ἐγγύθεν εἴδομαι εἶναι
ταῦρος, ἐπεὶ δύναμαί γε φανήμεναι ὅττι θέλοιμι.
σὸς δὲ πόθος μ' ἀνέηκε τόσην ἅλα μετρήσασθαι
ταῦρον ἀειδόμενον. κρήτη δέ σε δέξεται ἤδη,

ἥ μ' ἔθρεψε καὶ αὐτὸν, ὅπα νυμφῆϊα σεῖο
ἔσσεται· ἐξ ἐμέθεν δὲ κλεινοὺς φύσεαι υἷας.
οἳ σκηπτοῦχοι ἅπασιν ἐπιχθονίοισιν ἔσονται.
ὣς φάτο καὶ τετέλεστο τάπερ φάτο. φαίνετο μὲν δὴ
κρήτη. ζεὺς δὲ πάλιν ἑτέρην ἀνελάζετο μορφήν.
λῦσαι δέ οἱ μίτρην, καί οἱ λέχος ἔντυνον ὧραι.
ἡ δὲ πάρος κούρη, ζηνὸς γένετ' αὐτίκα νύμφη.
καὶ κρονίδῃ τέκνα τίκτε, καὶ αὐτίκα γίνετο μήτηρ.

ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ κα'.

Μόσχου, ἔρως Δραπέτης.

Α Κύπρις τὸν ἔρωτα τὸν υἱέα μακρὸν ἐβώστρει.
εἴ τις ἐνὶ τριόδοισι πλανώμενον εἶδεν ἔρωτα.
δραπετίδας ἐμός ἐστιν. ὁ μανυτὰς γέρας ἑξεῖ.
μισθός τοι τὸ φίλαμα τὸ κύπριδος· ἢν δ' ἀγάγῃς νιν
οὐ γυμνὸν τὸ φίλαμα, τὶ δ' ὦ ξένε. καὶ πλέον ἑξεῖς.
ἔστι δ' ὁ παῖς περίσαμος. ἐν εἴκοσι πᾶσι μάθοις νιν.
χρῶτα μὲν, οὐ λευκός. πυρὶ δ' εἴκελος. ὄμματα δ' αὐτῷ
δριμύλα καὶ φλογόεντα. κακαὶ φρένες ἁδὺ λάλημα
οὐ γὰρ ἴσον νοέει καὶ φθέγγεται· ὡς μέλι φωνά.
ὡς δὲ χολά, νόος ἐστὶν ἀνάμερος. ἠπεροπευτάς.
οὐδὲν ἀλαθεύων. δόλιον βρέφος, ἄγρια παίσδει.
εὐπλόκαμον τὸ κάρανον. ἔχει δ' ἰταμὸν τὸ πρόσωπον
μικκύλα μὲν τήνῳ τὰ χερύδρια. μακρὰ δὲ βάλλει.
βάλλει κεἰς ἀχέροντα, καὶ εἰς ἀΐδεω βασιλῆα.
γυμνὸς μὲν τό γε σῶμα νόος δέ οἱ ἐμπεπύκασται.

κὴ πτερόεις ὅσον ὄρνις ἐφίπταται. ἄλλοτ' ἐπ' ἄλλως
ἀνέρας ἠδὲ γυναῖκας ἐπὶ σπλάγχνοις δὲ κάθηται.
τόξον ἔχει μάλα βαιόν. ὑπὲρ τόξῳ δὲ βέλεμνον.
τυτθὸν ἐὸν τὸ βέλεμνον. ἐς αἰθέρα δ' ἄχρι φορεῖται
καὶ χρύσεον περὶ νῶτα φαρέτριον. ἔνδοθι δ' ἐντὶ
τοὶ πικροὶ κάλαμοι. τοῖς, πολλάκι κἀμὲ τιτρώσκει.
πάντα μὲν ἄγρια πάντα· πολὺ πλεῖον δ' ἡ αὐτῷ
βαιὰ λαμπὰς ἐοῖσα, τὸν ἅλιον αὐτὸν ἀναίθει.
ἢν τύ γ' ἕλῃς τῆνον, δήσας ἄγε. μηδ' ἐλεήσῃς.
κἢν ποτ' ἴδῃς κλαίοντα, φυλάσσεο μή σε πλανήσῃ.
κἢν γελάᾳ, τύνιν ἕλκε. καὶ ἢν ἐθέλησε φιλᾶσαι,
φεῦγε κακὸν τὸ φίλαμα. τὰ χείλεα φάρμακον ἐντί.
ἢν δὲ λέγῃς λάβε ταῦτα, χαρίζομαι ὅσσα μοι ὅπλα,
μήτι θίγῃς. πλάνα δῶρα. τὰ γὰρ πυρὶ πάντα βέβαπται.

ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ κβ'.

Κηριοκλέπτης.

Τὸν κλέπταν ποτ' ἔρωτα κακὰ κέντασε μέλισσα,
κηρίον ἐκ σίμβλων συλεύμενον. ἄκρα δὲ χειρῶν
δάκτυλα πάνθ' ὑπένυξεν. ὁ δ' ἄλγεε καὶ χέρ' ἐφύσῃ.
καὶ τὰν γᾶν ἐπάταξε. καὶ ἅλατο. τᾷ δ' ἀφροδίτᾳ
δεῖξεν τὰν ὀδύναν. καὶ μέμφετο ὅττι γε τυτθὸν
θηρίον ἐντὶ μέλισσα, καὶ ἁλίκα τραύματα ποιεῖ.
χ' ἁ μάτηρ γελάσασα, τί δ' οὐκ ἴσον ἐσσὶ μελίσσαις;
χ' ὠ τυτθὸς μὲν ἔης, τὰ δὲ τραύματα ἁλίκα ποιεῖς.

ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ κγ'.

Ἐπιτάφιος ἀδώνιδος.

Αἰάζω τὸν ἄδωνιν. ἀπώλετο καλὸς ἄδωνις.
ὤλετο καλὸς ἄδωνις. ἐπαιάζοισιν ἔρωτες.
μηκέτι πορφυρέοις ἐνὶ φάρεσι κύπρι καθεῦδε.
ἔγρεο δειλαία κυανοστόλε, καὶ πλατάγησον
στήθεα, καὶ λέγε πᾶσιν ἀπώλετο καλὸς ἄδωνις.
αἰάζω τὸν ἄδωνιν, ἐπαιάζουσιν ἔρωτες.
κεῖται καλὸς ἄδωνις ἐπ' ὤρεσι, μηρὸν ὀδόντι
λευκῷ λευκὸν ὀδόντι τυπείς. καὶ κύπριν ἀνιᾷ,
λεπτὸν ἀποψύχων. τὸ δέ οἱ μέλαν εἴβεται αἷμα
χιονέας κατὰ σαρκός. ὑπ' ὀφρύσι δ' ὄμματα ναρκεῖ,
καὶ τὸ ῥόδον φεύγει τῶ χείλευς. ἀμφὶ δὲ τήνω
θνάσκει καὶ τὸ φίλημα, τὸ μήποτε κύπρις ἀφήσει.
κύπριδι μὲν τὸ φίλαμα καὶ οὐ ζώοντος ἀρέσκει.
ἀλλ' οὐκ εἶδεν ἄδωνις ὅ μιν θνάσκοντ' ἐφίλασεν.
αἰάζω τὸν ἄδωνιν, ἐπαιάζοισιν ἔρωτες.
ἄγριον ἄγριον ἕλκος ἔχει κατὰ μηρὸν ἄδωνις.
μεῖζον δ' ἁ κυθέρεια φέρει ποτικάρδιον ἕλκος.
κεῖνον μὲν περὶ παῖδα φίλοι κύνες ὠρύσαντο
της νύμφαι κλαίοισιν ὀρειάδες. ἁ δ' ἀφροδίτα,
λυσαμένα πλοκαμῖδας ἀνὰ δρυμὼς ἀλάληται
πενθαλέα νήπλεκτος ἀσάνδαλος, αἱ δὲ βάτοι νιν,
ἐρχομέναν κείροντι, καὶ ἱερὸν αἷμα δρέπονται.
ὀξὺ δὲ κωκύουσα δι' ἄγγεα μακρὰ φορεῖται·
ἀσσύριον βοόωσα πόσιν, καὶ παῖδα καλεῦσα.

ἀμφὶ δέ μιν μέλαν αἷμα παρ' ὀμφαλὸν ᾐωρεῖτο.
στήθεα δ' ἐκ μηρῶν φοινίσσετο. οἱ δ' ὑπομαζοὶ
χιόνεοι τὸ πάροιθεν ἀδώνιδι πορφύροντο.
αἲ αἲ τὰν κυθέρειαν ἐπαιάζοισιν ἔρωτες.
ὤλεσε τὸν καλὸν ἄνδρα. συνώλεσεν ἱερὸν εἶδος.
κύπριδι μὲν καλὸν εἶδος ὅτε ζώεσκεν ἄδωνις.
κάτθανε δ' ἁ μορφὰ σὺν ἀδώνιδι κύπριδος αἲ αἴ.
ὤρεα πάντα λέγοντι καὶ αἱ δρύες αἲ τὸν ἄδωνιν.
καὶ ποταμοὶ κλαίουσι τὰ πένθεα τᾶς ἀφροδίτας
καὶ παγαὶ τὸν ἄδωνιν ἐν οὔρεσι δακρύοντι,
ἄνθεα δ' ἐξ ὀδύνας ἐρυθραίνεται· ἁ δὲ κυθήρη,
πάντας ἀνὰ κναμὼς καὶ ἀνὰ πόλιν οἰκτρὸν ἀείδει.
αἲ αἲ τὰν κυθέρειαν, ἀπώλετο καλὸς ἄδωνις.
ἀχὼ δ' ἀντεβόασεν, ἀπώλετο καλὸς ἄδωνις.
κύπριδος αἰνὸν ἔρωτα τίς οὐκ ἔκλαυσεν ἂν, αἲ αἴ.
ὡς ἴδεν, ὡς ἐνόησεν ἀδώνιδος ἄσχετον ἕλκος,
ὡς ἴδε φοίνιον αἷμα μαραινομένῳ περὶ μηρῷ,
πάχεας ἀμπετάσασα κινύρετο. μεῖνον ἄδωνι
δύσποτμε. μεῖνον ἄδωνι πανύστατον ὥς γε κιχείω.
ὥς σε περιπτύξω, καὶ χείλεα χείλεσι μίξω.
ἔγρεο τυτθὸν ἄδωνι, τὸ δ' αὖ πύματόν με φίλασον.
τοσσοῦ τόν με φίλασον. ὅσον ζώει τὸ φίλαμα.
ἄχρις ἀπὸ ψυχῆς ἐς ἐμὸν στόμα, κεἰς ἐμὸν ἧπαρ
πνεῦμα τεὸν ῥεύσει. τὸ δὲ σεῦ γλυκὺ φίλτρον ἀμέλξω
ἐκ δὲ πίω τὸν ἔρωτα. φίλαμα δὲ τοῦτο φυλάξω
ὡς αὐτὸν τὸν ἄδωνιν, ἐπεὶ σύ με δύσμορε φεύγεις.
*ἀδ' φεύγεις μακρὸν ἄδωνι καὶ ἔρχεαι ἐς ἀχέροντα.
ἀτά καὶ στυγνὸν βασιλῆα καὶ ἄγριον. *ἁ δὲ τάλαινα
αινα

ζώω. καὶ

ζώω. καὶ θεὸς ἐμμὶ καὶ οὐ δύναμαί σε διώκειν.
λάμβανε περσεφόνα τὸν ἐμὸν πόσιν· ἐσσὶ γὰρ αὐτὰ
πολλὸν ἐμεῦ κρείσσων· τὸ δὲ πάγκαλον ἐς σὲ καὶ ἄρη.
εἰμὶ δ' ἐγὼ πανάποτμος, ἔχω δ' ἀκόρεστον ἀνίαν.
καὶ κλαίω τὸν ἄδωνιν, ὅ μοι θάνε καί σε φοβεῦμαι.
θνάσκεις ὦ τριπόθατε, πόθος δέ μοι ὡς ὄναρ ἔπτη.
χήρη δ' ἁ κυθέρεια, κενοὶ δ' ἀνὰ δώματ' ἔρωτες.
σοὶ δ' ἅμα κεστὸς ὄλωλε. τί γὰρ τολμηρὲ κυνάγεις
καλὸς ἐὼν τοσοῦτον ἔμηνας θηρὶ παλαίειν;
ὧδ' ὀλοφύρατο κύπρις ἐπαιάζουσιν ἔρωτες
αἲ αἲ τὰν κυθέρειαν. ἀπώλετο καλὸς ἄδωνις.
δάκρυον ἁ παφίη τόσον ἐγχέει, ὅσον ἄδωνις,
αἷμα χέει. τὰ δὲ πάντα ποτὶ χθονὶ γίγνεται ἄνθη.
αἷμα ῥόδον τίκτει. τὰ δὲ δάκρυα τὰν ἀνεμώναν.
αἰάζω τὸν ἄδωνιν. ἀπώλετο καλὸς ἄδωνις.
μηκέτ' ἐνὶ δρυμοῖσι τὸν ἀνέρα μύρεο κύπρι.
ἔστ' ἀγαθὰ στιβάς. ἔστιν ἀδώνιδι στιβὰς ἑτοίμα
* τοσ- λέκτρον ἔχει κυθέρεια * τὸ σόν. νῦν δὲ νεκρὸς ἄδωνις
σὸν καὶ νέκυς ὢν καλός ἐστι καλὸς νέκυς οἷα καθεύδων,
κάτθεο καὶ μαλακοῖς ἐνὶ φάρεσιν οἷς ἐνίαυεν
τοῖς μετὰ σεῦ ἀνὰ νύκτα τὸν ἱερὸν ὕπνον ἐμόχθει,
παγχρύσῳ κλιντῆρι. πόθει καὶ στυγνὸν ἄδωνιν.
βάλλε δ' ἐνὶ στεφάνοισι καὶ ἄνθεσι πάντα σὺν αὐτῷ
ὡς τῆνος τέθνακε καὶ ἄνθεα πάντ' ἐμαράνθη.
ῥαῖνε δέ μιν μύροισιν ἀλείφασι ῥαῖνε μύροισιν,
ὀλλύσθω μύρα πάντα. τὸ σὸν μύρον ὤλετ' ἄδωνις.
κέκλιται ἁβρὸς ἄδωνις ἐν εἵμασι πορφυρέοισιν.
ἀμφὶ δέ μιν κλαίοντες ἀναστενάχουσιν ἔρωτες,

κειράμεναι χαίτας ἐπ' ἀδώνιδι. χὢ μὲν ὀϊστώς.
ὃς δ' ἐπὶ τόξον ἔβαιν' ὃς δ' εὔπτερον ἆγε φαρέτρην.
χὢ μὲν ἔλυσε πέδιλον ἀδώνιδος. ὃς δὲ λέβητι
χρυσέοις φορέησιν ὕδωρ. ὁ δὲ μηρία λούει.
ὃς δ' ὄπιθεν πτερύγεσσι ἀναψύχει τὸν ἄδωνιν.
αὐτὰν τὰν κυθέρειαν ἐπαιάζοισιν ἔρωτες.
ἔσβεσε λαμπάδα πᾶσαν ἐπὶ φλιαῖς ὑμεναῖος.
καὶ στέφος ἐξεπέτασσε γαμήλιον. οὐκέτι δ' ὑμὰν
ὑμὰν οὐκέτ' ἀειδόμενον μέλος ἄδεται αἲ αἴ.
αἲ αἲ καὶ τὸν ἄδωνιν ἔτι πλέον αἲ ὑμέναιον.
αἱ χάριτες κλαίοντι τὸν υἱέα τῶ κινύραο,
ὤλετο καλὸς ἄδωνις ἐν ἀλλήλῃσι λέγοισαι.
αὐταὶ δ' ὀξὺ λέγοντι πολὺ πλέον ἢ τὺ διώνα.
καὶ μοῖραι τὸν ἄδωνιν ἀνακλαίοισιν ἄδωνιν
καί μιν ἐπαείδοισι, ὁ δέ σφισιν οὐκ ἐπακούει
οὐ μὰν οὐκ ἐθέλει. κώρα δέ μιν οὐκ ἀπολύει.
λῆγε γόων κυθέρεια. τοσήμερον ἴσχεο κώμων.
δεῖ σε πάλιν κλαῦσαι, πάλιν ἐς ἔτος ἄλλο δακρῦσαι

ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ κδ'.

Βουκολίσκος.

Εὐνίκα μ' ἐγέλαξε θέλοντά μιν ἁδὺ φιλᾶσαι.
καί μ' ἐπικερτομέοισα τάδ' ἔννεπεν. ἔρρ' ἀπ' ἐμοῖο
βουκόλος ὢν ἐθέλεις με κύσαι. τάλαν οὐ με μάθηκα
ἀγροίκως φιλέειν, ἀλλ' ἄστυ καὶ χείλεα θλίβειν.
μὴ τύ γε μεῦ κύσῃς τὸ καλὸν στόμα. μὴ δ' ἐν ὀνείροις.

οἷα βλέπεις, ὁποῖα λαλέεις. ὡς ἄγρια παίσδεις.
ὡς τρυφερὸν λαλέεις. ὡς κωτίλα ῥήματα φράσδεις.
ὡς μαλακὸς τὸ γένειον ἔχεις, ὡς ἁδέα χαίταν
χείλεά τοι νοσέοντι. χέρες δέ τι ἐντὶ μέλαιναι.
καὶ κακὸν ἐξόσδεις. ἀπ' ἐμεῦ φύγε μή με μολύνῃς
τοιάδε μυθίξοισα, τρὶς εἰς ἑὸν ἔπτυσε κόλπον.
καί μ' ἀπὸ τᾶς κεφαλᾶς ποτὶ τὼ πόδε συνεχὲς εἶδεν.
χείλεσι μυθίζοισα, καὶ ὄμμασι λοξοβλέποισα.
καὶ πολὺ τᾷ μορφᾷ θηλύνετο. καί τι σεσαρὸς
καὶ σοβαρὸν μ' ἐγέλαξεν, ἐμοὶ δ' ἄφαρ ἔζεσεν αἷμα.
καὶ χρόα φοινίχθην, ὑπὸ τὤλγεος ὡς ῥόδον ἕρσᾳ.
χἁ μὲν ἔβα με λιποῖσα. φέρω δ' ὑποκάρδιον ὀργάν.
ὅττι με τὸν χαρίεντα κακὰ μωμήσαθ' ἑταίρα.
ποιμένες εἴπατέ μοι τὸ κρήγυον. οὐ καλὸς ἐμμί,
ἆρά τις ἐξαπίνας με θεὸς βροτὸν ἄλλον ἔτευξεν.
καὶ γὰρ ἐμοὶ τὸ πάροιθεν ἐπάνθεεν ἁδύ τι κάλλος
ὡς κισσὸς ποτὶ πρέμνον. ἐμὰν δ' ἐπύκαζεν ὑπήναν.
χαῖται δ' οἷα σέλινα περὶ κροτάφοισι κέχυντο.
καὶ λευκὸν τὸ μέτωπον ἐπ' ὀφρύσι λάμπε μελαίναις.
ὄμματά μοι χαροπώτερα πολλὸν ἀξαίας.
τὸ στόμα καὶ πακτᾶς γλυκερώτερον. ἐκ στομάτων δὲ,
ἔρρε μοι φωνὰ γλυκερωτέρα, ἢ μελικήρω.
ἁδὺ δέ μοι τὸ μέλισδμα, καὶ ἢν σύριγγι μελίσδω.
κἢν αὐλῷ λαλέω. κἢν δώνακι κἢν πανναύλῳ.
καὶ πᾶσαι καλόν με κατ' ὤρεα φαντὶ γυναῖκες.
καὶ πᾶσαί με φιλεῦντι. τὰ δ' ἀστυκά μ' οὐκ ἐφίλασεν.
ἀλλ' ὅτι βουκόλος ἐμμί, παρέδραμε κοὔποτ' ἀκούει.
χὡ καλὸς Διόνυσος ἐπ' ἄγκεσι πόρτιν ἐλαύνει.

οὐκ ἔγνω δ' ὅτι κύπρις ἐπ' ἀνέρι μνώατο βούτᾳ.
καὶ φρυγίης ἐνόμευσεν ἐν ὤρεσιν αὐτὸν ἄδωνιν.
ἐν δρυμοῖσι φύλασε. καὶ ἐν δρυμοῖσιν ἔκλαυσεν
ἐνδυμίων δὲ τίς ἦν; οὐ βωκόλος. ὅν τε σελάνα
βωκολέοντα φίλασεν. ἀπ' ὀλύμπω δὲ μολοῖσα
λάτμιον ἂν νάπος ἦλθε κἠ ἐς ἓ μιᾷ παιδὶ καθεῦδε.
καὶ τὺ ῥέα κλαίεις τὸν βωκόλον. οὐχὶ δὲ καὶ τὺ
ὦ κρονίδα. διὰ παῖδα βοηνόμον αὐτὸς ἐπλάγχθης
εὐνίκα δὲ μόνα τὸν βωκόλον οὐκ ἐφίλασεν.
ἁ κυβέλας κρέσσων καὶ κύπριδος ἄτε σελάνας;
μηκέτι μηδὲ κύπρι τὸν ἁδέα. μήτε κατ' ἄστυ,
μήτ' ἐν ὄρει φιλέοις. μώνη δ' ἀνὰ νύκτα καθεύδοις.

ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ κέ.

Ἁλιεῖς.

Α πενία διόφαντες μόνα τὰς τέχνας ἐγείρει.
αὐτὰ τῶ μόχθοιο διδάσκαλος. οὐδὲ γὰρ εὕδειν
ἀνδράσιν ἐργατίναισι κακαὶ παρέχοντι μέριμναι.
κἂν ὀλίγον νυκτός τις ἐπιψαύησι τὸν ὕπνον,
ἐφνίδιον θορυβεῦσιν ἐφιστάμεναι μελεδῶναι.
ἰχθύος ἀγρευτῆρες ὅμως δύο κεῖντο γέροντες,
στρωσάμενοι βρύον αὖον ὑπὸ πλεκταῖς καλύβαις
κεκλιμένοι τοίχῳ τῷ φυλλίνῳ. ἐγγύθι δ' αὐτοῖν,
κεῖτο τὰ ταῖν χειροῖν ἀθλήματα. τοὶ καλαθίσκοι
τοὶ κάλαμοι. τὤγκιστρα, τὰ φυκιόεντά τε λῆδα
ὁρμιαὶ κύρτοι. καὶ ἐκ σχοίνων λαβύρινθοι.

μήρινθοι, κῶάς τε. γέρων δ' ἐπ' ἐρείσμασι λέμβος
νέρθεν τᾶς κεφαλᾶς φορμὸς βραχὺς εἵματα πῖλοι.
οὗτος τοῖς ἁλιεῦσιν ὁ πᾶς. πόνος, οὗτος ὁ πλοῦτος
οὐδεὶς δ' οὐ χύφαν εἶχ' οὐχ ἵνα. πάντα περισσὰ,
πάντ' ἐδόκει τήνοις ἄγρας πενία. σφὰς ἑταίροις.
οὐδεὶς δ' ἐν μέσσῳ γείτων. πενία δὲ παρ' αὐλάν.
θλιβομέναν καλύβαν φυφδὸν προσέναχε θάλασσα
οὔπω τὰ μέσα τὸν δρόμον ἄνυεν ἅρμα σελάνα
τὼς δ' ἁλιεῖς ἤγειρε φίλος πόνος ἐκ βλεφάρων δὲ
ὕπνον ἀπωσάμενοι σφετέραις φρεσὶν ἤρεθον ᾠδὰν
ψεύδονται φίλε πάντες ὅσοι τὰς νύκτας ἔφασκον.
τῶ θέρεος μινύθειν. ὅτε τ' ἄματα μακρὰ φέρει Ζεύς.
ἤδη μυρί' ἔσειδον ὀνείρατα, κοὐδέπω ἀὼς
μὴ λαθόμην; τί τὸ χρῆμα χρόνον δ' αἱ νύκτες ἔχοντι
ἀσφαλίων μέμφῃ τὸ καλὸν θέρος. οὐ γὰρ ὁ καιρὸς
αὐτομάτως παρέβα τὸν νεὸν δρόμον, ἀλλὰ τὸν ὕπνον
ἁ φροντὶς κόπτοισα μακρὰν τὰν νύκτα ποιεῦντι.
ἆρ' ἔμαθες κρίνειν πόκ' ἐνύπνια, χρηστὰ γὰρ εἶδον
οὔσε θέλω τῶ μῶ φαντάσματος ἦμεν ἄμοιρον
ὡς καὶ τὰν ἄγραν τὠνείρατα πάντα μερίζευ.
οὐ γὰρ νικάξει κατὰ τὸν νόον, οὗτος ἄριστος
ἐστιν ὀνειροκρίτας ὁ διδάσκαλός ἐστι, παρ' ᾧ νοῦς
ἄλλως καὶ χολή ἐστι. τί γὰρ ποιεῖν ἂν ἔχοι τις
κείμενος ἐν φύλλοις ποτὶ κύματι μηδὲ καθεύδων
ἄσμενος ἐν ῥάμνῳ. τὸ δὲ λύχνιον ἐν πρυτανείῳ.
φαντὶ γὰρ αἰὲν ἄγραν τόδ' ἔχειν. λέγε μοι ποτὲ νυκτὸς
ὄψιν πάντα τεῷ δὲ λέγων μάνυσον ἑταίρῳ.
δειλινόν. ὡς κατέδαρθον ἐν εἰναλίοισι πόνοισιν,

ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ ις'.

Μεγάρα γυνὴ ἡρακλέους. Δωρίδι.

Ματερ ἐμὰ τίφθ' ὧδε φίλον κατὰ θυμὸν ἰάπτεις
ἐκπάγλως ἀχέουσα. τὸ πρὶν δέ τοι οὐκ ἔτ' ἔρευθος
σώζετ' ἐνὶ ῥεθέεσι. τί μοι τόσον ἠνίησαι.
ἦ ῥ' ὅτι ἄλγεα πάσχει ἀπείριτα φαίδιμος υἱὸς
ἀνδρὸς ὑπ' οὐτιδανοῖο λέων ὡσείθ' ὑπὸ νεβροῦ;
ὤμοι ἐγὼ τί νυ μ' ὧδε θεοὶ τόσον ἠτίμασαν
ἀθάνατοι. τί νυ μ' ὧδε κακῇ γονέες τέκον αἴσῃ.
δύσμορος. ἥ τ' ἐπεὶ ἀνδρὸς ἀμύμονος ἐς λέχος ἦλθον
τὸν μὲν ἐγὼ τίεσκον ἴσον φαέεσιν ἐμοῖσιν.
ἠδ' ἔτι νῦν σέβομαί τε καὶ αἰδέομαι κατὰ θυμόν.
τοῦ δ' οὔτις γένετ' ἄλλος ἀποτμότερος ζωόντων.
οὐδὲ τόσον σφετέρῃσιν ἐγεύσατο φροντίσι κηδέων,
σχέτλιος. ὃς τόξοισιν ἅ οἱ πόρεν αὐτὸς ἀπόλλων,
ἠέ τινος κηρῶν. ἢ ἐριννύος αἰνὰ βέλεμνα
παῖδας ἑοὺς κατέπεφνε. καὶ ἐκ φίλων εἵλετο θυμὸν
μαινόμενος κατ' οἶκον. ὁ δ' ἔμπλεος ἔσκε φόνοιο.
τοὺς μὲν ἐγὼ δύστηνος ἐμοῖς ἴδον ὀφθαλμοῖσι
βαλλομένους ὑπὸ πατρί. τὸ δ' οὐδ' ὄναρ ἤλυθεν ἄλλῳ
οὐ δέ σφιν δυνάμην ἀδινὸν καλέουσιν ἀρῆξαι.
μητέρ' ἑὴν ἐπεὶ ἐγγὺς ἀνίκητον κακὸν ἦεν.
ὡς δέ τ' ὀδύρεται ὄρνις ἐπὶ σφετέροισι νεοσσοῖς
ὀλλυμένοις, οὕς τ' αἰνὸς ὄφις ἔτι νηπιάχοντας
θάμνοις ἐν πυκινοῖσι κατεσθίει. ἡ δὲ κατ' αὐτοὺς
πωτᾶται κλάζουσα μάλα λιγὺ πότνια μήτηρ.

οὐδ' ἄρ' ὅγε τέκνοισιν ἐπαρκέσαι. ἦ γάρ οἱ αὐτῷ
ἄσσον ἴμεν μέγα τόρβος ἀμειλίκτοιο πελώρου,
ὡς ἐγὼ αἰνοτόκεια φίλον τέκος αἰάζουσα,
μαινομένοισι πόδεσσι, δόμον κάτα πολλὸν ἐφοίτων
ὥς γ' ὄφελον μετὰ παισὶν ἅμα θνήσκουσα καὶ αὐτὴ,
κεῖσθαι φαρμακόεντα δι' ἥπατος ἰὸν ἔχουσα.
ἄρτεμι θηλυτέρῃσι μέγα κρείουσα γυναιξί.
τῷ χ' ἡμᾶς κλαύσαντε φίλαις ἐνὶ χερσὶ τοκῆες,
πολλοῖς σὺν κτερέεσσι πυρῆς ἐπέβησαν ὁμοίης.
καί κεν ἵνα χρύσειον ἐς ὀστέα κρωσσὸν ἁπάντων
λέξαντες κατέθαψαν ὅθι πρῶτον γενόμεσθα.
νῦν δ' οἱ μὲν θήβην κουροτρόφον ἐνναίουσιν
ἀονίου πεδίοιο βαθεῖαν βῶλον ἀροῦντες.
αὐτὰρ ἐγὼ τίρυνθα κατὰ κραναὴν πόλιν ἥρας
πολλοῖσιν δύστηνος ἰάπτομαι ἄλγεσιν ἦτορ,
αἰεὶ ὁμῶς. δακρύων δὲ πάρεστί μοι οὐδ' ἴ' ἐρωή.
ἀλλὰ πόσιν μὲν ὁρῶ παῦρον χρόνον ὀφθαλμοῖσιν
οἴκῳ ἐν ἡμετέρῳ. πολέων γάρ οἱ ἔργον ἑτοῖμον
μόχθων, τῶν ἐπὶ γαῖαν ἀλώμενος ἠδὲ θάλασσαν
μοχθίζει, πέτρης ὅγ' ἔχων νόον, ἠὲ σιδήρου.
καρτερὸν ἐν στήθεσσι. σὺ δ' ἠΰτε λείβεαι ὕδωρ
νύκτας τε κλαίουσα καὶ ἐκ διὸς ἤμαθ' ὁπόσα.
ἄλλος μὰν γ' οὐκ αὔτις γ' εὐφρῆναί με παραστὰς,
κηδεμόνων. οὐ γάρ σφε δόμων κατὰ τοῖχος ἐέργει.
καὶ λίαν πάντες γε πέραν πιτυώδεος ἰσθμοῦ
ναίουσ'. οὐδέ μοι ἐστὶ πρὸς ὅν τινά κε βλέψασα
οἷα γυνὴ πανάποτμος ἀναψύξαιμι φίλον κῆρ.
νόσφιγε δὴ πύρρης συνομαίμονος. ἡ δὲ καὶ αὐτὴ.

ἀμφὶ πόσει σφετέρῳ πλέον ἄχθεται ἰφικλῆι
σῷ υἱῷ. πάντων γὰρ ὀϊζυρώτατα τέκνα
γείνασθαί σε θεῷ τε καὶ ἀνέρι θνητῷ ἔολπα.
ὣς ἄρ᾽ ἔφη. τὰ δέ οἱ θαλερώτερα δάκρυα μήλων,
κόλπον ἐς ἱμερόεντα κατὰ βλεφάρων ἐχέοντο.
μνησαμένῃ τέκνων τε καὶ ὧν μετέπειτα τοκήων,
ὣς δ᾽ αὔτως δακρύοισι παρήϊα λεύκ᾽ ἐδίαινεν
ἀλκμήνη. βαρὺ δ᾽ ἦγε καὶ ἐκ θυμοῦ στενάχουσα.
μύθοισιν πυκινοῖσι φίλην νυὸν ὧδε μετηύδα
δαιμονίη παίδων. τί νύ τοι φρεσὶν ἔμπεσε τοῦτο,
πῶς καὶ ἔμ᾽ ἐθέλεις ὀροθυνέμεν ἄμφω.
κήδε᾽ ἄλαστα λέγουσα. τὰ δ᾽ οὐ νῦν πρῶτα κέκλαυται.
οὐχ ἅλις οἷς ἐχόμεσθα τὸ δεύτατον αἰὲν ἐπ᾽ ἦμαρ
γιγνομένοις. μάλα μέν γε φιλοθρηνής κέ τις εἴη.
ὅστις ἀριθμήσειεν ἐφ᾽ ἡμετέροις ἄχεσιν.
θάρσει. οὐ τοιῆς δ᾽ ἐκυρήσαμεν ἐκ θεοῦ αἴσης.
καὶ δ᾽ αὐτὴν ὁρόωσε φίλον τέκος ἀφύτοισιν
ἄλγεσι μοχθίζουσαν. ἐπιγνώμων δέ τοι εἰμί,
ἀχαλάαν ὅτι δή γε καὶ εὐφροσύνης κόρος ἐστί.
καί σε μάλ᾽ ἐκπάγλως ὀλοφύρομαι. ἠδ᾽ ἐλεαίρω.
οὕνεκεν ἡμετέροιο λυγροῦ μετὰ δαίμονος ἔσχες.
ὅσθ᾽ ἡμῖν ἐφύπερθε κάρης βαρὺς αἰωρεῖται,
ἴστω γὰρ κούρη τε καὶ εὐέανος δημήτηρ.
ἅς κε μέγα βλαφθείς τις ἑκὼν ἐπίορκον ὀμόσσῃ
δυσμενέων. μηδέν σε χερειότερον φρεσὶν ᾗσι
στέργειν, ἢ εἴπερ μοι ὑπ᾽ ἐκ νηδυόφιν ἦλθες.
καί μοι τηλυγέτη ἐνὶ δώμασι παρθένος ἦσθα.
οὐδ᾽ αὐτήν γέ νυ πάμπαν ἔολπά σε τοῦτό γε λήθειν.

πάπταινεν μὴ δή μιν ἀδιφλέξῃ δήϊον πῦρ.
τῷ μὲν ἀοσσῆσαι λελιημένος ὥς μοι ἔικτο
ἰφικλέης μεγάθυμος ἐπ' οὔδεϊ κάππεσ' ὀλισθών.
πρὶν γ' ἐλθεῖν. οὐδ' ὀρθὸς ἀναστῆναι δύνατ' αὖτις.
ἀλλ' ἀστεμφὲς ἔκειτο γέρων ὥστ' ἀμενηνὸς,
ὅν τε καὶ οὐκ ἐθέλοντα βιήσατο γῆρας ἀτερπὲς
κάππεσεν, κεῖται δ' ὅγ' αὖθι χθονὸς ἔμπεδον αὔτως,
εἰσόκε τις χειρός μιν ἀνειρύσῃ παριόντων.
αἰδεσθεὶς ὄπιδα προτέρην πολιοῖο γενείου,
ὣς ἐν γῇ λελίαστο σακέσπαλος ἰφικλείης.
αὐτὰρ ἐγὼ κλαίεσκον ἀμηχανέοντας ὁρῶσα
παῖδας ἐμοὺς. μέχρι δή μοι ἀπέσσυτο νήδυμος ὕπ-
νος.
ὀφθαλμῶν. ἠὼς δὲ παραυτίκα φαίδιμος ἦλθεν.
τοῖα φίλη μοι ὄνειρα διὰ φρένας ἐπτοίησαν.
παννυχίη. τὰ δὲ πάντα πρὸς Εὐρυσθῆα φέροιτο.
οἴκου ἀφ' ἡμετέροιο. γένοιτο δὲ μάντις ἐκείνῳ
θυμὸς ἐμός. μὴ ἄλλο παρεκτελέσειέ τι δαίμων.

ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ κβ'.

Διόσκουροι. διαίδει ἐγκωμιαστικόν.

Υμνέομεν λήδας τε καὶ αἰγιόχω διὸς υἱώ.
κάστορα καὶ φοβερὸν πολυδεύκεα πὺξ ἐρεθίζειν,
χεῖρας ἐπιζεύξαντα μέσοις βοέεσιν ἱμᾶσιν.
ὑμνέομεν καὶ δὶς, καὶ τὸ τρίτον ἄρσενα τέκνα
κούρης θεστιάδος, λακεδαιμονίους δύ' ἀδελφούς.
ἀνθρώπων σωτῆρας ἐπὶ ξυροῦ ἤδη ἐόντων,
ἵππων θ' αἱματόεντα ταρασσομένων καθ' ὅμιλον.
ναῶν θ' αἳ δύοντα καὶ οὐρανοῦ ἐξανιόντα
ἄστρα βιαζόμεναι. χαλεποῖς ἐνέκυρσαν ἀήταις.
οἳ δὲ σφέων κατὰ πρύμναν ἀείραντες μέγα κῦμα.
ἠὲ καὶ ἐκ πρῴραθεν, ἢ ὅππα θυμὸς ἑκάστου,
ἐς κοίλαν ἔρειψαν. ἀνέρρηξαν δ' ἄρα τοίχους
ἀμφοτέροις. κρέμαται δὲ σὺν ἱστῷ ἄρμενα πάντα
εἰκῆ ἀποκλασθέντα. πολὺς δ' ἐξ οὐρανοῦ ὄμβρος
νυκτὸς ἐφερπύσας. παταγεῖ δ' εὐρεῖα θάλασσα,
κοπτομένη πνοιαῖς τε. καὶ ἀρρήκτοισι χαλάζαις.
ἀλλ' ἔμπης ὑμεῖς τε καὶ ἐκ βυθοῦ ἕλκετε νᾶας
αὐτοῖσιν ναύταισιν οἰομένοις θανέεσθαι.
αἶψα δ' ἀπολήγοντ' ἄνεμοι. λιπαρὰ δὲ γαλάνα
ἀμπέλαγος. νεφέλαι δὲ διέδραμον ἄλλυδις ἄλλαι
ἐκ δ' ἄρκτοι τ' ἐφάνησαν, ὄνων τ' ἀνὰ μέσον ἀμαυρὴ
φάτνη. σημαίνοισα τὰ πρὸς πλόον εὔδια πάντα.
ὦ ἄμφω θνατοῖσι βοηθόοι ὦ φίλοι ἄμφω,

ἱππῆες. κιθαρισταί. ἀεθλητῆρες. ἀοιδοί.
κάστορος ἢ πρώτου πολυδεύκεος ἄρξομ' ἀείδειν
ἀμφοτέρους ὑμνέων, πολυδεύκεα πρῶτον ἀείσω.
ἡ μὲν ἄρα προφυγοῦσα πέτρας εἰς ἓν ξυνιούσας
ἀργὼ, καὶ νιφόεντος ἀταρτηρὸν στόμα πόντου,
βέβρυκας εἰσαφίκανε θεῶν φίλα τέκνα φέροισα.
ἔνθα μιᾶς πολλοὶ κατὰ κλίμακος ἀμφοτέρων ἐξ
τοίχων ἄνδρες ἔβαινον. ἰησονίης ἀπὸ νηός.
ἐκβάντες δ' ἐπὶ θῖνα βαθὺν, καὶ ὑπήνεμον ἀκτὴν,
εὐνάς τ' ἐστόρνυντο, πυρεῖά τε χερσὶν ἐνώμων.
κάστωρ δ' αἰολόπωλος, ὅ τ' οἰνωπὸς πολυδεύκης,
ἄμφω ἐρημάζεσκον ἀποπλαγχθέντες ἑταίρων.
παντοίην δ' ἐν ὄρει θηεύμενοι ἄγριον ὕλην,
εὗρον ἀέναον κρήνην, ὑπὸ λισσάδι πέτρῃ
ὕδατι πεπληθυῖαν ἀκηράτῳ, αἱ δ' ὑπένερθεν
λᾶαι, κρυστάλλῳ, ἠδ' ἀργύρῳ ἰνδάλλοντο
ἐκ βυθοῦ. ὑψηλαὶ δὲ πεφύκασιν ἀγχόθι πεῦκαι.
λεῦκαί τε. πλάτανοί τε. καὶ ἀκρόκομοι κυπάρισσοι.
ἄνθεά τ' εὐώδη λασίαις φίλα ἔργα μελίσσαις,
ὅσ' ἔαρος λήγοντος ἐπιβρύει ἂν λειμῶνας.
ἔνθα δ' ἀνὴρ ὑπέροπλος ἐνήμενος ἐνδιάασκε
δεινὸς ἰδεῖν. σκληραῖσι. τεθλασμένος οὔατα πυγμαῖς
στήθεα δ' ἐσφαίρωτο πελώρια. καὶ πλατὺ νῶτον.
σαρκὶ σιδηρείῃ. σφυρήλατος οἷα κολοσσός.
ἐν δὲ μύες στερεοῖσι βραχίοσιν ἄκρον ὑπ' ὦμον,
ἕστασαν ἠύτε πέτροι ὀλοοίτροχοι. οὕς τε κυλίνδων
χειμάρρους ποταμὸς μεγάλαις περιέξεσε δίναις.
αὐτὰρ ὑπὲρ νώτοιο καὶ αὐχένος ἠωρεῖτο

οἱ δ' ἐπεὶ οὖν σπείραισιν ἐκαρτύναντο βοείαις
χεῖρας. καὶ περὶ γυῖα μακροὺς εἵλιξαν ἱμάντας,
ἐς μέσσον σύαγον φόνον ἀλλάλοισι πνέοντες.
ἔνθα πολὺς σφισι μόχθος ἐπειγομένοισιν ἐτύχθη,
ὁππότερος κατὰ νῶτα λάβῃ φάος ἠελίοιο.
ἰδρείῃ μέγαν ἄνδρα παρήλυθες ὦ πολύδευκες.
βάλλετο δ' ἀκτίνεσσιν ἅπαν ἀμύκοιο πρόσωπον.
αὐτὰρ ὅ γ' ἐν θυμῷ κεχολωμένος ἵετο πρόσσω.
χερσὶ πιτυσκόμενος. τοῦ δ' ἄκρον γένδον
τυνδαρίδης ἀΐσσοντος. ὀρίνθη δὲ πλέον ἢ πρὶν
σὺν δὲ μάχαν ἐτίναξε, πολὺς δ' ἐπέκειτο νενευκὼς
ἐς γαῖαν. βέβρυκες δ' ἐπαΰτεον. ἐκ δ' ἑτέρωθεν
ἥρωες κρατερὸν πολυδεύκεα θαρσύνεσκον.
δειδιότες μὴ πρίν μιν ἐπιβρίσας δαμάσειε,
χώρῳ ἐνὶ στεινῷ τιτυῷ ἐναλίγκιος ἀνήρ.
ἤτοι ὅ γ' ἔνθα καὶ ἔνθα παριστάμενος διὸς υἱὸς,
ἀμφοτέραισιν ἄμυσσεν ἀμοιβαδίς. ἔσχεθε δ' ὁρμῆς
παῖδα ποσειδάωνος ὑπερφίαλόν περ ἐόντα.
ἔστη δὲ πληγαῖς μεθύων. ἐκ δ' ἔπτυσεν αἷμα
φοίνιον· οἱ δ' ἅμα πάντες ἀριστῆες κελάδησαν,
ὡς ἴδον ἕλκεα λυγρὰ περὶ στόμα τε γναθμούς τε,
ὄμματα δ' οἰδήσαντος ἀπεστείνωτο προσώπου.
τὸν μὲν ἄναξ ἐτίνασσεν ἐτώσια χερσὶ προδεικνὺς
πάντοθεν· ἀλλ' ὅτε δή μιν ἀμηχανέοντ' ἐνόησε,
μέσσης ῥινὸς ὕπερθε κατ' ὀφρύος ἤλασε πυγμῇ.
πᾶν δ' ἀπέσυρε μέτωπον ἐς ὀστέον. αὐτὰρ ὁ πλαγεὶς
ὕπτιος ἐν φύλλοισι τεθαλόσιν ἐξετανύσθη.
ἔνθα μάχη δριμεῖα πάλιν γένετ' ὀρθωθέντος.
ἀλλάλους δ' ὄλεκον στερεοῖς θείνοντες ἱμᾶσι

ἀλλ' ὁ μὲν ἐς στῆθός τε καὶ ἔξω χεῖρας ἐνώμα
αὐχένος ἀρχαγὸς βεβρύκων. ὁ δ' ἀεικέσι πλαγαῖς
πᾶν συνέφυρε πρόσωπον ἀνείκατος πολυδεύκης.
σάρκες δ' αἱ μὲν ἱδρῶτι συνίζανον. ἐκ μεγάλου δὲ
αἶψ' ὀλίγος γένετ' ἀνδρός. ὁ δ' αἰεὶ μάσσονα γυῖα
ἁπτόμενος φορέεσκε πόνου. καὶ χροιῇ ἀμείνων.
πῶς γὰρ δὴ διὸς υἱὸς ἀδηφάγον ἄνδρα καθεῖλεν
εἰπὲ θεά. σὺ γὰρ οἶσθα. ἐγὼ δ' ἑτέρων ὑποφήτης
φθέγξομαι ὡς ἐθέλεις σύ. καὶ ὅππως τοι φίλον αὐτῇ
ἤτοι ὅγε ῥέξαι τι λιλαιόμενος μέγα ἔργον.
σκαιῇ μὲν σκαιὴν πολυδεύκεος ἔλλαβε χεῖρα.
δοχμὸς ἀπὸ προβολῆς κλινθείς, ἑτέρα δ' ἐπιβαίνων
δεξιτερῆς ἤνεγκεν ἀπαὶ λαγόνος πλατὺ γυῖον.
ἀλλ' ὅγ' ὑπεξανέδυ κεφαλῇ. στιβαρᾷ δ' ἄρα χειρὶ,
πλᾶξεν ὑπὸ σκαιὸν κρόταφον. καὶ ἐπέμπεσεν ὤμῳ
ἐκ δὲ χύθη μέλαν αἷμα θοῶς κροτάφοιο χανόντος.
λαιῇ δὲ στόμα τύψε. πυκνοὶ δ' ἀράβησαν ὀδόντες.
αἰεὶ δ' ὀξυτέρῳ πιτύλῳ δηλεῖτο πρόσωπον,
μέχρι συνηλοίησε παρήια. πᾶς δ' ἐπὶ γαῖαν,
κεῖτ' ἀλλοφρονέων. καὶ ἀνέσχεθε νεῖκος ἀπαυδῶν
ἀμφοτέρας ἅμα χεῖρας, ἐπεὶ θανάτου σχεδὸν ἦεν
τὸν μὲν ἄρα κρατέων περ ἀτάσθαλον οὐδὲν ἔρεξας
ὦ πύκτα πολύδευκες. ὄμοσσε δέ τοι μέγαν ὅρκον
ὃν πατέρ' ἐκ πόντοιο ποσειδάωνα κικλήσκων,
μήποτέ τοι ξείνοισιν ἑκὼν ἀνιηρὸς ἔσεσθαι.
καὶ σὺ μὲν ὕμνησαί με ἄναξ. σὲ δὲ κάστορ ἀείσω.
τυνδαρίδα. ταχύπωλε δορυσσόε, χαλκεοθώραξ.
τὼ μὲν, ἀναρπάξαντε δύω φερέτην διὸς υἱώ,

δοιὰς λευκίπποιο κόρας· δοιὼ δ' ἄρα τώγε
ἐσσυμένως ἐδίωκον ἀδελφεώ, υἱ' ἀφαρῆος
γαμβρὼ μελλογάμω, λυγκεὺς καὶ ὁ καρτερὸς ἴδας
ἀλλ' ὅτε τύμβον ἵκανον ἀποφθιμένου ἀφαρῆος,
ἐκ δίφρων ἄρα πάντες ἐπ' ἀλλήλοισιν ὄρουσαν.
ἔγχεσι καὶ κοίλοισι βαρυνόμενοι σακέεσι.
λυγκεὺς δ' αὖ μετέειπεν ὑπ' ἐκ κόρυθος μέγ' ἀΰσας.
δαιμόνιοι τί μάχης ἱμείρετε. πῶς δ' ἐπὶ νύμφας
ἀλλοτρίαις χαλεποί. γυμναὶ δ' ἐν χερσὶ μάχαιραι.
ἡμῖν τοι λεύκιππος ἑὰς ἔδνωσε θύγατρας.
τὰς δὲ πολὺ προτέροις ἁμῖν γάμος οὗτος ἐν ὅρκῳ.
ὑμεῖς δ' οὐ κατὰ κόσμον ἐπ' ἀλλοτρίοις λεχέεσι
βουσὶ καὶ ἡμιόνοισι καὶ ἀλλοτρίοις κτεάτεσιν,
ἄνδρα παρετρέψασθε. γάμον δ' ἐκλέψατε δώροις.
ἦ μὰν πολλάκις ὔμμιν ἐνώπιος ἀμφοτέροισιν,
αὐτὸς ἐγὼ τάδ' ἔειπα. καὶ οὐ πολύμυθον ἐών περ.
οὐχ οὕτω φίλοι ἄνδρες ἀριστήεσιν ἔοικε
μνηστεύειν ἀλόχους, αἷς νυμφίοι ἤδη ἑτοῖμοι.
πολλά τοι σπάρτα. πολλὰ δ' ἱππήλατος ἆλις
ἀρκαδία τ' εὔμαλος. ἀχαιῶν τε πτολίεθρα.
μεσσάνα τε καὶ ἄργος. ἅπασά τε σισυφὶς ἀκτά.
ἔνθα κόραι τοκέεσιν ὑπὸ σφετέροισι τρέφονται
μυρίαι. οὔτε φυῆς ἐπιδευέες οὔτε νόοιο.
τάων εὐμαρὲς ὔμμιν ὀπυίειν ἅς κ' ἐθέλητε.
ὡς ἀγαθοῖς πολέες βούλοιν τόγε πενθεροὶ εἶναι.
ὔμμες δ' ἐν πάντεσι διάκριτοι ἡρώεσι.
καὶ πατέρες, καὶ ἄνωθεν ἅμα πατρώϊον αἷμα.
ἀλλὰ φίλοι τοῦτον μὲν ἐάσατε πρὸς τέλος ἐλθεῖν,

νῶϊ, γάμον. σφῷ δ' ἄλλον ἐπιφραζώμεθα πάντες.
ἴσκον τοιάδε πολλὰ, τὰ δ' ἐς ὑγρὸν ᾤχετο κῦμα
πνοιὴ ἔχοισ' ἀνέμοιο. χάρις δ' οὐχ ἕσπετο μύθοις.
σφὼ γὰρ ἀκηλήτω καὶ ἀπηνέε. ἀλλ' ἔτι καὶ νῦν
πείθεσθ'. ἄμφω δ' ἄμμιν ἀνεψιὼ ἐκ πατρὸς ἐστόν.
εἰ δ' ὑμῖν κραδίη πόλεμον ποθεῖ, αἵματι δὲ χρὴ
νεῖκος ἀναρρήξαντας ὁμοίιον ἔχθεα λῦσαι,
Ἴδας μὲν καὶ ὅμαιμος ἐμὸς κρατερὸς πολυδεύκης
χεῖρας ἐρωήσουσιν ἀπεχθομένας ὑσμίνης.
νῶϊ δ' ἐγὼ λυγκεὺς καὶ κάστωρ τε διακρινώμεθ' ἄρηϊ
ὁπλοτέρω γεγαῶτε. γονεῦσι δὲ μὴ πολὺ πένθος
ἁμετέροις λείπωμεν. ἅλις νέκυς ἐξ ἑνὸς οἴκου
εἷς. ἀτὰρ ὦλλοι πάντας ἐϋφρανέουσιν ἑταίρους.
νυμφίοι ἀντὶ νεκρῶν ὑμεναιώσουσι δὲ κούρας
τάσδ', ὀλίγῳ τοι ἔοικε κακῷ μέγα νεῖκος ἀναιρεῖν.
εἶπε. τὰ δ' οὐκ ἄρ' ἔμελλε θεὸς μεταμώνια θήσειν
τοὶ μὲν γὰρ ποτὶ γαῖαν ἀπ' ὤμων τεύχε' ἔθεντο,
τοὶ γενειᾶ προφέρεσκον, ὃς δ' ἐς μέσον ἤλυθε λυγκεὺς
σείων καρτερ' ἔγχος ὑπ' ἀσπίδος ἄντυγα πρώταν.
ὣς δ' αὔτως κάστωρ ἐτινάξατο δούρατος ἀκμὰς
καρτερὸς. ἀμφοτέροις δὲ λόφον ἐπένευον ἔθειραι
*πό, ἔγχεσι μὲν πρώτιστα τιτυσκόμενοι *πόνον εἶχον
θον ἀλλάλων, εἴ πού τι χροὸς γυμνωθὲν ἴδοιεν
ἀλλ' ἤτοι τὰ μὲν ἄκρα, πάρος τινὰ δηλήσασθαι,
δοῦρ' ἐάγη σακέεσσιν ἐνὶ δεινοῖσι παγέντα.
τὼ δ' ἄορ ἐκ κολεοῖιν ἐρυσσαμένω φόνον αὖθις
τεῦχον ἐπ' ἀλλήλοισι. μάχης δ' οὐ γίνετ' ἐρωή.
πολλὰ μὲν ἐς σάκος εὐρὺ καὶ ἱππόκομον τρυφάλειαν

κάστωρ. πολλὰ δ' ἔνυξεν ἀκριβὴς ὄμμασι λυγκεὺς
τοῖο σάκος. φοίνικα δ' ὅσον λόφον ἵκετ' ἀκωκή.
τοῦ μὲν ἄκραν ἐκόλουσεν ἐπὶ σκαιὸν γόνυ χεῖρα,
φάσγανον ὀξὺ φέροντος ὑπεξαναβὰς ποδὶ κάστωρ
σκαιῶ. ὁ δὲ πληγεὶς ξίφος ἔκβαλεν. αἶψα δὲ φεύγειν
ὡρμάθη ποτὶ σᾶμα πατρὸς, τόθι καρτερὸς ἴδας
κεκλιμένος θαεῖτο μάχην ἐμφύλιον ἀνδρῶν.
ἀλλὰ μεταΐξας πλατὺ φάσγανον ὦσε διαπρὸ
τυνδαρίδας λαγόνος τε καὶ ὀμφαλοῦ ἔγκατα δ' εἴσω
χαλκὸς ἄφαρ διέχευεν ὁ δ' ἐς χθόνα κεῖτο νενευκὼς
λυγκεύς. κὰδ δ' ἄρα οἱ βλεφάρων βαρὺς ἔδραμεν ὕπ
οὐ μὰν οὐδὲ τὸν ἄλλον ἐφ' ἑστίῃ εἶδε πατρώῃ, (νος
παίδων λαοκόωσα, φίλον γάμον ἐκτελέσαντα.
ἦ γὰρ ὅγε στάλαν ἀφαρηΐου ἐξανέχουσαν
τύμβω ἀναρρήξας ταχέως μεσσήνιος ἴδας,
μέλλε κασιγνήτοιο βαλεῖν σφετέροιο φονῆα.
ἀλλὰ ζεὺς ἐπάμυνε. χερῶν δέ οἱ ἔκβαλε τυκτὰν
μάρμαρον. αὐτὸν δὲ φλογέῳ συνέφλεξε κεραυνῷ.
οὕτω τυνδαρίδαις πολεμιζέμεν, οὐκ ἐπ' ἐλαφρὸν
ἀλλοί τε κρατέοντες, καὶ ἐκ κρατέοντος ἔφυσαν.
χαίρετε λήδας τέκνα. καὶ ἁμετέροις κλέος ὕμνοις
ἐσθλὸν ἀεὶ πέμποιτε. φίλοι δέ τε πάντες ἀοιδοὶ
τυνδαρίδαις. ἑλένᾳ τε, καὶ ἄλλοις ἡρώεσσιν.
ἴλιον οἳ διέπερσαν ἀρήγοντες μενελάῳ.
ὑμῖν κῦδος ἄνακτες ἐμήσατο χῖος ἀοιδός.
ὑμνήσας πριάμοιο πόλιν καὶ νῆας ἀχαιῶν,
ἰλιάδας τε μάχας, ἀχιλῆά τε, πύργον ἀϋτῆς.
ὑμῖν αὖ καὶ ἐγὼ λιγεαῖ μελίγματα μουσῶν.

οἵ ἄλλοι παρέχοισι καὶ ὡς ἐμὸς οἶκος ὑπάρχει,
τοῖα φέρω. γεράων δὲ θεοῖς, καὶ κάλλιστον ἀοιδή.

ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ κη΄.

Ἐραστής, Δωρίδι, διηγηματικόν.

Ἀνήρ τις πολύφιλτρος ἀπηνέος ἤρατ' ἐφάβου.
τὰν μορφὰν ἀγαθῶν. τὸν δὲ τρόπον οὐκ ἔθ' ὁμοίω
μίσει τὸν φιλέοντα καὶ οὐδὲ ἓν ἅμερον εἶχεν,
κοὐκ ᾔδει τὸν ἔρωτα, τίς ἦν θεός, ἡλίκα τόξα
χερσὶ κρατεῖ. πῶς πικρὰ βέλη ποτὶ παιδία βάλλει
πάντα δὲ κἠν μύθοισι καὶ ἐν προσόδοισιν ἀτηρής.
οὐδέ τι τῶν πυρσῶν παραμύθιον. οὐκ ἀμάρυγμα
χείλεος. οὐκ ὄσσων λιπαρὸν σέλας, οὐ ῥοδόμαλον.
οὐ λόγος. οὐχὶ φίλαμα, τὸ κουφίζον τὸν ἔρωτα.
οἷα δὲ θὴρ ὑλαῖος ὑποπτεύησι κυναγώς,
οὕτω πάντ' ἐποίει ποτὶ τὸν βροτόν. ἄγρια δ' αὐτῷ
χείλεα. καὶ κῶραι δεινὸν βλέπον εἶχεν ἀνάγκαν.
τᾶ δὲ χολᾶ τὸ πρόσωπον ἀμείβετο. φεῦγε δ' ἀπὸ χρὼς
ὕβριν τᾶς ὀργᾶς περικείμενος. ἀλλὰ καὶ οὕτως.
ἦ καλὸς ἐξ ὀργᾶς ἐρεθίζετο μᾶλλον ἐραστάς.
λοίσθιον οὐκ ἀνένικε τὰ δάκρυα τᾶς κυθερείας.
ἀλλ' ἐλθὼν ἔκλαιε ποτὶ στυγνοῖσι μελάθροις,
καὶ κύσε τὰν φλιάν. οὕτω δ' ἀνενείκατο φωνάν.
ἄγριε παῖ καὶ στυγνέ. κακᾶς ἀνάθρεμμα λεαίνας
λάϊνε παῖ καὶ ἔρωτος ἀνάξιε. δῶρά τοι ἦλθον
λοίσθια ταῦτα φέρων. τὸν ἐμὸν βρόχον. οὐκ ἔτι γάρ σε

κῶρ' ἐθέλω λύπης κε χολώμενος ἀλλὰ βαδίζω.
ἔνθα τύμβου κατέκειναs ὅπη λόγος ἦμεν ἀταρπὸν
ξυνὸν τοῖσιν ἐρῶσι τὸ φάρμακον ἔνθα τὸ λᾶθος
ἀλλὰ καὶ ἣν ὅλον αὐτὸ λαβὼν ποτὶ χεῖλος ἀμέλξω,
οὐδ' ἕκε τὼς, σβέσω τὸν ἐμὸν πόθον, ἄρτι δὲ χαίρειν
τοῖσι τεοῖς προθύροις ἐπιβάλλομαι. οἶδα τὸ μέλλον
καὶ τὸ ῥόδον καλόν ἐστι καὶ ὁ χρόνος αὐτὸ μαραίνει.
καὶ τὸ ἴον καλόν ἐστιν ἐν εἴαρι· καὶ ταχὺ γηρᾷ.
λευκὸν τὸ κρῖνον ἐστὶ, μαραίνεται ἁνίκα πίπτει.
ἁ δὲ χιὼν λευκὰ καὶ τάκεται ἁνίκα παχθῇ
καὶ κάλλος καλόν ἐστι τὸ παιδικὸν ἀλλ' ὀλίγον ζῇ.
ἥξει καιρὸς ἐκεῖνος, ὁπανίκα καὶ τὺ φιλάσεις
ἁνίκα τὰν κραδίαν ὀπτεύμενος ἁλμυρὰ κλαύσεις.
ἀλλὰ τὺ παῖ καὶ τοῦτο πανύστατον ἁδύ τι ῥέξον.
ὁπόταν ἐξενθὼν ἠρτημένον ἐν προθύροισι
τοῖσι τεοῖσιν ἴδῃς, τὸν τλάμονα μή με παρέλθῃς.
στᾶθι δὲ καὶ βραχὺ κλαῦσον. ἐπισπείσας δὲ τὸ δάκρυ,
λῦσον τῷ σχοίνω με. καὶ ἀμφίεσον ἐκ ῥεθέων σῶν.
εἵματα καὶ κρύψον με. τὸ δ' αὖ πύματόν με φίλασον.
κἂν νεκρῷ χάρισαι τὰ σὰ χείλεα. μή με φοβηθῇς.
οὐ δύναμαι ζῆν εἴ γε διαλλάξας με φιλάσεις.
χῶμα δέ μοι κοίλανον ὅ μευ κρύψει τὸν ἔρωτα.
κἢν ἀπίῃς τὸ δέ μοι τρὶς ἐπάϋσον ὦ φίλε κεῖσαι.
ἢν δή γε λῇς καὶ τοῦτο, καλὸς δέ μοι ὤλεθ' ἑταῖρος,
γράψον καὶ τόδε γράμμα, τό, σοι σὺ τοίχοισι χαράξω.
τοῦτον ἔρως ἔκτεινεν ὁδοιπόρε· μὴ παροδεύσῃς.
ἀλλὰ στὰς τόδε λέξον· ἀπηνέα εἶχεν ἑταῖρον.
ὣς εἰπὼν, λίθον εἷλεν· ἐρεισάμενος δ' ἐπὶ τοίχῳ,

ἄχρι μέσων οὐδῶν φοβερὸν λίθον ἧπτετ' ἀπ' αὐτῶ
τὰν λεπτὰν καὶ χοινῖδα. βρόχον δ' ἐνέβαλλε τραχήλῳ,
τὰν ἕδραν δ' ἐκύλισεν ὑπὲκ ποδὸς, ἠδ' ἐκρεμάσθη.
νεκρὸς ὁ δ' αὖ τὤϊξε θύρας. καὶ τὸν νεκρὸν εἶδεν
αὐλᾶς ἐξ ἰδίας ἠρτημένον, οὐδ' ἐτυλίχθη
τὰν ψυχὰν. οὐ κλαῦσε νέον φόνον. ἀλλ' ἐπὶ νεκρῷ
εἵματα πάντ' ἐμίαινεν ἐφαβικά. βαῖνε δ' ἐπ' ἄθλον
γυμνασίων καὶ τῆλε φίλων ἐπεμαίετο λουτρῶν.
καὶ ποτὶ τὸν θεὸν ἦνθε τὸν ὕβρισε. λαϊνέας δὲ
ἵστατ' ἀπὸ κρηπῖδος. ἔρως ὑδάτων ἐφύπερθεν,
ἅλλατο καὶ τὤγαλμα. κακὸν δ' ἔκτεινεν ἔφαβον.
αἷμα δ' ἐφοινίχθη. παιδὸς δ' ἐπενάχετο φωνά.
χαίρετε τοὶ φιλέοντες ὁ γὰρ μισῶν ἐφονεύθη.
στέργετε δ' ὕμμες αἴτας. ὁ γὰρ θεὸς οἶδε δικάζειν.

ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ κθ'.

Εἰς νεκρὸν ἄδωνιν.

Ἄδωνιν ἡ κυθήρη
ὡς εἶδε νεκρὸν ἤδη
στυγνὰν ἔχοντα χαίταν
ὠχράν τε τὴν παρειὰν
ἄγειν τὸν ὗν πρὸς αὐτὰν
ἔταξε τὼς ἔρωτας.
οἱ δ' εὐθέως ποτανοὶ
πᾶσαν δραμόντες ὕλαν,
στυγνὸν τὸν ὗν ἀνεῦρον.

δῆσαί τε καὶ πέδησαι.
χ' ὡ μὲν βρόχῳ καθάψας,
ἔσυρεν αἰχμάλωτον.
ὁ δ' ἐξόπισθ' ἐλαύνων,
ἔτυπτε τοῖσι τόξοις.
ὁ θὴρ δ' ἔβαινε δειλῶς.
φοβεῖτο γὰρ κυθήρην.
τῷ δ' εἶπεν ἀφροδίτα.
πάντων κάκιστε θηρῶν.
σὺν τόνδε μυρῶν ἴψας;
σύ μευ τὸν ἄνδρ' ἔτυψας;
ὁ θὴρ δ' ἔλεξεν ὧδε.
ὄμνυμί σοι κυθήρη
αὐτάν σε καὶ τὸν ἄνδρα
καὶ ταῦτά μευ τὰ δεσμὰ,
καὶ τώσδε τὼς κυναγὼς,
τὸν ἄνδρα τὸν καλόν σευ
οὐκ ἤθελον πατάξαι.
ἀλλ' ὡς ἄγαλμ' ἐσεῖδον
καὶ μὴ φέρων τὸ καῦμα,
γυμνὸν τὸν εἶχε μηρὸν,
ἐμαινόμαν φιλᾶσαι
καί μευ κατεπίναζε.
τούτους λαβοῦσα κύπρι
τούτους κόλαζε, τέμνε.
τί γὰρ φέρω περισσοὺς
ἐρωτικοὺς ὀδόντας.
εἰ δ' οὐχί σοι τάδ' ἀρκεῖ.

καὶ ταῦτ' ἐμοῦ τὰ χείλη.
τὸν δ' ἠλέησε κύπρις·
εἶπέν τε τοῖς ἔρωσι
τὰ δεσμά οἱ ἀπολῦσαι.
ἐκ τῶν δ' ἐπηκολούθει
καὶ ὕλαν οὐκ ἔβαινεν.
καί τε πυρὶ προσελθὼν
ἔκαιε τὰς ἔρωτας.

ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ λ'.

Σύριγξ, τοῦ πανί.

Σύριγξ οὔνομ' ὅλας. ἄδει δέος μέτρα σοφίης
οὐδενὸς εὐνάτειρα, μακροπτολέμοιο μάτερ
μαίης ἀντιπέτροιο θοὸν τέκεν ἰθυντῆρα.
οὐχὶ κεράσταν ὅν ποτε θρέψατο ταυροπάτωρ.
ἀλλ' ἀπέλειπες οὗ αἶθε πάρος φρένα τέρμα σάκους
οὔνομ' ὅλον δίζων ὃς τᾶς μέροπος πόθον,
κούρας γηρυόνας ἄθε τὰν τᾶς ἀνεμώδεος.
ὃς, μοίσᾳ λιγὺ πᾶξεν ἰοστεφάνῳ,
ἕλκος ἄγαλμα πόθοιο πυρισφαράγου
ὃς σβέσεν ἀνορέαν ἰσαυδέα
παπποφόνου τυρίας τε ἀφείλετο
ᾧ τόδε τυφλοφόρων ἐρατὸν
πῆμα πάρις θέτο σιμιχίδας
ψυχάν. ὦ βροτοβάμων,
στήτας, οἶστρε δέτας

κλωποπάτορ ἀπάτορ
λαρνακόγυιε χάροις
ἁδὺ μελίσδοις
ἑλλοπικούρᾳ
καλλιόπᾳ
νηλεύστῳ.

ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ λα'.

Ἡρακλίσκος,

Ἡρακλέα δεκάμηνον ἐόντα πόχ' ἁ μιδεᾶτις
ἀλκμήνα καὶ νυκτὶ νεώτερον ἰφικλῆα
ἀμφοτέροις λούσασα καὶ ἐμπλήσασα γάλακτος,
χαλκείαν κατέθηκεν ἐπ' ἀσπίδα τὰν, πτερελάου
ἀμφιφύον καλὸν ὅπλον ἀπεσκόλευσε πεσόντος.
ἁπτομένα δὲ γυνὰ κεφαλᾶς. μυθήσατο παίδων.
εὕδετ' ἐμὰ βρέφεα γλυκερὸν καὶ ἐγέρσιμον ὕπνον
εὕδετ' ἐμὰ ψυχὰ δύ' ἀδελφεὼ εὔσοα τέκνα.
ὄλβιοι εὐνάζοισθε καὶ ὄλβιοι ἀῶ ἵκοισθε.
ὡς φαμένα δίνασε σάκος μέγα. τοὺς δ' ἔλαβ' ὕπνος
ἆμος δὲ στρέφεται μεσονύκτιον ἐς δύσιν ἄρκτος
ὠρίωνα κατ' αὐτὸν, ὁ δ' ἀμφαίνει μέγαν ὦμον,
τᾶμος ἄρ' αἰνὰ πέλωρα δύω πολυμήχανος ἥρη
κυανέαις φρίσσοντας ὑπὸ σπείραισι δράκοντας
ὦρσεν, ἐπὶ πλατὺν οὐδὸν ὅθι σταθμὰ κοῖλα θυράων
οἴκου, ἀπειλήσασα φαγεῖν βρέφος ἡρακλῆα.
τὼ δ' ἐξειλυθέντε ἐπὶ χθονὶ γαστέρας ἄμφω

αἱμοβόρως ἐκύλιον ἐπ' ὀφθαλμῶν δὲ κακὸν πῦρ
ἐρχομένοις λάμπεσκε. βαρὺν δ' ἐξέπτυον ἰόν.
ἀλλ' ὅτε δὴ παίδων λιχμώμενοι ἐγγύθεν ἦλθον
καὶ τότ' ἄρ' ἐξέγροντο. Διὸς νοέοντος ἅπαντα,
ἀλκμήνας φίλα τέκνα, φάος δ' ἀνὰ οἶκον ἐτύχθη.
ἤτοι ὅ γ' εὐθὺς ἄυσεν ὅπως κακὰ θηρί' ἀνέγνω
κοίλου ὑπὲρ σάκεος, καὶ ἀναιδέας εἶδεν ὀδόντας
ἰφικλέης. οὔλαν δὲ ποσὶν διελάκτισε χλαῖναν,
φευγέμεν ὁρμαίνων. ὁ δ' ἐναντίος εἴχετο χερσὶν
ἡρακλέης. ἄμφω δὲ βαρεῖ ἐνεδήσατο δεσμῷ
δραξάμενος φάρυγος τόθι φάρμακα λυγρὰ τέτυκται,
οὐλομένοις ὀφίεσσι τὰ καὶ θεοὶ ἐχθαίροντι.
τὼ δ' αὖτε σπείρησιν ἑλισσέσθην περὶ παῖδα
ὀψίγονον γαλαθηνὸν ὑπὸ τροφῷ αἰὲν ἄδακρυν.
ἂψ δὲ πάλιν διέλυον ἐπεὶ μογέοιεν ἀκάνθας
δεσμοῦ ἀναγκαίου πειρώμενοι ἔκλυσιν εὑρεῖν.
ἀλκμήνα δ' ἐσάκουσε βοᾶς, καὶ ἐπέγρετο πράτα.
ἄνσταθ' ἀμφιτρύων, ἐμὲ γὰρ δέος ἴσχει ὀκνηρόν.
ἄνστα μηδὲ πόδεσσι τεοῖς ὑπὸ σάνδαλα θείης.
οὐκ ἀΐεις παίδων ὁ νεώτερος ὅσσον ἀυτεῖ;
οὐ νοέεις ὅτι νυκτὸς ἀωρί που, οἱ δέ τε τοῖχοι
πάντες ἀριφραδέες καθαρᾶς ἅπερ ἠριγενείης;
ἔστι τί μοι κατὰ δῶμα νεώτερον, ἔστι φίλ' ἀνδρῶν.
ὣς φάθ'. ὁ δ' ἐξ εὐνᾶς ἀλόχῳ κατέβαινε πιθήσας.
δαιδάλεον δ' ὥρμησε μετὰ ξίφος, ὅ ῥ' οἱ ὕπερθε
κλιντῆρος κεδρίνω περὶ πασσάλῳ αἰὲν ἄωρτο.
ἤτοι ὅ γ' ὠρίγνατο νεοκλώστου τελαμῶνος
κουφίζων ἑτέρᾳ κολεὸν μέγα λώτινον ἔργον.

ἀμφιλαφὴς δ' ἄρα πασὰς ἐνεπλήσθη πάλιν ὄρφνης.
δμῶας δὴ τότ' ἄυσεν ὕπνον βαρὺ ἐκφυσῶντας,
οἴσετε πῦρ ὅτι θᾶσσον ἀπ' ἐσχαρεῶνος ἑλόντες
δμῶες ἐμοί. στιβαροὺς δὲ θυρᾶν ἀνακόψατ' ὀχῆας,
ἀνστᾶτε δμῶες ταλασίφρονες. αὐτὸς ἀυτεῖ.
οἱ δ' αἶψα προγένοντο λύχνοις ἅμα δαιομένοισι
δμῶες. ἐνεπλήσθη δὲ δόμος σπεύδοντος ἑκάστου.
ἤτοι ἄρ' ὡς εἴδοντ' ὑποτίτθιον ἡρακλῆα
θῆρε δύω χείρεσσιν ἀπρὶξ ἁπαλαῖσιν ἔχοντα
συμπλήγδην ἰάχησαν. ὁ δ' ἐς πατέρ' ἀμφιτρύωνα
ἑρπετὰ δεικανάεσκεν. ἐπάλλετο δ' ὑψόθι χαίρων
κωροσύνα. γελάσας δὲ, πάρος κατέθηκε ποδοῖιν
πατρὸς ἑοῦ θανάτῳ κεκαρωμένα δεινὰ πέλωρα.
ἀλκμήνα μὲν ἔπειτα ποτὶ σφέτερον βάλε κόλπον
ξηρὸν ὑπαὶ δείης ἀκράχολον ἰφικλῆα
ἀμφιτρύων δὲ τὸν ἄλλον ὑπ' ἀμνείαν θέτο χλαῖναν
παῖδα. πάλιν δ' ἐς λέκτρον ἰὼν ἐμνάσατο κοίτου.
ὄρνιθες τρίτον ἄρτι τὸν ἔσχατον ὄρθρον ἄειδον.
τειρεσίαν τόκα μάντιν ἀλαθέα πάντα λέγοντα
ἀλκμήνα καλέσασα, χρέος κατέλεξε νεοχμόν.
καί νιν ὑποκρίνεσθαι ὅπως τελέεσθαι ἔμελλεν
ἠνώγει, μὴ δ' εἴ τι θεοὶ νοέοντι πονηρὸν
αἰδόμενος ἐμὲ κρύπτε. καὶ ὡς οὐκ ἔστιν ἀλύξαι
ἀνθρώποις ὅ,τι μοῖρα κατὰ κλωστῆρος ἐπείγει,
μάντι εὐηρείδα μάλα σε φρονέοντα διδάσκω
τοὺς ἔλεγεν βασίλεια. ὁ δ' ἀνταμείβετο τοίως.
θάρσει ἀριστοτόκεια γύναι περσήιον αἷμα.
ναὶ γὰρ ἐμὸν γλυκὺ φέγγος ἀποιχόμενον πάλαι ὄσσων

πολλαὶ ἀχαιϊάδων μαλακὸν περὶ γούνατι νῆμα
χειρὶ κατατρίψοντι ἀκρέσπερον ἀείδοισαι
ἀλκμήναν ὀνομαστί σέβας δ' ἔσῃ ἀργείαισι.
τοῖος ἀνὴρ ὅδε μέλλει ἐς οὐρανὸν ἄστρα φέροντα
ἀμβαίνειν τεὸς υἱὸς ἀπὸ στέρνων πλατὺς ἥρως.
οὗ καὶ θηρία πάντα καὶ ἀνέρες ἥσσονες ἄλλοι.
δώδεκά οἱ τελέσαντι πεπρωμένον ἐν διὸς οἰκεῖν
μόχθους θνητὰ δὲ πάντα πυρὰ τραχίνιος ἕξει.
γαμβρὸς δ' ἀθανάτων κεκλήσεται, οἳ τάδ' ἐπῶρσαν
κνώδαλα φωλεύοντα, βρέφος διαδηλήσασθαι.
ἔσται δὴ τοῦτ' ἆμαρ, ὁπηνίκα νεβρὸν ἐν εὐνᾷ
καρχαρόδων σίνεσθαι ἰδὼν λύκος οὐκ ἐθελήσει,
* ἀλλὰ γύναι πῦρ μέν τοι ὑπὸ σποδῷ εὔτυκτον ἔστω.
κάγκανα δ' ἀσπαλάθω ξύλ' ἑτοιμάσατ' ἢ παλιούρῳ,
ἢ βάτῳ, ἢ ἀνέμῳ δεδονημένον αὖον ἄχερδον.
καίετε δὲ τώδ' ἀγρίαισιν ἐπὶ σχίζησι δράκοντε
νυκτὶ μέσᾳ, ὅκα παῖδα κανεῖν τεὸν ἤθελον αὐτοί.
ἦρι δὲ συλλέξασα κόνιν πυρὸς ἀμφιπόλων τις,
ῥιψάτω εὖ μάλα πᾶσαν ὑπὲρ ποταμοῖο φέρουσα
ῥωγάδας ἐς πέτρας ὑπὲρ οὔρειον. ἂψ δὲ νέεσθαι
ἄστρεπτος. καθαρῷ δὲ πυρώσατε δῶμα θεείῳ
πρᾶτον, ἔπειτα δ' ἅλεσι μεμιγμένον ὡς νενόμισται,
θαλλῷ ἐπιρραίνειν ἐστεμμένον ἀβλαβὲς ὕδωρ.
ζηνὶ δ' ἐπιρρέξαι καθυπερτέρῳ ἄρσενα χοῖρον,
δυσμενέων αἰεὶ καθυπέρτεροι ὡς τελέθοιτε.
φῆ. καὶ ἐρωήσας ἐλεφάντινον ᾤχετο δίφρον
τειρεσίας, πολλοῖσι βαρύς περ ἐὼν ἐνιαυτοῖς.
ἡρακλέης δ' ὑπὸ ματρὶ νέον φυτὸν ὡς ἐν ἀλωῇ

ἐτρέφετ' ἀργείου κεκλημένος ἀμφιτρύωνος.
γράμματα μὲν τὸν παῖδα γέρων λίνος ἐξεδίδαξεν,
υἱὸς ἀπόλλωνος μελεδωνεὺς ἄγρυπνος ἥρως.
τόξον δ' ἐντανύσαι καὶ ἐπὶ σκοπὸν εἶναι ὀϊστῶν,
εὔρυτος ἐκ πατέρος μεγάλαις ἀφνειὸς ἀρούραις.
αὐτὰρ ἀοιδὸν ἔθηκε καὶ ἄμφω χεῖρας ἔπλαξε
πυξίνα ἐν φόρμιγγι φιλαμμονίδας εὔμολπος.
ὅσσα δ' ἀπὸ σκελέων ἑδροστρόφοι ἀργόθεν ἄνδρες
ἀλλήλους σφάλλοντι παλαίσμασιν, ὅσσα τε πύκται
δεινοὶ ἐν ἱμάντεσιν ἅτ' ἐς γαῖαν προπεσόντες
πυγμάχοι ἐξεύροντο παλαίσματα σύμφορα τέχνα,
πάντ' ἔμαθ' ἑρμείαο διδασκόμενος παρὰ παιδὶ
ἁρπαλύκω φανοτῆς. τὸν, οὐδ' ἂν τηλόθι λεύσσων
θαρσαλέως τις ἔμεινεν ἀεθλεύοντ' ἐν ἀγῶνι.
τοῖον ἐπισκύνιον, βλοσυρῷ ἐπέκειτο προσώπῳ.
ἵππους δ' ἐξελάσασθαι ὑφ' ἅρματι καὶ περὶ νύσσαν
ἀσφαλέως κάμπτοντα τροχῷ σύριγγα φυλάξαι,
ἀμφιτρύων ὃν παῖδα φίλα φρονέων ἐδίδασκεν
αὐτός. ἐπεὶ μάλα πολλὰ θοῶν ἐξήρατ' ἀγώνων
ἄργει ἐν ἱπποβότῳ κειμήλια. καὶ οἱ ἀαγεῖς
δίφροι ἐφ' ὧν ἐπέβαινε, χρόνῳ διέλυσαν ἱμάντας.
δούρατι δὲ προβολαίῳ ὑπ' ἀσπίδι νῶτον ἔχοντα
ἀνδρὸς ὀρέξασθαι, ξιφέων τ' ἀνέχεσθαι ἀμυχμόν.
κοσμῆσαί τε φάλαγγα. λόχον τ' ἀναμετρήσασθαι
δυσμενέων ἐπιόντα, καὶ ἱππήεσσι κελεῦσαι,
κάστωρ ἱππελάσας ἔδαεν φυγὰς ἄργεος ἐλθών.
ὥ πόκα κλᾶρον ἅπαντα καὶ οἰνόπεδον μέγα τυδεὺς
ναῖε παρ' ἀδρήστοιο λαβὼν ἱππήλατον ἄργος.

καί τοι δ' οὔτις ὁμοῖος ἐν ἁμιθέοις πολεμιστὴς
ἄλλος ἔην πρὶν γῆρας ἀποτρῖψαι νεότητα.
ὧδε μὲν ἡρακλῆα φίλα παιδεύσατο μάτηρ.
εὐνὰ δ' ἦς τῷ παιδὶ τετυγμένα ἀγχόθι πατρός.
δέρμα λεόντειον μάλα οἱ κεχαρισμένον αὐτῷ.
δεῖπνόν τε κρέα τ' ὀπτὰ καὶ ἐν κανέῳ μέγας ἄρτος
δωρικὸς, ἀσφαλέως κε φυτοσκάφον ἄνδρα κορέσαι.
* ἀλλ' ἄρ' ἐπ' ἄματι τυννὸν αὖ δυ πυρὸς ἄνυτο δόρπον
εἵματα δ' οὐκ ἀσκητὰ μέσας ὑπὲρ ἕννυτο κνήμας.

λείπει τὸ τέλος τοῦ παρόντος εἰδυλλίου, καὶ ἡ ἀρχὴ τοῦ ἑπομένου. ὅπερ ὀξαννύει ἐπιγράφεσθαι, ἡρακλῆς λεοντοφόνος.

ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ λβ'.

Ηρακλῆς λεοντοφόνος.

Τόνδ' ὁ γέρων προσέειπε βοῶν ἐπὶ βουκόλος ἀνήρ,
παυσάμενος ἔργοιο τό οἱ μετὰ χερσὶν ἔκειτο,
ἔκ τοι ξεῖνε πρόφρων μυθήσομαι ὅσσ' ἐρεείνεις
ἑρμέω ἀζόμενος ξεινίω ὄπιν ἐνοδίοιο.
τὸν γάρ φασι μέγιστον ἐπουρανίων κεχολῶσθαι,
εἴ κεν ὁδοῦ ζαχρεῖον ἀνήνηται τις ὁδίτην.
ποῖμναι μὲν βασιλῆος ἐΰτριχος αὐγείαο
οὐ πᾶσαι βόσκονται ἴαν βόσιν οὐδ' ἕνα χῶρον

ἄλλαι μὲν ῥα νάοντος ἐπ' ὄχθαις ἀμφ' ἐλισοῦντος·
αἱ δ' ἱερὸν θείοιο παρὰ ῥόον ἀλφειοῖο.
αἱ δ' ἐπὶ βουπρασίου πολυβότρυος· αἱ δὲ καὶ ὧδε.
χωρὶς δὴ σηκοί σφι τετυγμένοι εἰσὶν ἑκάστοις.
αὐτὰρ βουκολίοισι περιπλήθουσί περ ἔμπης.
πάντεσσιν νομοὶ, ὧδε τεθηλότες αἰὲν ἔασι,
μηνίου ἂμ μέγα τῖφος. ἐπεὶ μελίη δὲ ποίην
λειμῶνές τε φέρουσιν ὑπόδροσοι, εἱαμεναί τε
εἰς ἄλις, ἥ ῥα βόεσσι μένος κεραῇσιν ἀέξει.
αὖλις δέ σφισιν ἥδε τεῆς ἐπὶ δεξιὰ χειρὸς
φαίνεται εὖ μάλα πᾶσα πέρην ποταμοῖο ῥέοντος,
κείνῃ ὅπῃ πλατάνιστοι ἐπηετανοὶ πεφύκασι,
χλωρή τ' ἀγριέλαιος ἀπόλλωνος νομίοιο
ἱερὸν ἁγνὸν ξεῖνε, τελειοτάτοιο θεοῖο
εὐθὺς δὲ σταθμοὶ περιμήκεες ἀγριώταις
δέδμηνθ', οἱ βασιλῆι πολὺν καὶ ἀθέσφατον ὄλβον
ῥυόμεθ' ἐνδυκέως, τριπόλοις σπόρον ἐνδ' οἷσιν
ἔσθ' ὅτε βάλλοντες καὶ τετραπόλοισιν ὁμοίως.
οὔρους μὴν ἴσασιν φυτοσκάφοι. οἱ πολυεργοὶ
ἐς ληνοὺς ἱκνεῦνται ἐπὴν θέρος ὥριον ἔλθῃ.
πᾶν γὰρ δὴ πεδίον τόδ' ἐΰφρονος αὐγείαο.
πυροφόροι τε γύαι καὶ ἀλωαὶ δενδρήεσσαι,
μέχρι πρὸς ἐσχατιὰς πολυπίδακος ἀκρωρείης.
ἃς ἡμεῖς ἔργοισιν ἐποιχόμεθα πρόπαν ἦμαρ
ἣ δίκη. οἰκήων οἷσιν βίος ἔπλετ' ἐπ' ἀγροῖς.
ἀλλὰ σύ πέρ μοι ἔνισπε τό, τοι καὶ κέρδιον αὐτῷ
ἔσσεται οὗτινος ὧδε κεχρημένος εἰλήλουθας,
ἤτοι αὐγείην. ἢ καὶ δμώων τινὰ κείνου

δίζε' ὃ δ' εἶπεν· ἐγὼ δέ κέ τοι σάφα εἰδὼς,
πάντ' μάλ' ἐξείποιμ'· ἐπεὶ οὐ σέ γε φημὶ κακῶν ἐξ
ἔμμεναι οὐδὲ κακοῖσιν ἐοικότα φύμεναι αὐτὸν,
οἷόν τοι μέγα εἶδος ἐπιπρέπει. ἦ ῥά νυ παῖδες
ἀθανάτων τοιοίδε μετὰ θνητοῖσιν ἔασι.
τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη Διὸς ἄλκιμος υἱός.
ναὶ γέρον Αὐγείην ἐθέλοιμί κεν ἀρχὸν Ἐπειῶν
εἰσιδέειν. τοῦ γάρ με καὶ ἤγαγεν ἐνθάδε χρειώ.
εἰ δ' ὁ μὲν ἂρ κατ' ἄστυ μένει παρὰ οἷσι πολίταις
δῆμον κηδόμενος διά τε κρίνησι θέμιστας,
δμώων δή τινα τῶν δὲ σύ μοι φράσον ἡγεμονεῦσαι,
ὅστις ἐπ' ἀγρῶν τῶνδε γεραίτερος αἰσυμνήτης.
ᾧ κε τὸ μὲν εἴποιμι τὸ δ' ἐκ φαμένοιο πυθοίμην.
ἄλλον δ' ἄλλα ἔθηκε θεὸς γ' ἐπιδευέα φωτῶν
τὸν δ' ὁ γέρων ἐξαῦτις ἀμείβετο δῖος ἀγρώτης.
ἀθανάτων ὦ ξεῖνε φραδῇ τινος ἐνθάδ' ἱκάνεις.
ὥς τοι πᾶν ὃ θέλεις αἶψα χρέος ἐκτετέλεσται·
ὧδε γὰρ Αὐγείης υἱὸς φίλος ἠελίοιο
σφωιτέρῳ σὺν παιδὶ βίῃ φυλῆος ἀγαυοῦ,
χθιζὸς γὰρ ἐλήλυθεν ἀπ' ἄστεος, ἤμασι πολλοῖς
κτῆσιν ἐποψόμενος ἥ οἱ νήριθμος ἐπ' ἀγρῶν.
ὥς που καὶ βασιλεῦσιν ἐείδεται ἐν φρεσὶν ἧσιν
αὐτοῖς κηδομένοισι σαώτερος ἔμμεναι οἶκος.
ἀλλ' ἴομεν μάλα πρόσμιν· ἐγὼ δέ τοι ἡγεμονεύσω
αὔλιν ἐς ἡμετέρην. ἵνα κεν τέτμοιμεν ἄνακτα.
ὣς εἰπὼν ἡγεῖτο. νόῳ δ' ὅγε πολλὰ μενοίνα
δέρμα τε θηρὸς ὁρῶν, χειροπληθῆ τε κορύνην,
ὁππόθεν ὁ ξεῖνος μέμασεν δέ μιν ἐξερέεσθαι.

ἂψ δ' ὄκνῳ ποτὶ χεῖλος ἐλάμβανε μῦθον ἰόντα,
μή τοι οἱ οὐ κατὰ καιρὸν ἔπος ποτιμυθήσαιτο.
σπερχομένῳ. χαλεπὸν δ' ἑτέρου νόον ἴδμεναι ἀνδρὸς
τοὺς δὲ κύνες προσιόντας ἀπόπροθεν αἶψ' ἐνόησαν
ἀμφότερον ὀδμῇ τε χροὸς, δούπῳ τε ποδοῖιν.
θεσπέσιον δ' ὑλάοντες ἐπέδραμον ἄλλοθεν ἄλλος,
ἀμφιτρυωνιάδῃ ἡρακλεῖ· τὸν δὲ γέροντα
ἀχρεῖον κλάζοντες, περίσσαινόν γ' ἑτέρωθεν.
* τοὺς μὲν ὅγε λάεσσιν ἀπὸ χθονὸς ὅσον ἀείρων,
φεύγειν ἂψ ὀπίσω δειδίσσετο. τρηχὺ δὲ φωνῇ
ἠπείλει μάλα πᾶσιν, ἐρητύσασκε δ' ὑλαγμοῦ.
χαίρων ἐν φρεσὶν ᾗσιν, ὅθ' οὕνεκεν αὖλιν ἔρυντο
αὐτοῦ γ' οὐ παρεόντος. ἔπος δ' ὅγε τοῖον ἔειπεν
ὢ πόποι. οἷον τοῦτο θεοὶ ποίησαν ἄνακτες
θηρίον ἀνθρώποισι μετέμμεναι. ὡς ἐπιμηθές.
εἴ οἱ καὶ φρένες ὧδε νοήμονες ἔνδοθεν ἦσαν.
ᾔδει δ' ᾧ τε χρὴ χαλεπαινέμεν ᾧ τε καὶ οὐκί.
οὐκ ἄν τι θηρῶν τις ἐδήρισεν περὶ τιμῆς.
νῦν δὲ λίην ζάκοτόν τε καὶ ἀρρηνὲς γένεθ' αὔτως.
ἦ ῥα, καὶ ἐσσυμένως ποτὶ ταὔλιον ἷξον ἰόντες.

Ἐπιπώλησις.

Ἠέλιος μὲν ἔπειτα ποτὶ ζόφον ἔτραπεν ἵππους
δείελον ἦμαρ ἄγων. τὰ δ' ἐπήλυθε πίονα μῆλα
ἐκ βοτάνης ἀνιόντα μετ' αὔλιά τε σηκούς τε.
αὐτὰρ ἔπειτα βόες μάλα μυρίαι ἄλλαι ἐπ' ἄλλαις
ἐρχόμεναι φαίνονθ', ὡσεὶ νέφη ὑδατόεντα
* ὅσσα τ' ἐν οὐρανῷ εἶσιν ἐλαυνόμενα προτέρωσε

ἠὲ νότοιο. βίῃ ἠὲ θρηικὸς βορέαο
τῶν μέν τ' οὔτις ἀριθμὸς ἐν ἠέρι γίνεται ὄντων
οὐδ' ἄνυσις. τόσα γάρ τε μὲν προτέροισι κυλίνδει
ἲς ἀνέμου. τὰ δὲ τ' ἄλλα κορύσσεται αὖθις ἐπ' ἄλλαις·
τόσσ' αἰεὶ μετόπισθε βοῶν ἀγέλαι βουκόλος ἵκει.
πᾶν δ' ἄρ' ἐνεπλήσθη πεδίον πᾶσαι δὲ κέλευθοι.
ληίδος ἐρχομένης· στείνοντο δὲ πίονες ἀγροὶ
μυκηθμῷ. σηκοὶ δὲ βοῶν ῥεῖα πλήσθησαν
εἰλιπόδων. ὄιες δὲ κατ' αὐλὰς ηὐλίζοντο.
* ἔνθα μὲν οὔτις ἔκηλος ἀπειρεσίων περ ἐόντων
εἱστήκει παρὰ βουσὶν ἀνὴρ κεχρημένος ἔργου.
ἀλλ' ὁ μὲν ἀμφιπόδεσσιν ἐυτμήτοισιν ἱμᾶσι
καλοπέδιλ' ἀράρισκε παρασταδὸν ἐγγὺς ἀμέλγειν.
ἄλλος δ' αὖ φίλα τέκνα φίλαις ὑπὸ μητέρας ἵει
πινέμεναι λιαροῖο. πέπληντο δὲ πάγχυ γάλακτος.
ἄλλος ἀμόλγιον εἶχ', ἄλλος τρέφε πίονα τυρόν.
ἄλλος ἐσῆγεν ἔσω ταύρους δίχα θηλειάων.
αὐγείης δ' ἐπὶ πάντας ἰὼν θηεῖτο βοαύλους
ἥν τινά οἱ κτεάνων κομιδὴν ἐτίθεντο νομῆες.
σὺν δ' υἱός τε βίη τε πολύφρονος ἡρακλῆος
ὡμάρτευν βασιλῆι διερχομένῳ μέγαν ὄλβον.
ἔνθα καὶ ἄρρηκτόν περ ἔχων ἐν στήθεσι θυμὸν
ἀμφιτρυωνιάδης καίπερ ἀρηρότα νωλεμὲς αἰεὶ
ἐκπάγλως θαύμαζε βοῶν τόγε μυρίον ἔθνος
ἐσορόων. οὐ γὰρ μὲν ἔφασκέ τις οὐδ' ἐώλπει
ἀνδρὸς ληίδ' ἑνὸς τόσσην ἔμεν οὐδὲ δέκ' ἄλλων,
οἵγε πολύρρηνοι πάντων ἔσαν ἐκ βασιλήων.
ἠέλιος δ' ᾧ παιδὶ τόγ' ἔξοχον ὤπασε δῶρον

ἀφνειὸν μήλοις περὶ πάντων ἔμμεναι ἀνδρῶν.
καί ῥά οἱ αὐτὸς ὄφελλε διαμπερέως βοτὰ πάντα
ἐς τέλος. οὐ μὲν γάρ τις ἐπήλυθε νοῦσος ἐκείνοις
βουκολίοις αἵ τ᾽ ἔργα καταφθείρουσι νομήων.
αἰεὶ δὲ πλέονες κεραοὶ βόες. αἰὲν ἀμείνους
ἐξ ἔτεος γίνοντο μάλ᾽ ἐς ἔτος. ἦ γὰρ ἅπασαι
ζωοτόκοι τ᾽ ἦσαν περιώσια. θηλυτόκοι τε.
ταῖς δὲ τριηκόσιοι ταῦροι συνάμ᾽ ἐστιχόωντο,
κνήμαργοί θ᾽, ἕλικές τε. διηκόσιοι γε μὲν ἄλλοι
φοίνικες. πάντες δ᾽ ἐπιβήτορες οἵ γ᾽ ἔσαν ἤδη.
ἄλλοι δ᾽ αὖ μετὰ τοῖσι δυώδεκα βουκολέοντο
ἱεροὶ ἠελίου χροιὴν δ᾽ ἔσαν ἠύτε κύκνοι.
ἀργησταί. πᾶσιν δὲ μετέπρεπον εἰλιπόδεσσιν,
οἳ καὶ ἀτιμαγέλαι βόσκοντ᾽ ἐριθηλέα ποίην
ἐν νομῷ. ὧδ᾽ ἔκπαγλον ἐπὶ σφίσι γαυριόωντες,
καί ῥ᾽ ὁπότ᾽ ἐκ λασίοιο θοοὶ προγενοίατο θῆρες
ἐς πεδίον δρυμοῖο βοῶν ἕνεκ᾽ ἀγροτεράων.
πρῶτοι τοίγε μάχην δὲ κατὰ χροὸς ἤεσαν ὁρμῇ.
δεινὸν δὲ βρυχῶντο φόνον λεύσσοντε προσώπῳ.
τῶν μέν τε προφέρεσκε βίηφί τε καὶ σθένεϊ, ᾧ.
ἠδ᾽ ὑπεροπλίης φαέθων μέγας ὅν ῥα βοτῆρες.
ἀστέρι πάντες ἔισκον, ὁθούνεκα πολλὸν ἐν ἄλλοις
βουσὶν ἰὼν λάμπεσκεν. ἀρίζηλος δ᾽ ἐτέτυκτο.
ὃς δή τοι σκύτος αὖον ἰδὼν χαροποῖο λέοντος
αὐτῷ ἔπειτ᾽ ἐπόρουσεν ἐυσκόπῳ ἡρακλῆϊ.
χρίμψασθαι ποτὶ πλευρὰ κάρη στιβαρόν τε μέτωπον
τοῦ μὲν ἄναξ προσιόντος, ἐδράξατο χειρὶ παχείῃ
σκαιοῦ ἄφαρ κέραος, κατὰ δ᾽ αὐχένα νέρθ᾽ ἐπὶ γαίης

κλάσε βαρύν περ ἐόντα. πάλιν δέ μιν ὦσεν ὀπίσσω
ὤμῳ ἐπιβρείσας. ὁ δέ οἱ ἐπὶ νεῦρα τανυσθεὶς,
μυὼν ἐξ ὑπάτοιο βραχίονος ὀρθὸς ἀνέστη.
θαύμαζον δ' αὐτός τε ἄναξ υἱός τε δαΐφρων
φυλεὺς οἵ τ' ἐπὶ βουσὶ κορωνίσι βουκόλοι ἦσαν.
ἀμφιτρυωνιάδαο βίην ὑπέροπλον ἰδόντες
τὼ δ' ἐς ἄστυ λιπόντε κατ' αὐτόθι πίονας ἀγρούς,
ἐστιχέτην φυλεύς τε βίη θ' ἡρακληείη.
λαοφόρου δ' ἐπέβησαν ὅθι πρώτιστα κέλευθον,
λεπτὴν καρπαλίμοισι τρίβον ποσὶν ἐξανύσαντες.
ἥ ῥα δι' ἀμπελεῶνος ἀπὸ σταθμοῦ τετάνυστο,
οὔτι λίην ἀρίσημος. ἐν ὕλῃ χλωρᾷ ἐοῦσα.
τῇ μὲν ἄρα προσέειπε διὸς γόνον ὑψίστοιο
αὐγείεω φίλος υἱὸς ἔθεν μετόπισθεν ἐόντα
ἦκα παρακλίνας κεφαλὴν κατὰ δεξιὸν ὦμον.
ξεῖνε πάλαι τινὰ πάγχυ σέθεν πέρι μῦθον ἀκούσας.
ὡσεί περ σφετέροισιν ἐνὶ φρεσὶ βάλλομαι ἄρτι,
ἤλυθε γὰρ στείχων τις ἀπ' ἄργεος ὡς νέος ἀκμὴν
ἐνθάδ' ἀχαιὸς ἀνήρ, ἑλίκης ἐξ ἀγχιάλοιο.
ὃς δή τοι μυθεῖτο καὶ ἐν πλεόνεσσιν ἐπειῶν
οὕνεκεν ἀργείων τις ἔθεν παρεόντος, ὄλεσσεν
θηρίον αἰνολέοντα κακὸν τέρας ἀγριώταις
κοίλην αὖλιν ἔχοντα διὸς νεμέοιο παρ' ἄλσος.
οὐκ οἶδ' ἀτρεκέως ἢ ἄργεος ἐξ ἱεροῖο·
αὐτόθεν, ἢ τίρυνθα νέμων πόλιν ἠὲ μυκήνην.
ὣς κεῖνος ἀγόρευε. γένος δέ μιν εἶναι ἔφασκεν
εἰ ἐτεόν περ ἐγὼ μεμνήσκομαι, ἐκ περσῆος
ἔλπομαι οὐχ ἕτερον τόδε τλήμεναι αἰγιαλήων.

ἠὲ σὲ δέρμα δὲ θηρὸς ἀειφραδέως ἀγορεύει
χειρῶν καρτερὸν ἔργον ὅ τοι περὶ πλευρὰ καλύπτει.
εἴπ' ἄγε νῦν μοι πρῶτον ἵνα γνώω κατὰ θυμὸν
ἥρως εἴτ' ἐτύμως μαντεύομαι εἴτε καὶ οὐκί.
εἰ σύγ' ἐκεῖνος ὃν ἧμμιν ἀκουόντεσσιν ἔειπεν,
οὑξ Ἑλίκηθεν ἀχαιός. ἐγὼ δέ σε φράζομαι ὀρθῶς.
εἶπέ δ' ὅπως ὀλοὸν τόδε θηρίον αὐτὸς ἔπεφνες.
ὅππως τ' εὔυδρον νεμέης εἰσήλυθε χῶρον.
οὐ μὲν γάρ κε τοσόνδε κατ' ἀπίδα κνώδαλον εὕροις
ἱμείρων ἰδέειν, ἐπεὶ οὐ μάλα τηλίκα βόσκει,
ἀλλ' ἄρκτους τε σύας τε λύκων τ' ὀλοφώϊον ἔρνος.
τῷ, καὶ θαυμάζεσκον ἀκούοντες τότε μῦθον
οἳ δέ νυ καὶ ψεύδεσθαι ὁδοιπόρον ἀνέρ' ἔφαντο.
γλώσσης μαψιδίοιο χαριζόμενον παρεοῦσι.
ὣς εἰπὼν μέσσης ἐξηρώησε κελεύθου.
φυλεύς. ὄφρα κιοῦσιν ἅμα σφίσιν ἄρκιος εἴη
καί ῥά τε ῥηΐτερον φαμένου κλύοι ἡρακλῆος.
ὅς μιν ὁμαρτήσας τοίῳ προσελέξατο μύθῳ.
ὦ αὐγηϊάδη, τὸ μὲν ὅττι με πρῶτον ἀνήρευ,
αὐτὸς καὶ μάλα ῥεῖα κατὰ στάθμην ἐνόησας.
ἀμφὶ δέ σοι τὰ ἕκαστα λέγοιμί κε τοῦδε πελώρου
ὅπως ἐκράανθεν, ἐπεὶ λιλαίεαι ἀκούειν.
νόσφιν γ' ἢ ὅθεν ἦλθε. τὸ γὰρ πολέων περ ἐόντων
ἀργείων, οὐδείς κεν ἔχοι σάφα μυθήσασθαι,
οἷον δ' ἀθανάτων εἴσκομεν ἀνδράσι πῆμα
ἱρῶν μηνίσαντα φορωνήεσσιν ἐφεῖναι.
πάντας γὰρ πισαίας ἐπικλύζων ποταμὸς ὣς
λὶς ἄμοτον κεράϊζε. μάλιστα δὲ βεμβιναίους

οἳ ἕθεν ἀγχίμοροι ναῖον παθόντες ἄτλητα.
τὸν μὲν ἐμοὶ πρώτιστα τελεῖν ἐπέταξεν ἄεθλον
εὐρυσθεὺς. κτεῖναι δέ μ' ἐφίετο θηρίον αἰνόν.
αὐτὰρ ἐγὼ κέρας ὑγρὸν ἑλὼν κοίλην τε φαρέτρην
ἰῶν. ἐμπλείην, νεόμην· ἑτέροιφι δὲ βάκτρον
εὐπαγὲς αὐτόφλοιον ἐπηρεφέος κοτίνοιο
ἔμμαρπτον. τὸ μὲν αὐτὸς ὑπὸ ζαθέῳ ἑλικῶνι
εὑρὼν σὺν πυκινῇσιν ὁλοσχερὲς ἔσπασα ῥίζαις.
αὐτὰρ ἐπεὶ τὸν χῶρον ὅπη λὶς ἦεν ἵκανον,
δὴ τότε τόξον ἑλὼν στρεπτὴν ἐπέλασσα κορώνῃ
νευρειήν, περὶ δ' ἰὸν ἐχέστονον εἶθαρ ἔβησα.
πάντῃ δ' ὄσσε φέρων ὀλοὸν τέρας ἐσκοπίαζον,
εἴ μιν ἐσαθρήσαιμι πάρος γ' ἐμὲ κεῖνος ἰδέσθαι.
ἤματος ἦν τὸ μεσηγὺ, καὶ οὐδέ πη ἴχνια τοῖο
φρασθῆναι δυνάμην· οὐδ' ὠρυθμοῖο πυθέσθαι.
οὐδὲ μὲν ἀνθρώπων τις ἔην ἐπὶ βουσὶ καὶ ἔργοις
φαινόμενος σποριμοῖο αὔλακος, ὅντιν' ἐροίμην
ἀλλὰ κατὰ σταθμοὺς χλωρὸν δέος εἶχεν ἕκαστον.
οὐ μὴν πρὶν πόδας ἔχον ὄρος τανύφυλλον ἐρευνῶν,
πρὶν ἰδέειν ἀλκῆς τε μεταυτίκα πειρηθῆναι.
ἤτοι ὁ μὲν σήραγγα προδείελος ἔστιχεν ἐς ἥν
βεβρωκὼς κρειῶν τε καὶ αἵματος. ἀμφὶ δὲ χαίτας
αὐχμηρὰς, πεπάλακτο φόνῳ χαλεπόν τε πρόσωπον
στήθεά τε. γλώσσῃ δὲ περιλιχμᾶτο γένειον.
αὐτὰρ ἐγὼ θάμνοισιν ἅμα σκιεροῖσιν ἐκρύφθην
ἐν ῥίῳ ὑλήεντι δεδεγμένος ὁππόθ' ἵκοιτο.
καὶ βάλον ἆσσον ἰόντος ἀριστερὸν ἐς κενεῶνα
τηϋσίως. οὐ γάρ τι βέλος διὰ σαρκὸς ὄλισθεν

ὀκρυόεν· χλωρῇ δὲ παλίουρον ἔπεσε ποίῃ.
ἀλλ' ἄρ' ὅ, κρᾶτα δαφοινὸν ἀπὸ χθονὸς ὦκ' ἐπάειρεν
θαμβήσας. πάντῃ δὲ διέδρακεν ὀφθαλμοῖσι
σκεπτόμενος. λαμυροὺς δὲ χανὼν ὑπέδειξεν ὀδόντας
τῷ δ' ἐγὼ ἄλλον ὀϊστὸν ἀπὸ νευρῆς προΐαλλον
ἀσχαλόων ὅτι μοι πρὶν ἐτώσιος ἔκφυγε χειρός.
μεσσηγὺς δ' ἔβαλον στηθέων ὅθι πνεύμονος ἕδρα·
ἀλλ' οὐδ' ὣς ὑπὸ βύρσαν ἔδυ πολυώδυνος ἰός,
ἀλλ' ἔπεσε προπάροιθε ποδῶν ἀνεμώλιον αὔτως.
τὸ τρίτον αὖ μέλλεσκον ἀσώμενος ἐν φρεσὶν αἰνῶς
ἀνερύειν. ὁ δέ μ' εἶδε περιγληνώμενος ὄσσοις
θὴρ ἄμοτος· μακρὴν δὲ περὶ ἰγνύῃσιν ἕλιξε
κέρκον. ἄφαρ δὲ μάχης ἐμνήσατο. πᾶς δέ οἱ αὐχὴν
θυμοῦ ἐνεπλήσθη. πυρσαὶ δ' ἔφριξαν ἔθειραι
σκυζομένῳ. κυρτὴ δὲ ῥάχις γένετ' ἠΰτε τόξον
πάντοθεν εἰληθέντος ὑπαὶ λαγόνας τε καὶ ἰξύν.
ὡς δ' ὅταν ἁρματοπηγὸς ἀνὴρ πολέων ἴδρις ἔργων
ὅρπηκας κάμπτῃσιν ἐρινεοῦ εὐκεάτοιο
θάλψας ἐν πυρὶ πρῶτον ἐπ' ἀξονίῳ κύκλα δίφρῳ,
τοῦ μὲν ὑπ' ἐκ χειρῶν ἔφυγεν τανύφλοιος ἐρινὸς
καμπτόμενος τηλοῦ δὲ μιῇ πήδησεν ὁρμῇ,
ὣς ἐπ' ἐμοὶ λὶς αἰνὸς ἀπόπροθεν ἀθρόος ἆλτο,
μαιμώων χροὸς ἆσαι. ἐγὼ δ' ἑτέρηφι βέλεμνα
χειρὶ προεσχεθόμην. καὶ ἀπ' ὤμων δίπλακα λώπην
τῇ δ' ἑτέρῃ ῥόπαλον κόρσης ὕπερ αὖον ἀείρας,
ἤλασα κακκεφαλῆς. διὰ δ' αὖ δίχα τρηχὺν ἔαξα,
αὐτοῦ ἐπὶ λασίοιο καρήατος ἀγριέλαιον
θηρὸς ἀμαιμακέτοιο. πέσεν δ' ὅγε πρὶν ἔμ' ἱκέσθαι.

ὑψόθεν ἐν γαίῃ, καὶ ἐπὶ φοβεροῖς ποσὶν ἔστη,
νευστάζων κεφαλῇ. περὶ γὰρ σκότος ὄσσε οἱ ἄμφω
ἦλθε βίηφι θεύντος ἐν ὀστέῳ ἐγκεφάλοιο.
τὸν μὲν ἐγὼν ὀδύνῃσι παραφρονέοντα βαρείαις
νωσάμενος πρὶν αὖθις ὑπότροπον ἀμπνευθῆναι,
αὐχένος ἀρρήκτοιο παρ' ἰνίον ἤλασα πρόφθας,
ῥίψας τόξον ἔραζε, πολύρραπτόν τε φαρέτρην.
ἦγχον δ' ἐγκρατέως στιβαρὰς σὺν χεῖρας ἐρείσας
ἐξόπιθεν, μὴ σαρκὸς ἀποδρύψῃ ὀνύχεσσι.
πρὸς δ' οὖδας πτέρνῃσι πόδας στρεπτοὺς ἐπιέζον
οὐραίους ἐπιβάς. πλευρῇσί τε μὴρ' ἐφύλασσον,
μέχρις οἱ ἐξετάνυσσα βραχίονα ὀρθὸν ἀείρας
ἄμπνευστον, ψυχὴν δὲ πελώριον ἔλλαβεν ᾅδης.
καὶ τότε δὴ βούλευον ὅπως λασιαύχενα βύρσαν
θηρὸς τεθνειῶτος ἀπὸ μελέων ἐρύσαιμι
ἀργαλέον μάλα μόχθον. ἐπεὶ οὐκ ἔσκε σιδήρῳ
τμητὴ οὐδὲ λίθῳ πειρωμένῳ οὐδὲ μὲν ὕλῃ
ἔνθα μοι ἀθανάτων τις ἐπὶ φρεσὶ θῆκε νοῆσαι
αὐτοῖς δέρμα λέοντος ἀνασχίζειν ὀνύχεσσι
τοῖσι θοῶς ἀπέδειρα καὶ ἀμφεθέμην μελέεσσιν
ἕρκος ἐνυαλίου ταμεσίχροος ὄφρα μοι εἴη.
οὗτός τοι νεμέου γένετ' ὦ φίλε θηρὸς ὄλεθρος,
πολλὰ πάρος μήλοισι καὶ ἀνδράσι πήματα θέντος.

ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ λγ΄.

λῆναι. ἢ βάκχαι. Δωρίδι.

Ινὼ καὐτονόα χ' ἁ μαλοπάραυος ἀγαυά.
τρεῖς θιάσως ἐς ὄρος, τρεῖς ἄγαγον αὐταὶ ἐοῖσαι.
χ' αἱ μὲν ἀμερξάμεναι λασίας δρυὸς ἄγρια φύλλα
κισσόν τε ζώοντα καὶ ἀσφόδελον τὸν ὑπὲρ γᾶς
ἐν καθαρῷ λειμῶνι κάμον δυοκαίδεκα βωμούς.
τὼς τρεῖς τᾷ σεμέλᾳ. τὼς ἐννέα τῷ διονύσῳ.
ἱερὰ δ' ἐκ κίστας πεποναμένα χερσὶν ἑλοῖσαι,
εὐφάμως κατέθεντο νεοδρέπτων ἐπὶ βωμῶν,
ὡς ἐδίδαξ' ὡς αὐτὸς ἐθυμάρει διόνυσος.
πενθεὺς δ' ἀλιβάτου πέτρας ἄπο πάντ' ἐθεώρει
σχῖνον ἐς ἀρχαίαν καταδὺς ἐπιχώριον ἔρνος.
αὐτονόα πρᾶτά νιν ἀνέκραγε δεινὸν ἰδοῦσα
σὺν δ' ἐτάραξε ποσὶν μανιώδεος ὄργια βάκχου,
ἐξαπίνας ἐπιοῦσα. τὰ δ' οὐχ ὁρόοντι βέβηλοι.
μαίνετο μὲν θ' αὐτά, μαίνοντο δ' ἄρ' εὐθὺ καὶ ἄλλαι.
πενθεὺς μὲν φεῦγεν πεφοβημένος, αἱ δ' ἐδίωκον.
πέπλως ἐκ ζωστῆρος ἐπ' ἰγνὺ ἀνειρύσασαι
πενθεὺς μὲν τόδ' ἔειπε. τίνος κέχρησθε γυναῖκες
αὐτονόα τάδ' ἔειπε. τάχα γνώσῃ πρὶν ἀκοῦσαι.
μάτηρ μὲν κεφαλὰν μυκήσατο παιδὸς ἑλοῖσα,
ὅσον περ τοκάδος τελέθει μύκημα λεαίνης.
ἰνὼ δ' ἔρρηξε σὺν ὠμοπλάτᾳ μέγαν ὦμον
λὰξ ἐπὶ γαστέρα βᾶσα, καὶ αὐτονόας ῥυθμὸς ωὑτός
αἱ δ' ἄλλαι τὰ περισσὰ κρέα νομέοντο γυναῖκες.

ἐς θήβας δ' ἀφίκοντο πεφυρμέναι αἵματι πᾶσαι,
ἐξ ὄρεος πένθημα καὶ οὐ πενθῆα φέρουσαι.
οὐκ ἀλέγω. μὴ δ' ἄλλος ἀπεχθομένω διονύσω
φροντίζοι. μὴ δ' εἰ χαλεπώτερα τῶν δ' ἐμόγησεν.
εἴη δ' εἰναέτης, ἢ καὶ δεκάτω ἐπιβαίνοι
αὐτὸς δ' εὐαγέοιμι καὶ εὐαγέεσσιν ἅδοιμι.
ἐκ διὸς αἰγιόχω τιμὰν ἔχει αἰετὸς οὕτως.
εὐσεβέων παίδεσσι τὰ λῷα, δυσσεβέων δ' οὔ.
χαίροι μὲν διόνυσος, ὃν ἐν δρακάνῳ νιφόεντι,
ζεὺς ὕπατος μεγάλαν ἐπιγουνίδα θήκατο λύσας.
χαίροι δ' εὐειδὴς σεμέλα, καὶ ἀδελφεαὶ αὐτῆς
καδμεῖαι, πολλαῖς μεμελημέναι ἡρωίναις,
αἳ τόδε ἔργον ἔρεξαν ὀρίναντος διονύσου.
οὐκ ἐπιμωμητόν. μηδεὶς τὰ θεῶν ὀνόσαιτο.

ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ λδ'.

Ηλακάτη.

Γλαυκᾶς ὦ φιλέριθ' ἀλακάτα, δῶρον ἀθανάας
γυναιξὶν νόος οἰκωφελέεσσι σὺς ἐπήβολος.
θαρσεῦσ' ἄμμιν ὑμάρτει πόλιν ἐς νείλεω ἀγλαάν.
ὅππα κύπριδος ἱρὸν καλάμῳ χλωρὸν ὑπ' ἁπαλῷ
τῆδε γὰρ πλόον εὐάνεμον αἰτεύμεθα πὰρ διός,
ὅππως ξεῖνον ἐμὸν τέρψομ' ἴδων κἀντιφιλήσομαι
νικίαν, χαρίτων ἱμεροφώνων ἱερὸν φυτόν.
καὶ σὲ τὰν ἐλέφαντος πολυμόχθου γεγενημέναν
δῶρον νικιέας, ἐς ἀλόχω χέρρας ὀπάσομεν.

σὺν τᾷ, πολλὰ μὲν ἔργ' ἐκτελέσεις ἀνδρείοις πέπλοις
πολλὰ δ' οἷα γυναῖκες φορέοισ' ὐδέ τινα βράκη.
δὶς γὰρ ματέρες ἀρνῶν μαλακοὺς ἐν βοτάνᾳ πόκους
πέξαιντ' αὐτοετεί. θευγενίδος γ' ἕνεκ' εὐσφύρω
οὕτως ἀνυσιεργός. φιλέει δ' ὅσσα σαόφρονες.
οὐ γὰρ εἰς ἀκίρας οὐδ' ἐς ἀεργὼς μὲν ἐβολλάμαν
ὀππάσαι σε δόμοις ἁμετέρας εὖσαν ἀπὸ χθονός.
καὶ γάρ σοι πατρὶς ἂν ὠ' ξ ἐφύρας κτίσε πότ' ἀρχίας
νάσω τρινακρείας μυελὸν ἀνδρῶν δοκίμων πόλιν.
νῦν μὰν οἶκον ἔχουσ' ἀνέρος ὃς πόλλ' ἐδάη σοφά.
ἀνθρώποισι νόσσοις φάρμακα λυγρὰς ἀπαλαλκέμεν.
οἰκήσεις κατὰ μίλατον ἐρατεινὰν μετ' ἰαόνων.
ὡς εὐαλάκατος θευγένις ἐν δαμότεσιν πέλοι
καί οἱ μνᾶστιν ἀεὶ τῶ φιλαοιδῶ παρέχοις ξένω,
κεῖνο γάρ τις ἐρεῖ τῶ ποτιδών σ'. ἦ μεγάλα χάρις,
δώρῳ ξὺν ὀλίγῳ. πάντα δὲ τιμάντα τὰ πὰρ φίλων.

ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ λεʹ.

Παιδικά.

Οἶνος ὦ φίλε παῖ λέγεται καὶ ἀλάθεα
κἄμμες χρὴ μεθύοντας ἀλαθέας ἔμμεναι.
κἠγὼ μὲν τὰ φρενῶν ἐρέω τὰ κέατ' ἐν μυχῷ.
οὐχ ὅλας φιλέειν μ' ἐθέλησθ' ἀπὸ καρδίας
γινώσκω. τὸ γὰρ ἥμισυ τᾶς ζωᾶς ἔχω.
ζᾶ τὰν σὰν ἰδέαν. τὸ δὲ λοιπὸν ἀπώλετο.
χ' ὤταν μὲν σὺ θέλῃς μακάρεσσιν ἴσαν ἄγω

ἀμέραι· ὃ καὶ σ' οὐκ ἐθέλεις τύ, μάλ' εὖ σκώπει
πῶς ταῦθ' ἅρμενα τὸν φιλέοντ' ἀνίαις δίδω.
ἀλλ' εἴ μοι τι πίθοιο νέος προγενεστέρω,
τῶ καὶ λώϊον αὐτὸς ἔχων ἔμ' ἐπαινέσαις.
ποίησαι καλιὰν μίαν ἐν ἑνὶ δενδρέῳ
ὅππη μηδὲν ἀπίξεται ἄγριον ἑρπετόν.
νῦν δὲ τῶδε μὲν ἅματος ἄλλον ἔχεις κλάδον,
ἄλλον δ' αὔριον. ἐξ ἑτέρω δ' ἕτερον ματῇς.
καὶ μέν σευ τὸ καλόν τιν ἰδὼν ῥέθος αἰνέσαι.
τῷ δ' εὐθὺς πλέον ἢ τριέτης ἐγένου φίλος·
τὸν πρᾶτον δὲ φιλεῦντα τριταῖον ἔθηκας ἔλαπες.
ἀνδρῶν τῶν ὑπερηνορέων δοκέεις πνέειν.
φίλει δ' ὥσκε ζώῃς τὸν ὅμοιον ἔχειν ἀεί.
αἲ γὰρ ὧδε ποῇς, ἀγαθὸς μὲν ἀκούσεαι
ἐξ ἀστῶν. ὁ δέ τοι ἔρος οὐ χαλεπῶς ἔχοι
ὃς ἀνδρῶν φρένας εὐμαρέως ὑποδάμναται.
κἠμὲ μαλθακὸν ἐξεπόνασε σιδαρέου.
ἀλλὰ πέριξ ἁπαλῶ στόματός σε πεδέρχομαι.

ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ λϛ'.

Δάφνιδος, καὶ κόρης, ὀαριστύς.

Τὰν πινυτὰν Ἑλέναν Πάρις ἥρπασε βουκόλος ἄλλος.
μᾶλλον ἔμ' ἡ δ' Ἑλένα τὸν βωκόλον ἐστὶ φιλεῦσα.
κό. μὴ καυχῶ σατυρίσκε· κενὸν τὸ φίλαμα λέγουσιν.
δάφ. ἔστι καὶ ἐν κενεοῖσι φιλάμασιν ἁδέα τέρψις.
κό. τὸ στόμα μου πλύνω καὶ ἀποπτύω τὸ φίλημα.

δάφ. πλωὸς χείλεα σεῖο. δίδου πάλιν ὄφρα φιλάσω.
κό. καλόν σοι δαμάλας φιλέειν, οὐκ ἄζυγα κώραν.
δάφ. μὴ καυχῶ τάχα γάρ σε παρέρχεται ὡς ὄναρ ἥβη.
ἁ σταφυλὶς σταφίς ἐστι, καὶ ῥόδον αὖον ὀλεῖται.
δεῦρ' ὑπὸ τὰς κοτίνους ἵνα σοί τινα μῦθον ἐνίψω.
κό. οὐκ ἐθέλω. καὶ πρίν με παρήπαφες ἡδέϊ μύθῳ.
δάφ. δεῦρ' ὑπὸ τὰς πτελέας ἵν' ἐμᾶς σύριγγος ἀκούσῃς.
κό. τὴν σαυτοῦ φρένα τέρψον. ὀΐζυρον οὐδὲν ἀρέσκει.
δάφ. φεῦ φεῦ. τᾶς παφίης χόλον ἅζεο καὶ σύγε κώρα;
κό. χαιρέτω ἁ παφία μόνον ἵλαος ἄρτεμις εἴη.
μὴ λέγε, μὴ βάλλησε καὶ ἐς λίνον ἄκλιτον ἔλθῃς
δάφ. βαλλέτω ὡς ἐθέλεις. πάλιν ἄρτεμις ἄμμιν ἀρήγοι
κό. μὴ προβάλῃς τὴν χεῖρα καὶ ἔτι χεῖλος ἀμύξω.
δάφ. οὐ φεύγεις τὸν ἔρωτα τὸν, οὐ φύγε παρθένος ἄλλη.
κό. φεύγω ναὶ τὸν πᾶνα. σὺ δὲ ζυγὸν αἰὲν ἀείρεις.
δ. δειμαίνω μὴ δή σε κακωτέρῳ ἀνέρι δώσῃ.
κό. πολλοί με μνώοντο, νόον δ' ἐμὸν οὔτις ἔαδε.
δ. εἷς καὶ ἐγὼ πολλῶν μνηστὴρ τεὸς ἐνθάδ' ἱκάνω.
κό. καὶ τί φίλος ῥέξαιμι. γάμοι πλήθουσιν ἀνίας.
δ. οὐκ ὀδύνην οὐκ ἄλγος ἔχει γάμος ἀλλὰ χορείην.
κό. ναὶ μὰν φασὶ γυναῖκας ἑοὺς τρομέειν παρακοίτας.
δ. μᾶλλον ἀεὶ κρατέουσι. τίνα τρομέουσι γυναῖκες;
κό. ὠδίνειν τρομέω, χαλεπὸν βέλος εἰλειθυίης.
δ. ἀλλὰ τεὴ βασίλεια μογοστόκος ἄρτεμίς ἐστιν.
κό. ἀλλὰ τεκεῖν τρομέω μὴ καὶ χρόα καλὸν ὀλέσω.
δ. ἢν δὲ τέκῃς φίλα τέκνα, νέον φάος ὄψεαι υἷας.
κό. καὶ τί μοι ἕδνον ἄγεις γάμου ἄξιον ἢν ἐπινεύσω;
δ. πᾶσαν τὰν ἀγέλαν, πάντ' ἄλσεα καὶ νομὸν ἕξεις.

κό. ὄμνυε μὴ μὲ μετὰ λέκτρα λιπὼν ἀέκουσαν ἀπελθεῖν;
δάφ. οὐ μὰ τὸν τὸν πᾶνα. καὶ ἤν κ' ἐθέλῃς με διῶξαι.
κό. τεύχεις μοι θαλάμους τεύχεις καὶ δῶμα καὶ αὐλάς;
δάφ. τεύχω σοι θαλάμους. τὰ δὲ πώεα καλὰ νομεύω.
κό. πατρὶ δὲ γηραλέῳ τίνα μὰν τίνα μῦθον ἐνίψω;
δάφ. αἰνήσει σέο λέκτρον ἐπὴν ἐμὸν οὔνομ' ἀκούσῃ.
κό. οὔνομα σὸν λέγε τῆνο. καὶ οὔνομα πολλάκι τέρπει.
δάφ. δάφνις ἐγώ. λυκίδας δὲ πατήρ. μήτηρ δὲ νομαίη
ἐξ εὐηγενέων. ἀλλ' οὐ σέθεν εἰμὶ χερείων.
* οὐδ' ἄκρα τιμήεσσα πατὴρ δέ σοι ἐστὶ μενάλκας.
κό. δεῖξον ἐμοὶ ἔθεν ἄλσος. ὅπῃ σέθεν ἵσταται αὖλις.
δάφ. δεῦρ' ἴδε πῶς ἀνθεῦσιν ἐμαὶ ῥαδιναὶ κυπάρισσοι.
αἶγες ἐμὲ βόσκεσθε. τὰ βωκόλω ἔργα νοήσω.
ταῦροι καλὰ νέμεσθε, ἵν' ἄλσεα παρθένῳ δείξω.
κό. τί ῥέζεις σατυρίσκε τί δ' ἔνδοθεν ἅψαο μαζῶν,
δ. μᾶλα τεὰ πρώτιστα τάδε χνοάοντα διδάξω.
κό. ναρκῶ ναὶ τὸν πᾶνα τεὰν πάλιν ἔξελε χεῖρα.
μ. θάρσει κώρα φίλα. τί μοι ἔτρεμες. ὡς μάλα δειλά.
κό. βάλλεις εἰς ἀμάραν με καὶ εἵματα καλὰ μιαίνεις.
δ. ἀλλ' ὑπὸ σοὺς πέπλους ἁπαλὸν νάκος ἠνίδε βάλλω,
κό. φεῦ φεῦ. καὶ τὰν μίτραν ἀπέσχισας. ἐς τί δ' ἔλυσας.
δ. τᾷ παφίᾳ πρώτιστον ἐγὼ τόδε δῶρον ὀπάζω.
κό. μίμνε τάλαν. τάχα τίς τοι ἐπέρχεται. ἦχον ἀκούω.
δ. ἀλλήλαις λαλέουσι τεὸν γάμον αἱ κυπάρισσοι.
κό. τὰ ἐμπέχονον ποίησας ἐμὸν ῥάκος. εἰμὶ δὲ γυμνά.
δ. ἄλλαν ἀμπεχόνην τῆς σῆς τοι μείζονα δώσω.
κό. φῂς μοι πάντα δόμεν τάχα δ' ὕστερον οὐδ' ἅλα δοίης
δ. αἴθε δυναίμαν καὶ τὰν ψυχὰν ἐπιβάλλειν.

κό. ἄρτεμι μὴ νεμέσα. δ. σὺ δ' ἔγημας, κοὐκέτι πιστή.
κό. ῥέξω πόρτιν ἔρωτι, καὶ αὐτὰ βοῶν ἀφροδίτα.
παρθένος ἔνθα βέβηκα γυνὴ δ' εἰς οἶκον ἀφερψῶ
δάφ. ἀλλὰ γυνή. μήτερ. τεκέων τροφός. οὐκέτι κώρα.
Ὣς οἱ μὲν χλοεροῖσιν ἰαινόμενοι μελέεσσιν,
ἀλλήλοις ψιθύριζον. ἀνίστατο φώριος εὐνή.
χἣ μὲν ἀνεγρομένη διέστιχε μᾶλα νομεύειν,
ὄμμασιν αἰδομένη. κραδίη δέ οἱ ἔνδον ἰάνθη.
ὃς δ' ἐπὶ ταυρείας ἀγέλας, κεχαρημένος εὐνᾶς,

τοῦ τῶν Θεοκρίτου εἰδυλλίων
τέλος.

ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ ΣΥΡΑΚΟΥΣΙΟΥ ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ.

Τὰ ῥόδα τὰ δροσόεντα, καὶ ἡ κατάπυκνος ἐκείνα
ἕρπυλλος κεῖται ταῖς ἑλικωνιάσι·
ταὶ δὲ μελάμφυλλοι δάφναι τὶν πύθιε παιὰν
δελφὶς ἐπεὶ πέτρα τοῦτό τοι ἀγλάϊσεν.
βωμὸν δ' αἱμάξει κεραὸς τράγος· οὗτος ὁ μαλὸς,
τερμίνου τρώγων ἔσχατον ἀκρέμονα.

ἄλλο.

Δάφνις ὁ λευκόχρως ὁ καλᾷ σύριγγι μελίσδων,
βουκολικοὺς ὕμνους· ἄνθετο πανὶ τάδε.
τοὺς τρητοὺς δόνακας. τὸ λαγωβόλον. ὀξὺν ἄκοντα
νεβρίδα τὴν πήραν, ἀπόκ' ἐμαλοφόρει.

ἄλλο.

Εὕδεις φυλλοστρῶτι πέδῳ δάφνι σῶμα κεκμακὸς
ἀμπαύων. σάλικες δ' ἀρτιπαγεῖς ἀν' ὄρη.
ἀγρεύει δέ τυ πὰν, καὶ ὁ τὸν κροκόεντα πρίηπος
κισσὸν ἐφ' ἱμερτῷ κρατὶ καταπτόμενος,
ἄντρον ἔσω στείχοντες ὁμόρροθοι. ἀλλὰ τὺ φεῦγε,
φεῦγε μεθεὶς ὕπνου κῶμα καταγρόμενον

ἄλλο.

Τὴν αὐλχὶ λαύραν τῶς αἱ δρῦες αἰπόλε κάμψας
σύκινον εὑρήσεις ἀρτιγλυφὲς ξόανον.
Τρισκελὲς αὐτόφλοιον, ἀνούατον. ἀλλὰ φάλητι
παιδογόνῳ δυνατὸν κύπριδος ἔργα τελεῖν. γρ.
σακὸς δ' εὐίερος περιδέδρομεν. ἀέναον δὲ καὶ πος
ῥεῖθρον ἀπὸ σπιλάδων πάντοσε τηλεθάει

δάφναις

δάφναις καὶ μύρτοισι καὶ εὐώδει κυπαρίσσῳ.
ἔνθα πέριξ κέχυται βοτρυόπαις ἕλικι
ἄμπελος. ἀερινῶν δὲ λιγυφθόγγοισιν ἀοιδαῖς
κόσσυφοι ἀχεῦσιν ποικιλότραυλα μέλη.
ξουθαὶ ἀηδονίδες μινυρίσμασιν ἀνταχεῦσι.
μέλπουσαι στόμασι τὰν μελίγηρυν ὄπα.
ἕζεο δὴ τηνεὶ, καὶ τῷ χαρίεντι πριήπῳ
εὔχεο ἀποστέρξαι τοὺς δάφνιδός με πόθους.
κεὐθὺς ἐπιρρέξειν χίμαρον καρόν. ἢν δ' ἀναινεύσῃ
τοῦ δὲ τυχὼν ἐθέλω τρισσοθύην τελέσαι.
ῥέξω γὰρ δαμάλαν. λάσιον τράγον. ἄρνα τὸν, ἴσχω
σακίταν. ἀΐοι δ' εὐμενέως ὁ θεός.

ἄλλο.

Λῇς ποτὶ τᾶν νυμφᾶν διδύμοις αὐλοῖσιν ἀεῖσαι
ἁδύ τί μοι· κἠγὼν πακτίδ' ἀειράμενος,
ἀρξεῦμαί τι κρέκειν. ὁ δὲ βουκόλος ἄμμιγα θελξεῖ
δάφνις, κηροδέτῳ πνεύματι μελπόμενος.
ἐγγὺς δὲ στάντες λασίας δρυὸς αὔφον ὄπισθεν,
πᾶνα τὸν αἰγιβόταν ὀρφανίσωμεν ὕπνου.

ἄλλο.

Α δείλαιε τὺ θύρσι· τὺ τὸ πλέον εἰ καταταξεῖς
δάκρυσι διπλώους ὦπας ὀδυρόμενος;
οἴχεται ἁ χίμαρος τὸ καλὸν τέκος οἴχετ' ἐς ἅδαν.
τραχὺς γὰρ χαλαῖς ἀμφεπίαξε λύκος.
αἱ δὲ κύνες κλαγγεῦντι· τί τὸ πλέον ἀνίκα τήνας
ὀστέον οὐδὲ τέφρα λείπεται οἰχομένας.

ἄλλο.

Νήπιον υἱὸν ἔλειπες ἐν ἁλικίᾳ δὲ καὶ αὐτὸς

Εὐρύμεδον. τύμβον τοῦδε θανὼν ἔτυχες.
σοὶ μὲν ἕδρα θείοισι μετ' ἀνδράσι· τὸν δὲ πολῖται
τιμασεῦντι πατρὸς μνώμενοι ὡς ἀγαθοῦ.

ἄλλο.

Ἦλθε καὶ ἐς Μίλητον ὁ τοῦ Παιήονος υἱὸς
ἰητῆρι νόσων ἀνδρὶ συνεσσόμενος
Νικίᾳ. ὅς μιν ἐπ' ἦμαρ ἀεὶ θυέεσσιν ἱκνεῖται,
καὶ τόδ' ἀπ' εὐώδους γλύψατ' ἄγαλμα κέδρου.
Ἠετίωνι χάρειν γλαφυρᾶς χερὸς ἄκρων ὑποστὰς
μισθόν. ὁ δ' ἐς ἔργον, πᾶσαν ἀφῆκε τέχνην.

ἄλλο.

Ξεῖνε, Συρηκόσιός τοι ἀνὴρ τόδ' ἐφίεται Ὄρθων,
χειμερίης μεθύων μηδαμὰ νυκτὸς ἴοις.
καὶ γὰρ ἐγὼ τοιοῦτον ἔχω πότμον. ἀντὶ δὲ πολλᾶς
πατρίδος, ὀθνείην κεῖμαι ἐφεσσάμενος.

ἄλλο.

Ὑμῖν τοῦτο θεαὶ κεχαρισμένον ἐννέα πάσαις
τὤγαλμα Ξενοκλῆς θῆκε τὸ μαρμάρινον
μουσικός. οὐχ ἑτέρως τις ἐρεῖ. σοφίῃ δ' ἐπὶ τῇδε
αἶνον ἔχων, Μουσέων οὐκ ἐπιλανθάνεται.

ἄλλο.

Εὐσθενέος τὸ μνᾶμα. φυσιγνώμων ὁ σοφιστὴς
δεινὸς ἀπ' ὀφθαλμοῦ καὶ τὸ νόημα μαθεῖν.
εὖ μιν ἔθαψαν ἑταῖροι ἐπὶ ξείνης ξένον ὄντα,
χὐμνοθέτης αὐτοῖς δαιμονίως φίλος ἦς.
πάντων ὧν ἐπέοικεν ἔχει τεθνεὼς ὁ σοφιστής,
καίπερ ἄκικυς ἐὼν, εἶχ' ἄρα κηδεμόνας.

ἄλλο.

Δαμομέλης ὁ χορηγὸς ὁ τὸν τρίποδ' ὦ διώνυσε
καὶ σὲ τὸν ἥδιστον θεῶν μακάρων ἀνάθεὶς,
μέτριος ἦν ἐν παισὶ. χορῷ δ' ἐκτήσατο νίκην
ἀνδρῶν καὶ τὸ καλὸν καὶ τὸ προσῆκον ὁρῶν.

ἄλλο.

Η κύπρις οὐ πάνδημος. ἱλάσκεο τὴν θεὸν εἰπὼν
οὐρανίην ἁγνᾶς ἄνθεμα χρυσογόνας
οἴκῳ ἐν ἀμφικλέοις. ὦ καὶ τέκνα καὶ βίον εἶχε
ξυνόν. ἀεὶ δέσποιν λώϊον ἐς ἔτος ἦν,
ἐκ σέθεν ἀρχομένοις ὦ πότνια. κηδόμενοι ἀεὶ
περ ἀθανάτων αὐτοὶ πλεῖον ἔχουσι βροτοί.

ἄλλο.

Γνώσομαι εἴ τι νέμεις ἀγαθοῖς πλέον. ἢ καὶ ὁ δειλός.
ἐκ σέθεν ὡσαύτως ἶσον ὁδοιπόρ' ἔχει.
χαιρέτω οὗτος ὁ τύμβος ἐρεῖς. ἐπεὶ εὐρυμέδοντος
κεῖται τῆς ἱερῆς κοῦφος ὑπὲρ κεφαλῆς.

Εἰς ἀνακρέοντα.

Θᾶσαι τὸν ἀνδριάντα τοῦτον ὦ ξένε.
σπουδῇ. καὶ λέγ' ἐπὰν ἐς οἶκον ἔνθῃς,
ἀνακρέοντος εἰκόν' εἶδον ἐν τέῳ
τῶν πρόσθ' εἴ τι περισσὸν ᾠδοποιῶν.
προσθεὶς δὲ χ' ὤτι τοῖς νέοισιν ἅδετο,
ἐρεῖς ἀτρεκέως ὅλον τὸν ἄνδρα.

Εἰς ἐπίχαρμον.

Ατε φωνὰ δώριος χ' ὡνὴρ ὁ τὰν κωμῳδίαν
εὑρὼν ἐπίχαρμος.
Ω βάκχε χάλκεόν νιν ἀντ' ἀλαθινοῦ,
τὶν ὧδ' ἀνέθηκαν.

χὤσους ἐξεπόνασεν ἐπ' ἀέθλους.
τοῦτον δ' αὐτὸν ὁ δᾶμος ὡς σαφ' ἴδῃς,
ἔστασ' ἐνθάδε χάλκεον ποιήσας,
πολλοῖς μασὶν ὄπισθε κλῷ ἀλλοῖς.

Θεοκρίτου εἰς τὴν ἑαυτοῦ βίβλον.

ἄλλος ὁ χῖος· ἐγὼ δὲ θεόκριτος ὃς τάδε γράψα
εἷς ἀπὸ τῶν πολλῶν εἰμὶ συρηκοσίων
υἱὸς πραξαγόραο, περικλειτῆς τε φιλίνης.
μοῦσαν δ' ὀθνείην. οὔποτ' ἐφελκυσάμην.

τοῦ τῶν Θεοκρίτου ἐπιγραμμάτων τέλος.

Περὶ τοῦ πελέκεως.

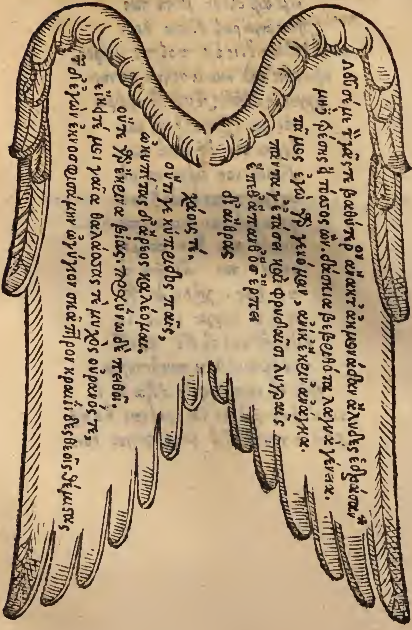
Δεῖ τὸν ἀναγινώσκοντα καὶ τὸν ἐξηγούμενον, μετὰ τὸ πρῶτον κῶλον. τὸ, ἀνδροθέᾳ δῶρον ὁ φωκεὺς, τὸ τελευταῖον λέγειν. τὸ, ὦπασ' ἐπειὸς πέλεκυν. εἶτα τὸ δεύτερον ἀπ' ἀρχῆς, καὶ μετ' αὐτὸ, τὸ δεύτερον ἀπὸ τέλους. καὶ οὕτως ἕως τοῦ μέσου. ὥστε τὸ μὲν τέλειον εἶναι, τὸν πέλεκυν ὃν ὁ ἐπειὸς ἀνατίθησι τῇ ἀθηνᾷ, κατασκευάσας τὸν δούρειον ἵππον. τὸ μέτρον χοριαμβικὸν. ἀρξάμενον ἀπὸ καταληκτικοῦ ἑξαμέτρου, καταλῆγον δὲ εἰς μονόμετρον ἰαμβικόν. τὸ αὐτὸ δὲ μέτρον τῷ πτερυγίῳ. ἀλλὰ διαφέρει. καθότι ὁ μὲν πέλεκυς, ἔχει τὸ πρῶτον κῶλον πρὸς τὸ τελευταῖον συναπτόμενον, κατὰ διαίρεσιν. τὸ δὲ πτερύγιον κατὰ τὸ ἑξῆς τῶν στίχων. δύναταί τις καὶ ἀπὸ τοῦ βραχυκαταλήκτου μέτρου ἄρχεσθαι. εἶτ' αὖ τῷ ἀνταποδιδοὺς τὸ ἴσον, καὶ ἀκολούθως τοῖς μετ' αὐτὸ τὰ ἴσα ἐπιφέρεσθαι, καὶ διασῶσαι τὸν νοῦν. ἀπὸ μὲν τοῦ δωδεκάτου ἀναβαίνων, ἀπὸ θατέρου εἰς τὸ δωδέκατον καταχωρῶν. γέγραπται μὲν εἰς τὸν ἐπειοῦ πέλεκυν. ὅτι δῶρον τῇ ἀθηνᾷ ὁ φωκεὺς ἐπειὸς, τῆς τέχνης καὶ ἐπινοίας χάριν ἀπὸ τίνων, ἔθηκεν.

Τοῦτον ἡ ἀνάγνωσις δύναται ὡς γέγραπται γίνεσθαι, ἕνεκά γε τοῦ νοῦ· ἀλλὰ καὶ διὰ τὰ μέτρα, ἀπὸ τοῦ πρώτου ἐπὶ τὸ ἔσχατον ἔρχῃ ἵνα τὰ ἀλλήλοις ἀντίστροφα ᾖ μετ᾽ ἀλλήλων. τοῦτο γὰρ κελεύει, τὸ πρῶτον ἀναγνόντας εἶτα τὸ πανύστατον προφέρεσθαι. καὶ ἀναλόγως ἄνωθεν τὸ δεύτερον. καὶ οὗτος ὁ τρόπος ἕως δὴ ἀφίκῃ ἐπὶ βραχύ. ὁ δὲ λόγος, λέγων μὲν ὁ ἔρως. ὁ δὲ νοῦς, οὕτως ἅπας ἔχει. ὁρᾷς με τὸν γῆς τε ἄνακτα καὶ τὸν οὐρανοῦ ἄλλα ἑδράσαντα. μὴ φροντίσῃς εἰ τηλικὸς δὲ ὤν, τελείου ἔργον ποιῶ. τότε γὰρ ἐγενόμην ὅτε ἡ ἀνάγκη ἦρχε, καὶ πάντα ὑπεῖκε ταῖς αὐτῆς γνώμαις, ὅσα ἕρπει δι᾽ ἀέρος καὶ αἰθέρος. οὐκ εἰμὶ ὁ ἀφροδίτης υἱός. ἀλλὰ καλοῦμαι ἔρως, καὶ οὐδὲν ἔπραξα βίᾳ, ἀλλὰ τὰ πάντα πραΰνω πειθοῖ. ὑπέπτηξαν δέ με ἡ γῆς καὶ θαλάσσης μυχοί. καὶ οὐρανός. τῶν ἐγὼ τὸ ἀρχαῖον ἀφειλόμην σκῆπτρον, καὶ ἐδίκαζον θεοῖς. ἄλλως δὲ νοῶ, καὶ δὴ ἀπὸ τοῦ πρώτου ἐπὶ τὸ ἔσχατος ἔρχῃ ὡς προείρηται. ἀκμονίδην δὲ λέγει τὸν οὐρανόν. Γαῖα μὲν γὰρ ἄκμονα ἔτικτεν. ἀπὸ δ᾽ ἄκμονος ὁ οὐρανός. ἄλλος δὲ ἐστὶν ὅρος ὑπὲρ ἑαυτοῦ λέγων, ὅτι πάντα αὐτῷ εἴκει. καὶ τὰ ἐπὶ τῇ γῇ, καὶ τὰ ἐν τῷ οὐρανῷ. ἄλλως.

Τὸ σχῆμα τοῦ πτερυγίου ἐστὶν ἀρξαμένῳ ἀπὸ τοῦ πρώτου ἕως τὸ ἔσχατον τὴν ἀνάγνωσιν ὡς ἐπὶ τοῦ πελέκεως, καὶ τοῦ ᾠοῦ. τὸ μέτρον τοῦ πτερυγίου, καὶ τοῦ πελέκεως, χοριαμβικὸν, κατὰ στίχον ὑφαιρουμένης συζυγίας.

❧

Θεοκρίτου πτερύγιον.

εἶμ' ἀρ σενος μεςή τας

πόσις μέροψ δίσα βος.

σποδεύνας ἶνις ἐμ πούσας μόρος,

ὀβού τα καὶ κυνὸς τεκνώ ματος.

χρυσοῦς ἄϊτας, ἅμος δ' αὔδρα

τὸν γυ ὀχαλκόν οὗ ρον

ἔρραι σεν ὃν ἀπά τωρ

δίσευ νος μόρη σε μὴ

πρόρει πτος ἐμὸν ὃ τεῦ

γμα θρή σας θεο κείτοι

οκτάν τας ἔτε στέροι

νοκάν τας αἶ ξεν ἀ

αὐ ξας. χάλε ψε γρ

νι ἰ ὃ συργα σρὸς ἐκ

δὺς γυῖ ρας τὸ δ' ἐ λλινδύν

τ' ἐνάμφικλύσω. πανόστε μα

φός δ' νέτας φὼρ δίζω ος ἴ

νις τ' αὐδροβῶτος ἰλλοραύ σας ἥρ' ἄρ

δίων ἐς τὸν κείδ' ἅ γαγε φίτορ θον.

Venetiis in ædibus Bartholomæi de Zanettis, à Casterzago. Anno à partu uirginis.
M D X X X I X.

Sopra ogn'uſo mortal

M'è dato albergo.